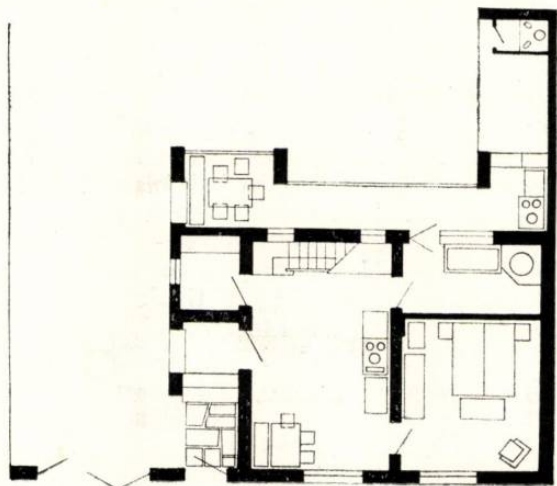
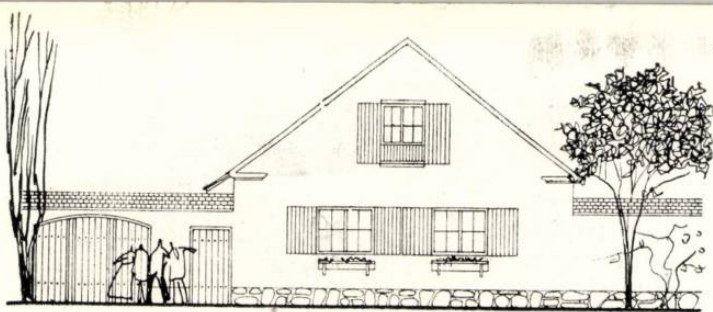
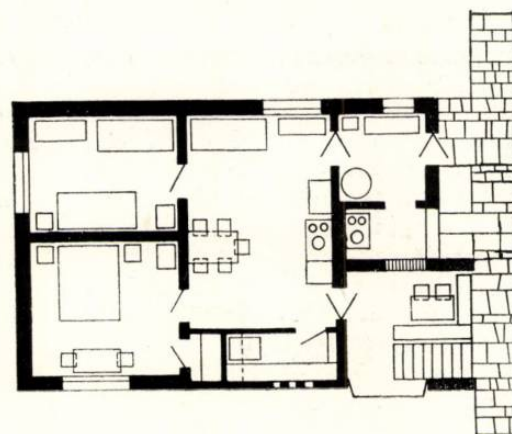
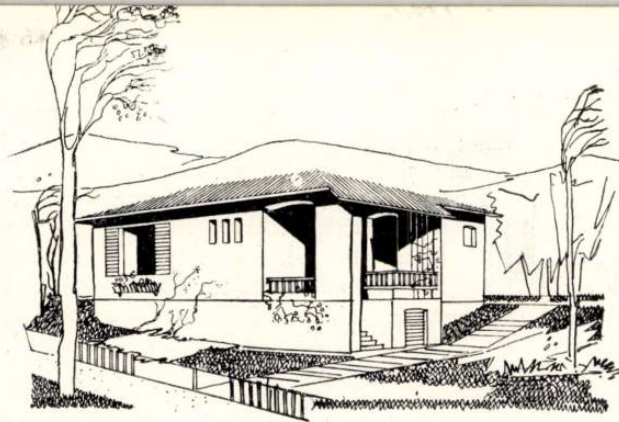

1₃

1₄

— locuință mică pentru 2—3 persoane, compusă din bucătărie, cameră de locuit, un dormitor și anexe;

— locuință medie pentru 4—5 persoane: bucătărie, cameră de locuit, două dormitoare și anexe;

— locuință mare pentru 6—7 persoane: bucătărie, cameră de locuit, trei dormitoare și anexe, cu următoarele caracteristici:

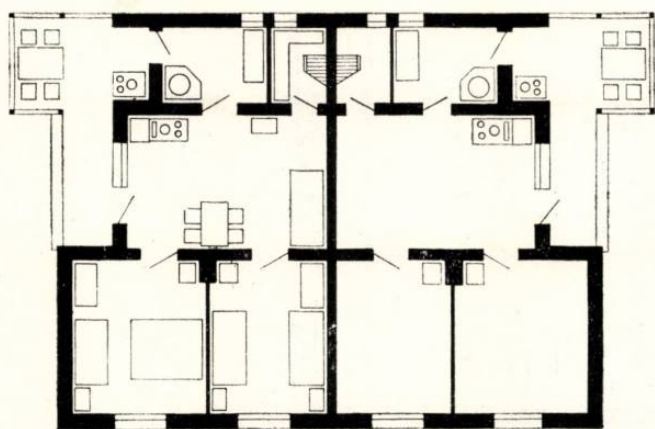
a) bucătăria servește drept cameră de locuit (uneori cu un loc de dormit; este tinda din locuința populară). Încăperile vor avea dimensiuni ceva mai ample, după cum investiția este particulară (tipuri izolate) sau de stat (tipuri cuplate sau înșiruite). Țăranul care-și

Locuință din Muscel

C₃

1₁ Tip izolat caracteristic pentru investiția particulară și având un spor de dimensionare a încăperilor (9 m²/locatar, travee 4 m). Tipul tradițional rezultat prin extensiunea cu o cameră a locuinței minimale: bucătărie (cameră de locuit) cu dormitor și anexe. Pe acest plan se pot realiza toate cele trei tipuri regionale. Se așază cu prispa la latura lungă a terenului și cu dormitorul la stradă

1₂ Tip izolat cu extensiune la mansardă pentru regiunile din Ardeal și Banat. Camera de apă și cămara au deasupra un depozit de furaje.

Șopronul, cotețul și eventual grajdul se pot așeza în continuare, conform indicațiilor din plan

1₃ Tip izolat caracteristic pentru Ardeal și Banat cu împrejmuire înaltă și poartă

1₄ Tip izolat pentru terenuri în pantă

C₁ Locuință cuplată, puțin folosită de investiția particulară în mediul rural, dar preferată de investiția de stat din motive de economie (G.A.S. și S.M.T.). Tip cu două camere la parter și una la mansardă. Norma de locuibilitate este 8 m²/locatar; travee de 3,60 m

C₂ Tip cuplat, cu două camere la parter, cu posibilitatea de creare a unei camere la mansardă. Se pot realiza toate tipurile regionale.

C₃ Tip cuplat, cu 3 camere. Se poate realiza și izolat.

construiește singur casa și-o dorește cu încăperi mari; el se încadrează cu greu în dimensiunile și indicii noștri, cam restrînși uneori;

b) simplificarea, față de proiectele de pînă acum, a încăperilor de circulație dovedite inutile: vestibul, degajamente etc.;

c) o serie de prevederi apropiate felului de viață al țaranului: camera de apă cu funcțiune de spălătorie (în viitor, baia locuinței); o cămară spațioasă; bucătărie de vară; prispă cu loc de mîncat, care se poate închide (verandă);

d) posibilitatea extensiunii, fie pe orizontală — prin adăugarea de camere (recomandabil spre fundul casei, fără a se demonta sau modifica acoperișul, ci numai prin prelungirea lui) — fie pe verticală — prin amenajarea unei camere în mansardă.

4. Problema anexelor gospodărești urmează a forma obiectul unui studiu aparte; rezolvarea ei, care este strîns

legată de rezolvările locuinței rurale, ca seriere și tipizare, constituie o problemă amplă și dificilă.

5. Sistemul constructiv a format de asemenea obiectul unui studiu amplu, sub aspectul economiei soluțiilor, ușurinței de execuție, utilizării la maximum a materialului local și ținînd seama că beneficiarul poate fi, atît particularul, cît și statul (sfaturi populare, S.M.T.-uri, G.Ă.S.-uri); că într-o localitate numărul de construcții este redus, iar localitățile sînt depărtate de căile de comunicații; că, în general, în localitățile respective nu există întreprinderi de execuție și construcțiile vor fi executate de unități locale sau de meșteri particulari.

În concluzie, materialele cele mai adecvate ar fi:

— pentru fundații: zidărie de bolovani, cărămidă sau beton;

— pentru zidării: cărămidă arsă, nearsă, blocuri de lut (eventual lut turnat în cofraje);

— pentru planșee: lemn și umplutură de moloz, șipci cu lut;

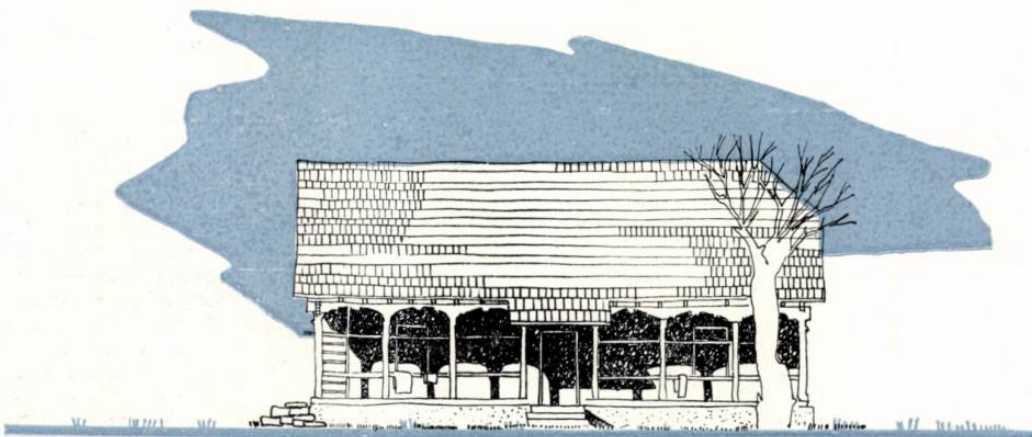
— pentru șarpantă: cîmpriori sau ferme simple de lemn;

— pentru învelitoare: țigle, olane, stuf, șindrilă, azbociment.

★

Colectivul a elaborat în cursul anului 1957, în faza sarcină de proiectare, o primă serie de 40 de proiecte de locuințe cu parter, tipuri izolate, cuplate și înșiruite, cu capacități de 3, 5 și 7 persoane, cu o expresie plastică diferențiată după relieful și regiune.

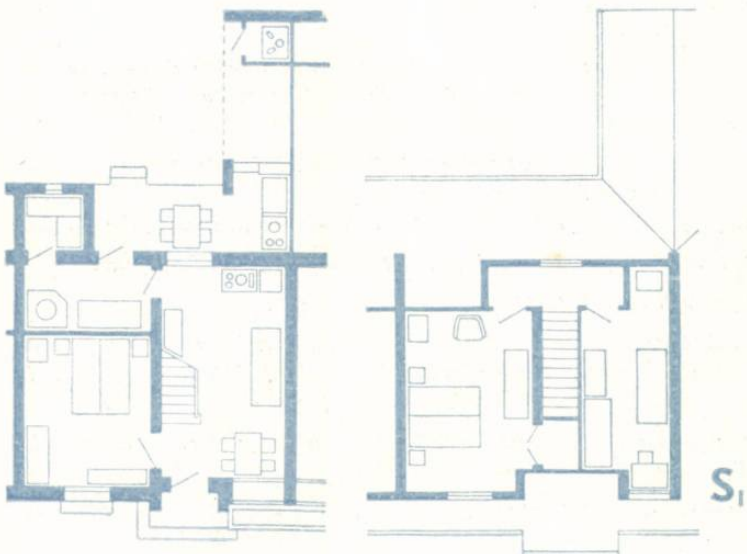
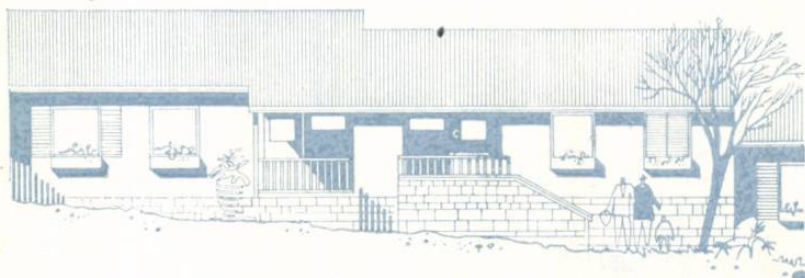
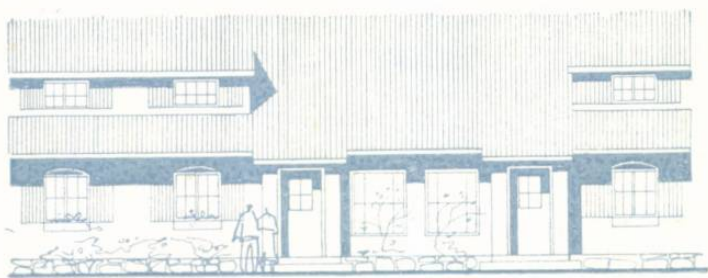
Din analiza tehnico-economică se constată în general o economie de cost cu 5—8% a tipului cuplat față de cel izolat și încă cca. 2% pentru cel înșiruit. Indicii de locuibilitate sînt pentru tipurile izolate (mai ample), 9—11 m²/locatar, iar pentru celelalte 7—8,50 m²/locatar.

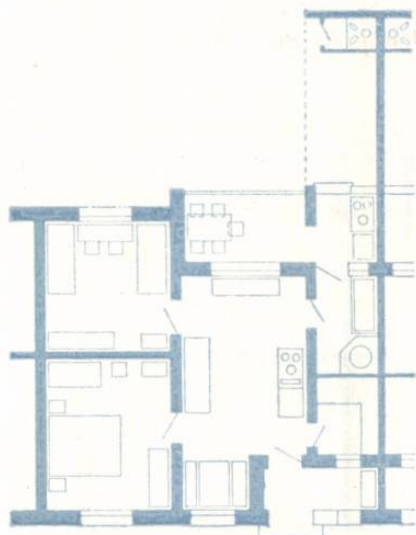
Locuință din raionul Arad

S₁ Tip înșiruit, se realizează exclusiv din fonduri de stat și nu se amplasează la sate. Loturile sînt mici și insuficiente pentru producători rurali; tipul este de utilizare frecventă în mediul semirural și în localitățile de mineri. Se amplasează cu o retragere de 6—10 m de la stradă și cu lotul de gospodărie la spate, deservit de un drum de țară. Tip cu două camere la parter și două la mansardă.

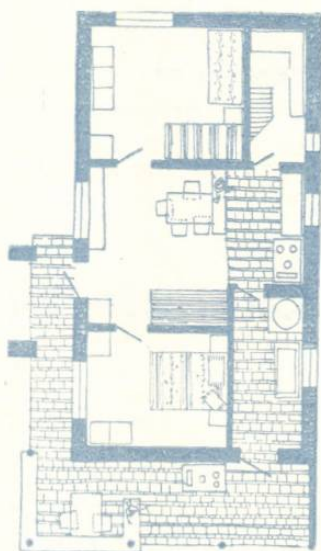
S₂ Tip înșiruit, pentru străzi în pantă; se adaptează prin decalarea tronșoarelor tipului obișnuit

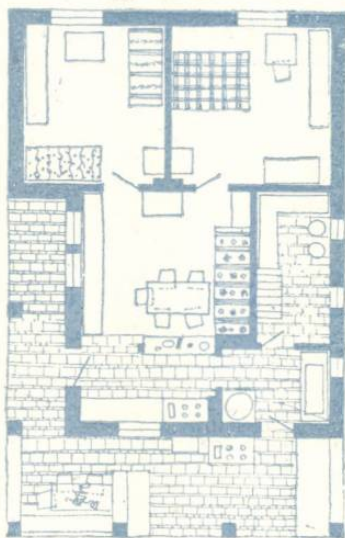
S₁

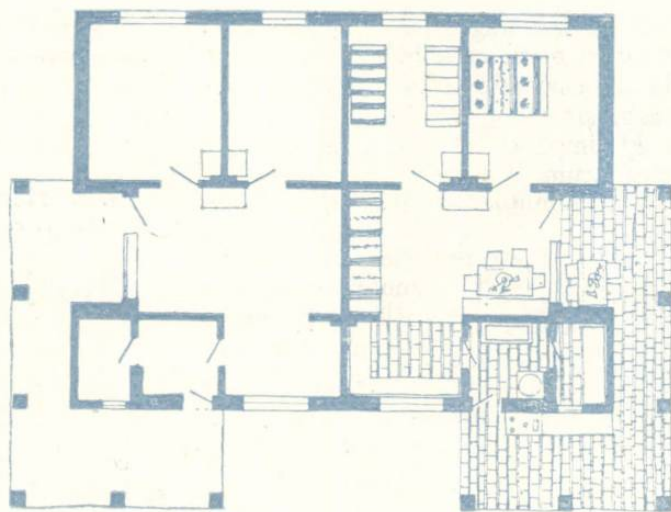
S₂

Locuință izolată seria 1958.
Autor arb. I. Șerban

Locuință izolată, seria 1958
Autor arb. G. Filipeanu

Locuință cuplată, seria 1958
Autor arb. A. Ghelber

Aceste proiecte vor căpăta o largă difuzare în cele mai îndepărtate regiuni, la îndemîna investiției particulare și de stat. Prin urmărirea execuției proiectelor și a folosirii locuințelor de către locatari, colectivul va putea trage noi concluzii necesare proiectării, deoarece studiul de mai sus constituie numai un început în cadrul unei probleme de amploare mult mai mare și cu caracter permanent: « Studiul și rezolvarea construcțiilor de locuit în mediul rural ».

Completîndu-se materialul documentar prin cercetarea mai departe a așezărilor noastre, analizînd comportarea în timp a noilor tipuri (astfel s-a procedat în problema locuințelor din orașele muncitorești, unde s-a pornit o vastă anchetă printre locatari), culegînd păreri și observațiile celor ce le vor locui, proiectele vor putea fi îmbunătățite continuu ca sortiment, funcționare, confort etc.

Pentru anii 1958 și 1959, institutele de proiectare I.P.C.T. și ICSOR în colaborare cu I.R.P.-urile au inițiat o amplă lucrare care urmărește obținerea unor concluzii necesare pentru:

- propuneri de sistematizare a așezărilor rurale;
- propuneri de noi tipuri de locuințe și anexe gospodărești.

Această lucrare are ca primă etapă strîngerea unui bogat material științific alcătuit pe bază de chestionare și anchete în mediul rural pe regiuni delimitate după criterii obiective din punct de vedere economic, urbanistic, cadru natural, etnografic etc.

Materialul va putea furniza date interesante pentru studiul asupra locuinței rurale, întreprins de UNESCO ca răspuns la o anchetă inițiată în 1957 pe linie de guvernămînt.

Actualmente I.P.C.T. a întocmit în baza studiului elaborat în 1957 și prezentat mai sus, un număr de 10 proiecte de execuție pentru locuințe în mediul rural (seria 1958).

A da celor ce muncesc locuințe mai bune și mai frumoase este o nobilă misiune a profesiei noastre.

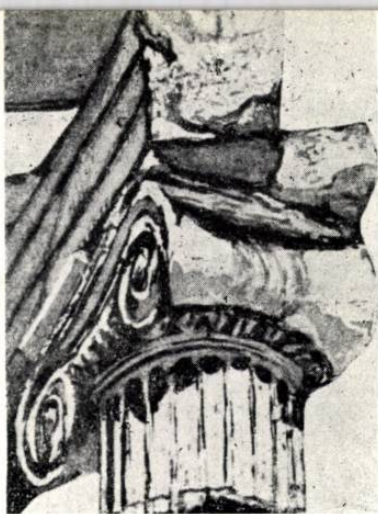
Arh. A. GHELBER

Locuință din Moldova

Locuință din regiunea Stalin

Ordinul în arhitectura greacă

G. Borisovski

candidat în arhitectură

ORDINUL CLASIC ȘI CONTEMPORANEITATEA

Ordinul constituie un fenomen uimitor în arhitectură. El a existat peste două milenii și jumătate. A dispărut de mai multe ori pentru ca apoi să reînvie.

Citeva secole, el a lincezit sub un strat gros de praf, uitat de toți, pentru ca să devină apoi semnul distinctiv al arhitecturii Renașterii și clasicismului. Reîntoarcerea la ordin a avut loc de mai multe ori*.

Cu un sfert de secol în urmă, ordinul a primit o lovitură mortală din partea construcțiștilor și a încetat să mai apară în proiectele noastre. N-au trecut însă mulți ani și el a devenit din nou o sursă de inspirație pentru arhitecți.

Ordinul oglindește o percepere optimistă și realistă a vieții. Ordinul pare pătruns de imaginile luminoase și clare ale Elladei. Nu este întâmplător că spre el și-au îndreptat privirile, totdeauna, epocile lipsite de misticism și de extaz religios. În arta gotică, de exemplu, ordinul nu și-a găsit loc.

Ordinul nu a atras întâmplător atenția arhitecților noștri. El are o forță uriașă de expresie. Este suficient să aplici unei clădiri un șir de coloane, să prevezi un portic, pentru ca întreaga clădire să dobândească dintr-o dată o serie de calități deosebite. Ea devine monumentală, solemnă, uneori lirică (vilele empire), dar de fiecare dată mai importantă. Ordinul posedă o capacitate uimitoare de a da oricărei clădiri o deosebită importanță.

Arhitectura ordinelor are o istorie glorioasă, dar foarte contradictorie. Ordinul a urcat uneori culmile arhitecturii mondiale, și alteori a coborât până la academismul searbăd, fără viață și chiar până la stilul modern meschin. A expune istoria arhitecturii ordinelor înseamnă a vorbi despre mai mult de jumătate din istoria arhitecturii universale. Este greu de apreciat importanța arhitecturii ordinelor și rezonanța pe care a avut-o în creația arhitecților.

Ordinul a apărut în mica Grecie, care a înfăptuit atâtea lucruri mari. Unul dintre ele a fost tocmai crearea ordinului de către greci. El a apărut din construcția simplă a stîlpului de piatră și a grinzii de piatră. În ordin, grecii au poetizat această construcție și i-au dat, prin aceasta, o forță de expresie neobișnuită. Ordinul este stîlpul și grinda de piatră poetizate.

Treptat însă, ordinul s-a desprins din ce în ce mai mult de construcția din care s-a născut și a devenit ornament: frumos, solemn și monumental, dar inutil din punct de vedere funcțional.

Treptat, ordinul s-a transformat într-un element de înfrumusețare. Despre acest lucru vorbesc deschis arhitecții Renașterii. Astfel, de exemplu, Alberti scrie despre ordin în lucrarea «Despre ornamente»: «Indiscutabil că în întreaga arhitectură primul element de înfrumusețare îl constituie coloanele» (cartea a VI-a capitolul 13)**. Vignola, în lucrarea: «Regula celor cinci ordine de arhitectură», menționează că el a luat «acele ornamente

antice ale celor cinci ordine, care pot fi văzute în antichitatea romană» (fila II), iar în alt loc spune: «în ceea ce privește celelalte ornamente, și anume arhitrava, friza și cornișa, consider normal să respect regula pe care am găsit-o pentru celelalte ordine...» Pentru Vignola, arhitrava nu este decât un ornament. Ordinul lui Vignola nu este legat de dimensiunile reale și de anumite materiale de construcție, ceea ce constituie un argument în plus pentru caracterul lui decorativ.

Fiind ornament și decorație (desigur, însă că nu totdeauna), ordinul și-a păstrat continuu toate trăsăturile și caracteristicile construcției de piatră, s-a subordonat legilor acesteia, tectonicii ei, logicii ei constructive. Acesta este un fapt deosebit de important și care a determinat multe lucruri. Tocmai datorită acestei împrejurări ordinul a păstrat tot timpul o aparență de util, de necesitate constructivă, și și-a păstrat caracterul tectonic, ceea ce l-a ferit de pericolul de a se transforma într-un decor fără conținut.

Meditînd asupra acestei teme, îți amintești, fără să vrei, de teatru. Teatrul este oglindirea vieții, o imagine a ei, dar în nici un caz însăși viața; tot ceea ce se petrece în teatru este însă condiționat de viață, de legile ei, de logica acesteia. Același lucru se întâmplă și în arhitectura ordinelor.

În adevăr, ce reprezintă oare numeroasele fațade ale unor clădiri contemporane sau din trecut, altceva decât podiumul unui «teatru», pe care pilaștrii «joacă» rolul de elemente de construcție solicitate din greu, unde consolele decorative suspendate joacă rolul elementelor necesare ale clădirilor, iar bosajele de tencuială, subțiri, pe acela al unor uriașe blocuri de piatră.

Ordinul a transformat realitatea într-un mare teatru pe podiumul căruia el apare în rolul unui actor genial. El însă nu a fost numai actor, ci și regizor. Chiar atunci cînd nu apărea în fațadă, el își impunea — asemenea regizorului — voința sa. Fațada era împărțită ca și cum ar fi avut sistemul de ordine. Dimensiunea cornișei era determinată de mărimea ordinului, de mărimea fațadei. Mărimea unei piețe a orașului era coordonată cu dimensiunile ordinului (înălțimea coloanei trebuia să fie 1/4 din diametrul pieței, regula stabilită de Blondel).

Ordinul, ca actor și regizor, este mareș. Gama creației lui este uriașă. El a creat opere dintre cele mai variate ca forme și conținut. În coloanele de marmură ale Parthenonului este exprimată frumusețea mărețului a Greciei antice și înțelepciunea poporului ei. În ritmul nenumăratelor coloane ale Palmirei se aude parcă pasul amenințător al legiunilor romane. Tot ordinul a creat opere pline de lirism și confort, curțile pompeiene putînd servi de exemplu pentru acesta. În epoca Renașterii, raționalismul clar al ordinului a fost opus misticismului arhitecturii medievale. Mai tîrziu, ordinul a exprimat patosul revoluției franceze. Tot el a exprimat și măreția și forța Rusiei imperiale.

E greu să nu-ți exprimi admirația față de acest uimitor actor, care a jucat în lunga sa viață piese atît de multe, atît de minunate și atît de variate.

Astăzi însă, acest «actor» ne poate provoca daune mari. El este gata să transforme zidăria realizată după procedeele cele mai actuale (din blocuri, din panouri mari) într-un decor teatral care să întrușipeze măreția palazurilor italiene, puterea Pantheonului din Roma, frumusețea templelor grecești. Uităm ușor, în acest caz, de nevoile noastre cotidiene, de necesitatea de a rezolva problema locuințelor, de realizările uimitoare ale tehnicii noastre.

Arhitectura ordinelor ne emoționează și azi cu patosul ei teatral, dar ea nu mai este în măsură să răspundă la problemele realității noastre.

*

Ordinul conține două aspecte. Unul se adresează talentelor adevărate, celălalt celor mediocre.

A crea un ordin în care fiecare coloană amintește de o ființă vie, unde fiecare detaliu este pătruns de adevărată poezie, nu este de loc un lucru ușor. Pentru aceasta trebuie să fii poet și gînditor, artist și constructor în același timp. Pentru asta trebuie să fii arhitect. Ordinul Parthenonului a putut fi creat numai de un geniu.

În cursul unui sfert de veac, arhitecții sovietici au folosit ordinul, dar numai cîțiva dintre ei au reușit să creeze o arhitectură a ordinelor cu adevărat frumoasă. Acest lucru ilustrează cel mai bine cît este de greu să se creeze o arhitectură a ordinelor cu adevărat frumoasă și expresivă, fără să te preocupe deocamdată de problema dacă, în condițiile noastre, ordinul este sau nu un element progresist.

În același timp însă, ordinul este accesibil oricui. Orice arhitect putea folosi ordinul, iar pentru acest lucru nu era nevoie de cunoștințe deosebite sau de un talent deosebit. Pentru aceasta, un ajutor prețios ni l-a dat Vignola, care a elaborat renumita sa lucrare despre ordine atît de accesibilă, încît «fiecare — chiar și un om modest dotat, dar care nu este cu totul lipsit de gust artistic — poate, fără a se obosi prea mult cu cititul, să-și însușească toate acestea de la prima privire și să le pună în aplicare în mod corespunzător» (Vignola, fila II). Ulterior, și în special la sfîrșitul secolului al XIX-lea și începutul secolului al XX-lea, ordinul a devenit protectorul «oamenilor modest dotați» și care nu se obosesc în mod deosebit cu studiul arhitecturii.

*

Ordinul este sistemul constructiv cel mai clar, cel mai ușor de înțeles, cel mai sugestiv. Stîlp și grindă — și numai atît.

Formele coloanelor, ale arhitravei, ale diferitelor detalii și profiluri subliniază, cum nu se poate mai bine, acest sistem simplu și ușor de înțeles. Simplitatea, proprie acestei construcții elementare, face ca ordinul să fie accesibil, ușor de înțeles.

Aici, accesibilitatea, ușurința de a-l înțelege, a devenit o categorie estetică, un criteriu pentru frumusețe. Dar claritatea construcției și a tectonicii nu a constituit și nu constituie tot-

* În articolul de față se va vorbi despre ordinele doric, ionic, corintic etc. și nu despre ordin ca despre o «ordine determinată», proprie fiecărui stîl, fiecărui monument arhitectonic. Ilustrațiile sînt executate de autor.

** Această subliniere, ca și următoarele, este făcută de autor.

de-auna criteriul frumuseții. Au existat și există numeroase sisteme constructive, complicate și greu de înțeles pentru spectatorul obișnuit, de exemplu biserica Sf. Sofia din Constantinopol. Pe aceasta au construit-o aceiași greci care, cu secole în urmă, creaseră ordinul. Cupola colosală pe pandantive (cca. 30 m diametru) are la baza ei o centură de ferestre prin care se revarsă lumina. Ca urmare, cupola pare a fi izolată și suspendată în aer. Construcția a încetat să mai fie clară și ușor de înțeles; ea «atîrnă» în aer. Claritatea și accesibilitatea construcției nu mai constituie acum criteriul frumuseții. Cu toate acestea, arhitectura nu este mai puțin frumoasă.

În templul gotic, uriașele arce butante înconjură clădirea asemenea numeroaselor tentacule ale caracatiței. Spectatorul se întreabă pentru ce a fost necesară această construcție. Trebuie să pozezi cunoștințe speciale pentru a înțelege sensul ei adevărat. Cu atât mai mult, cu cât bolțile a căror împingere o preiau arcele butante se găsesc în interiorul clădirii și nu se văd. Când spectatorul pătrunde în clădire, zărește bolțile, dar încetează să mai vadă arcele butante

Ordinul în arhitectura romană

și construcția i se pare de neînțeles. Nici aici accesibilitatea sistemului de construcție nu mai constituie un criteriu pentru frumos.

Multe dintre construcțiile moderne se caracterizează prin aceleași particularități. Adesea, fiind destul de raționale, ele au totuși o formă greu de înțeles. De exemplu, la podurile și fermele metalice, sensul adevărat al comportării sistemului complicat de cadre și diagonale rămâne adesea ascuns spectatorului neinițiat. În proiectul uriașei clădiri a expoziției de construcții există o sală principală cu deschiderea de 114 m, acoperită cu o construcție ușoară. Această construcție se reazemă pe niște stâlpi-tije subțiri, în formă de țigară. Acești stâlpi sunt înclinați înspre interior.

Se pun o serie de întrebări curioase. De ce sint stâlpii înclinați înspre interior? De ce au acești stâlpi formă de țigară? De ce sint ei așa de ușori și de zvelți?

Construcția autoportantă este o realizare a tehnicii moderne a construcțiilor. Planșeul uriaș, asemănător unei tente colorate, atîrnă deasupra sălii. Această construcție este fixată de două arce așezate oblic. Întregul planșeu reazemă numai în două puncte.

Aici totul contrazice înțelegerea noastră obișnuită și este greu de priceput de ce aceste construcții nu se răstoarnă. Se pot da multe exemple de acest fel.

Ne uimește îndrăzneala cu care inginerul proiectant a acoperit uriașul spațiu. Ești uimit și entuziasmat în fața geniului omenesc care a creat construcții ce par a corecta legile gravitației și par că plutesc în spațiu. Aceste construcții sînt frumoase în felul lor. Aici, simplitatea și accesibilitatea construcției nu mai constituie un criteriu al frumosului. În ceea ce privește ordinul, acolo tectonica clară și ușor de înțeles a devenit unul dintre criteriile

de apreciere estetică a unei opere de arhitectură.

Tocmai de aceea, în numele clarității de percepere a tectonicii, unii arhitecți aplică ordinul pe fațadele clădirilor, folosind uneori câteva niveluri de pilaștri care înfățișează sistemul de grinzi și stâlpi — ușor de înțeles, dar iluzoriu. Această metodă creează o clariete vizibilă, dar, în același timp, ne abate de la realitate, ne face să uităm de realizările noii tehnici înaintate. De aceea ea este lipsită de perspectivă.

*

Dintre toate coloanele care au existat cîndva, cele mai realiste (în sens constructiv) sînt coloanele ordinelor.

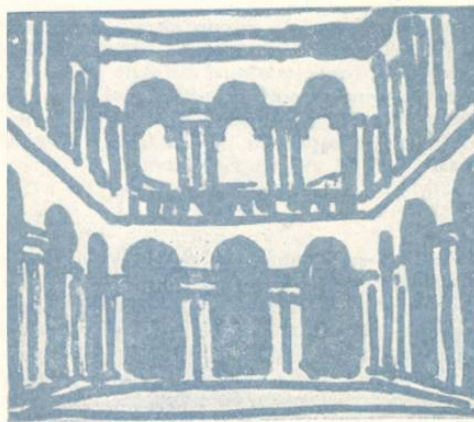
La baza ordinului stă o anumită logică constructivă, rigidă și de neînfrînt, strîns legată de legile obiective, proprii construcției în piatră. Piatra însă, lucrează numai la compresiune. La rîndul ei, compresiunea nu constituie decît primul domeniu al științei despre rezistența materialelor*. Prin urmare, vechii greci au poetizat numai primul element de construcție, cel mai simplu, care lucrează la compresiune.

Elementele de construcție care lucrează la întindere și încovoiere nu au fost încă supuse de nimeni unei interpretări estetice. Dar se putea oare, în general, transforma un element de construcție care lucrează la întindere sau încovoiere într-un element la fel de simplu, ușor de înțeles și la fel de poetic cum este ordinul? De asemenea, nu trebuie uitat că, în construcțiile moderne, aceleași elemente lucrează adeseori (în funcție de solicitările datorite vîntului), alternativ, cînd la compresiune, cînd la întindere. Ne îndoiim că s-ar putea «povesti» așa de frumos, așa de poetic și de precis despre comportarea elementelor de construcție moderne, cum au făcut acest lucru vechii greci despre sistemul elementar al grinzii și stîlpului.

Un lucru este clar: nu se poate ca, în numele ușurinței de a înțelege și al simplității tectonice, să dăm noilor elemente de construcție aspectul de element grindă-stîlp, al ordinului.

*

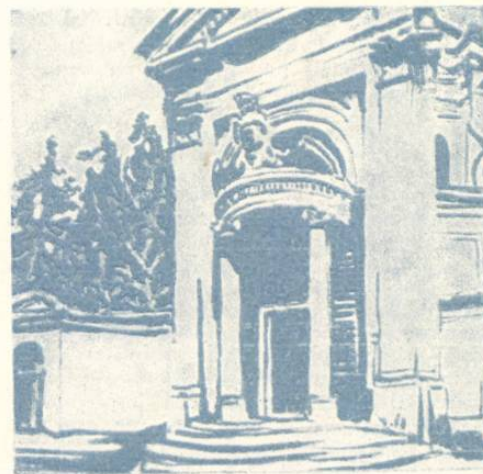
Bazîndu-se pe arhitectura ordinelor, unii teoreticieni de la noi au stabilit o serie de legi «veșnice» pentru armonie și frumusețe. De exemplu, renumita lege a «ușurării pe măsura înălțării». Părțile grele trebuie amplasate în partea de jos, cele mai ușoare, sus. Dacă fațada

Ordinul în arhitectura Renașterii

nu are coloane, în partea de jos se prevăd bosaje greoaie, pe care se reazemă bosaje mai ușoare etc. La fel se procedează și cu pro-

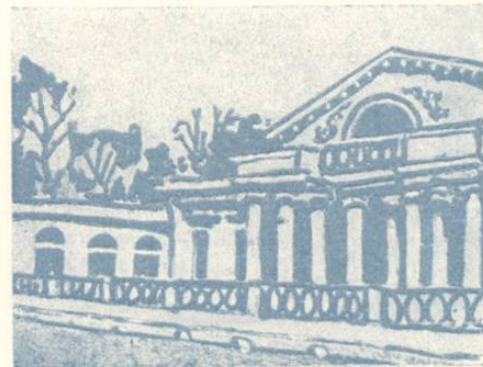
* Multă vreme, știința rezistenței materialelor s-a limitat la cunoștințe despre compresiunea materialelor. După cite se poate ști, grecii vechi cunoșteau bine comportarea construcțiilor la compresiune, dar știau prea puțin despre încovoiere. Chiar Galilei consideră solicitarea grinzii care lucra numai la întindere. De-abia mai târziu, Hook, Mariotte, Bernoulli au elaborat teoria științifică a încovoierei.

Ordinul baroc

filurile arhitecturale, cu detaliile și cu ornamentele.

În această privință există, desigur, o anumită logică. O clădire construită după acest principiu va părea stabilă și rezistentă, trainică. Constituie însă aceste particularități — și altele asemănătoare lor (perfect logice și justificate în condițiile construcțiilor din zidărie) — legi veșnice?

Ordinul clasicismului

Arhitecții Renașterii ușurau elementele de construcție și de arhitectură din părțile superioare ale clădirilor, nu pentru că acest lucru ar fi fost dictat de legile «veșnice» ale tectonicii, ci ca urmare a necesității de a reduce greutatea lor la etajele superioare, ușurînd ridicarea lor (macarale nu existau). Acest procedeu permitea totodată să se dea fațadei o expresivitate deosebită, un aspect organic, unitar. Noi va trebui să ne însușim tocmai această știință a arhitecților din trecut de a interpreta baza constructivă a clădirii ca un sistem estetic.

Schimbîndu-se, însă, procedeele de construcție, se schimbă și legile «veșnice» ale tectonicii.

Ușurarea materialului de construcție pe măsura înălțării este proprie numai pereților de zidărie și nu e proprie unei serii întregi de noi procedee de construcție, cum ar fi sistemul de cadre, unde masa principală de material se amplasează sus, în locurile de îmbinare a părților orizontale cu cele verticale.

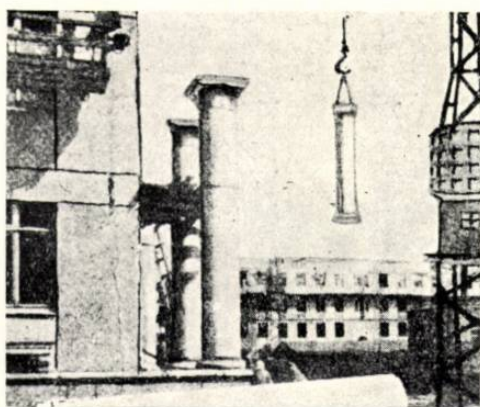
Schimbîndu-se modul de producție, de execuție a lucrărilor, trebuie modificate și «legile» tectonicii. Blocurile mari se confecționează la fabrică și cele destinate etajelor superioare sînt la fel cu cele destinate parterului.

A face blocurile diferite (pentru etajele inferioare mai masive și de forme mai brute, în acest scop) înseamnă a spori numărul tipurilor de blocuri exterioare la dublu. Astfel, la clădirile de locuit din Leningrad de pe strada Kuznețkaia, arhitectul, credincios legilor «veșnice» ale tectonicii (ușurarea în sus) a finisat blocurile pentru etajele inferioare într-un anumit fel, iar celelalte în alt fel, făcîndu-le mai puțin monumentale; blocurile pentru ultimele etaje le-a prevăzut netede. Ca urmare, casa are 540 de tipuri de blocuri. Legile «veș-

nice» ale tectonicii, legate de particularitățile ordinului, intră în directă contradicție cu cerințele tehnicii noi și, deci, cu cerințele vieții. Aceste «legi» devin prejudecăți.

*

Unii arhitecți consideră că păcatul principal al ordinului și aproape unicul, ar fi faptul că este scump și laborios; ei cred că dacă nu ar fi avut sarcina de a construi un număr așa de mare de case de locuit și, prin urmare, să urmărească cea mai strictă economie, arhitectura ordinului ar fi putut înflori și astăzi. După părerea lor, sîntem nevoiți să renunțăm la arhitectura ordinului datorită acestor împrejurări. Dacă se vor schimba împrejurările, ne vom întoarce la ordin. Aceasta este însă o eroare profundă. Ordinul poate fi scump și laborios, dar el poate fi și ieftin și economic. Propileele din Athena au revenit grecilor foarte scump. Pericle a fost obligat să se justifice în fața concetățenilor săi din cauza acestei construcții costisitoare. În schimb, renumitele coloane din Casa Sindicatelor din Moscova nu sînt decît niște stâlpi de lemn acoperiți cu tencuială imitînd marmura. Marea majoritate a coloanelor din Leningrad, atît de frumoase și de monumentale, sînt făcute din cărămidă sau lemn și acoperite cu tencuială simplă. Ele sînt economice și ieftine.

Ordinul în construcția modernă din blocuri mari

Arhitectul I. Joltovski a construit casa de pe strada Mohova cu un ordin colosal, care nu a revenit ieftin. Același arhitect a construit clădirea Băncii de Stat și casa de locuit de pe strada Kaluga (din Moscova), unde folosirea ordinului (pilaștri subțiri din tencuială) i-a permis să obțină fațade frumoase fără să recurgă la materiale scumpe.

E ușor de închipuit că elementele ordinului, prelucrate corespunzător și unificate, ar putea fi «ștanțate» în fabricile noastre și că, în acest caz, ele vor fi ieftine și accesibile. După cum se știe, încercări de acest fel s-au făcut în urmă cu cîțiva ani.

Are oare perspectivă o asemenea folosire a ordinului? Nu. Tot ceea ce creăm noi trebuie să poarte amprenta contemporaneității, tot ceea ce facem trebuie să oglindească epoca noastră, modul nostru de viață, concepția noastră despre lume. Fără aceasta, arhitectura nu poate fi frumoasă. *Arhitectura trebuie să fie contemporană.*

În prezent, eforturile proiectanților și tehnologilor sînt îndreptate spre a face cît mai ușoare elementele și materialele de construcție.

Materialul de construcție SVAM, elaborat de A. Burov, permite să se reducă de 20—25 de ori greutatea clădirilor noastre. Aceasta nu este numai o categorie tehnico-economică. Ea cuprinde și bazele noii estetici. Spații uriașe acoperite cu o construcție dantelată ușoară, case ușoare din mase plastice subțiri și trainice, clădiri cu multe etaje, rezemate doar în cîteva puncte — toate acestea poartă în ele izvorul noii interpretări a frumosului.

Ordinul s-a născut din construcția de piatră. Piatra se caracterizează prin greutate mare și masă compactă. Monumentalitatea, bazată pe masivitate și pe greutate mare, a devenit o categorie estetică de un anumit gen. Așadar,

avem de-a face cu încă o contradicție între estetica arhitecturii ordinului și cerințele noii tehnici și noua interpretare a frumosului.

*

Orice obiect poartă în sine urmele muncii care l-a creat. Dacă obiectul este făcut cu toporul, particularitățile lui distinctive vor fi simplitatea, finisarea grosolană etc. Acest obiect este frumos prin caracterul său primitiv. Dacă obiectul este executat cu ajutorul unui instrument de precizie și de meseriași pricepuți, particularitățile lui distinctive vor fi eleganța, finetea și alte calități.

Obiectul executat de mașină este simplu și firesc. El nu are nimic inutil, nimic în plus. Acesta este «limbajul» mașinii. Dacă în acest limbaj vom vorbi despre particularitățile obiectelor executate prin muncă meșteșugărească (de exemplu, despre aspectul «din topor» al unui ancadrament de lemn), acesta va semăna cu încercarea caraghioasă și inutilă a omului matur de a vorbi în limbajul copiilor. În acest caz nu obținem lucruri cu adevărat valoroase, ci doar imitații. Și nici o imitație nu se poate ridica la nivelul unei arte majore. Cea mai fină imitație a unei vase grecești remarcabile pălește în fața unei cupe de lemn originale. Mașina trebuie să execute lucruri originale și nu imitații.

Ordinul este un rezultat al producției meșteșugărești. Aici, fiecare detaliu uimește prin risipa și generozitatea cu care omul și-a cheltuit munca pentru a-l executa. Obiectele actuale sînt făcute cu mașina. Mașina economisește munca omului. Cu cît se consumă mai puțină muncă pentru un obiect oarecare, cu atît el este mai practic.

Arhitectura contemporană poate fi cu adevărat frumoasă numai atunci cînd nu va intra în contradicție cu concepțiile noastre actuale despre utilitate și rațiune. Dacă se modifică concepția despre utilitate, se modifică corespunzător și concepția despre frumusețe. Înainte vreme, munca laborioasă era cea care făcea arhitectura frumoasă; acum economia de muncă omenească îi dă expresivitate (deși n-am pierdut capacitatea de a ne entuziasma de frumusețea obiectelor vechi, care necesită o muncă laborioasă).

Ordinul poartă în el toate trăsăturile și particularitățile muncii care l-a creat, munca isușitorilor meseriași, pietrari, modelatori. Dacă vom încerca să-l executăm cu ajutorul mașinii, nu vom obține nimic altceva decît o imitație. Acest drum este fără perspectivă.

Dacă un arhitect contemporan ar construi o clădire asemănătoare Parthenonului și egală cu acesta prin calitățile ei, ea va fi primită ca o genială imitație, ca un genial decor istoric și nimic mai mult.

Dacă privești fațada primei centrale atomice din lume, «tratată» cu un sistem de pilaștri antediluvieni, dintre cei mai banali, înțelegi întreaga absurditate a unei astfel de arhitecturi. Un asemenea conținut ultraactual (centrala atomică), și o asemenea formă arhiînvechită! Iată un exemplu de contradicție flagrantă între ordin și contemporaneitate.

*

Frumusețea arhitecturii noastre este legată în modul cel mai strîns de contemporaneitate. Dacă arhitectura nu poartă în ea pecetea contemporaneității, ea nu poate fi frumoasă. Ordinul nu răspunde concepției actuale despre frumos. Prin asta nu vreau să afirm însă că ordinul nu se poate dezvolta și amplifica. Lucrările lui I. V. Joltovski și ale elevilor săi dovedesc contrariul. Cîte compoziții noi, originale și adesea cu totul neașteptate n-a reușit să obțină acest arhitect, bazîndu-se pe sistemul ordinului. Privești proiectele și construcțiile acestuia și bătrînul ordin, atît de bine cunoscut ție, îți apare ca ceva plin de noutate și de interes. Dar între contemporaneitate și noutate nu se poate pune semnul egalității. Nu tot ce e nou se distinge obligatoriu prin contemporaneitate și totodată, nu tot ceea ce e nou este — obligatoriu — și progresist.

Ordinul are posibilitatea deplină să crească și să se dezvolte. Dezvoltarea aceasta este însă fără perspectivă. Dezvoltîndu-se, ordinul se îndepărtează de realitate. El ne poartă în lumea

formelor și imaginilor convențional-teatrale, uneori minunate și poetice, dar inevitabil legate de trecut și nu de prezent și viitor.

Unii arhitecți au încercat să toarne în corpul învechit al ordinului sîngele tînăr al contemporaneității. Aceste încercări nu au fost și nici nu pot fi înconunate de succes.

Amintim încă o dată de încercările talentaților arhitecți Fomin și Sciuko. Cîte n-au încercat ei să facă cu ordinul! Cîte operații nu i-au făcut! Au lungit coloanele, le-au cuplat, au înlăturat capitelurile. După toate aceste intervenții chirurgicale, ordinul n-a devenit însă decît și mai palid. Ordinul și-a pierdut viitorul.

Mulți vor protesta. Ordinul nu va dispărea din arhitectura noastră. El va fi folosit la clădirile de teatru, pentru Panteon, Palatul Sovietelor... Poate. Noi folosim uneori limba veche slavă cînd vrem să dăm gîndurilor noastre o importanță și solemnitate deosebită. Savanții și medicii folosesc limba latină în medicină. Devin însă limbile moarte, prin aceasta, limbi vii?

Dacă vom folosi ordinul în anumite cazuri speciale, va deveni el oare, prin aceasta, un element contemporan și progresist?

Ordinul nu are astăzi perspectivă, nu are viitor; în schimb, el are un trecut glorios.

Cele mai bune monumente de arhitectură sînt legate de sistemul ordinului. Parthenonul, Coliseul, Pantheonul, clădirea Amiralității, catedrala Kazanskoe și foarte multe alte creații nu mai puțin perfecte ale geniului omenesc exprimă mărgele și frumusețe datorită limbajului ordinului.

Ordinul este indisolubil legat de trecutul nostru glorios, de poezie și frumusețe. Cele mai bune modele ale arhitecturii cu ordine vor servi totdeauna drept sursă pentru însuflețirea și bucuria noastră.

Dar lucrurile nu se limitează la atît. Ordinul constituie în permanență un obiect de studiu amănunțit pentru arhitecți și oamenii noștri de știință. Prin studierea ordinului ne apropiem de înțelegerea legilor armoniei.

Există însă două ordine. Ordinul — ca sistem tectonic încheiat, la baza căruia stau particularitățile obiective ale construcției de piatră, legile obiective ale rezistenței materialelor, ridicate pînă la adevărata poezie (ordinul-construcție poetizată); și ordinul-decorație arhitecturală, uneori genială, dar funcțional inutilă și a cărei utilitate reală e înlocuită cu una aparentă.

Istoria arhitecturii confirmă acest lucru. Se poate vedea că înlocuirea principiilor adevăratei artistică cu o imitație duce, pînă la urmă, la decăderea arhitecturii, iar adesea și la înfrumusețarea cu orice preț.

Folosirea ordinului în condițiile de astăzi, în condițiile industrializării construcțiilor și a noilor elemente de construcție înseamnă renunțarea la principiile sănătoase ale realismului, pe care le conține arhitectura clasică în general și ordinul clasic în particular.

*

Ordinul dispăre din practica noastră de arhitectură. Aproape că nu-l mai întîlnești în proiectele noastre. Nu-l mai zărești pe noile șantiere.

Nu e mult de cînd ocupa încă pretutindeni un loc de frunte. Mai ieri îl studiam perseverent și înflăcărat, folosindu-l ca sursă de inspirație în creația noastră. Aspiranții îi consacrau disertații. Pe baza lui, oamenii de știință căutau legile «veșnice» ale frumosului și armoniei. Mai ieri ni se părea încă veșnic, tînăr și nemuritor, iar astăzi aproape că a dispărut din practica noastră. Acestea sînt fapte.

Astăzi, cînd arhitectura ordinului rămîne în trecut și cînd în locul ei apare o altă arhitectură, contemporană și industrializată, am vrea să ne dăm seama de ce ne despărțim în realitate.

Ne despărțim de arhitectura ordinului deoarece estetica și filozofia care stau la baza ei se află în contradicție cu tehnica noastră înaintată, cu cerințele construcției de masă, cu concepțiile noastre despre util, frumos, economic.

(Articol publicat spre discutare)

ARHITECTURA U.R.S.S. nr. 3/1958

CONSFĂTUIREA UNIONALĂ A CONSTRUCTORILOR DIN U.R.S.S.

Între 10 și 14 aprilie s-au desfășurat la Moscova lucrările Consfătuirii unionale a constructorilor din U.R.S.S., organizată din inițiativa Comitetului Central al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S.

La lucrările consfătuirii — la care au luat parte și conducătorii Statului Sovietic și Partidului Comunist — au participat cca. 2700 de persoane: ingineri, arhitecți, conducători și frunțași ai întreprinderilor de construcții și de materiale de construcții, specialiști din institutele de cercetări științifice și din institutele de proiectări, reprezentanți ai consiliilor economice regionale, ai organizațiilor de partid, sovietice, sindicale și comsomoliste.

Ordinea de zi a consfătuirii a cuprins următoarele probleme:

1. Situația actuală și sarcinile privitoare la îmbunătățirea construcțiilor în U.R.S.S. — referent V. A. Kucerenko, președintele Comitetului de Stat pentru Construcții de pe lângă Consiliul de Miniștri al U.R.S.S.

2. Despre dezvoltarea continuă a producției materialelor de construcție — referent S. Z. Ghinzburg, locțiitorul președintelui Comitetului de Stat pentru Construcții.

În afara ședințelor plenare, o amplă serie de probleme au fost dezbătute în cadrul secțiunilor de specialitate: construcții de locuințe și social-culturale, proiectarea și construcția orașelor, materiale de construcție, construcții agricole, construcții industriale, lucrări de montaj și lucrări speciale, elemente de construcție și lucrări de beton și beton armat, construcții pentru transporturi, mecanizarea lucrărilor de construcții și producția de mașini pentru construcții și lucrări de drumuri, standardizarea construcțiilor de case și a mobilierului, economia construcțiilor.

În referatul prezentat la primul punct al ordinei de zi, V. A. Kucerenko a vorbit despre realizarea programului grandios de construcții ce se desfășoară în U.R.S.S. în cadrul creșterii impetuoase a economiei sovietice.

O dezvoltare deosebită a căpătat industria construcțiilor în special după Consfătuirea unională a constructorilor din 1954. Posibilități deosebite de mari s-au deschis în fața constructorilor după reorganizarea conducerii industriei și a construcțiilor.

Extrasele de mai jos din referatul prezentat de V. A. Kucerenko ilustrează acest lucru.

«... O manifestare vie a grijii partidului și guvernului pentru binele poporului este hotărîrea adoptată anul trecut, referitoare la dezvoltarea construcției de locuințe în U.R.S.S. și la lichidarea în următorii 10—12 ani a lipsei de locuințe.

În 1957 s-au dat în folosință case de locuit cu o suprafață totală de peste 48 000 000 m², adică mai mult decît în tot cel de-al doilea cincinal, și cu 1 000 000 m² mai mult decît s-a prevăzut în planul anual...

... S-au mărit considerabil ritmurile de creștere a productivității muncii în construcții. Dacă în 1953, producția la un muncitor a crescut numai cu 4% față de sarcina de plan de 9,5%, în 1957, avînd sarcina de 8,5%, ea a crescut cu 10%. Aceasta a permis ca, mărindu-se numărul de muncitori în construcții în 4 ani cu 16%, să se asigure creșterea volumelor de lucrări de construcții și montaj cu 47%...

... S-a consolidat mult baza de materiale și de producție a construcțiilor.

Anul trecut s-au produs 13 000 000 m³ de beton armat prefabricat, ceea ce este aproape de 6 ori mai mult decît în 1953 și cu 44% mai mult decît în 1956. Aci, costul elementelor de construcție de beton armat s-a redus cu aproximativ 25%...

... S-a consolidat de asemenea baza de producție a organizațiilor de construcții. Fondul de bază de producție a industriei construcțiilor a crescut, numai în 1954—1956, cu 35%...

... Dar, cu toate realizările serioase... în construcții există încă deficiențe serioase și sînt departe de a fi utilizate toate rezervele.

În 1957, planul de stat al investițiilor capitale a fost îndeplinit cu 98%. Nu s-a îndeplinit planul de dare în exploatare a capacităților pentru oțel, laminate, cărbune, prelucrarea șteiului, ciment.

Încă nu s-a obținut reducerea esențială a termenelor și scăderea costului construcțiilor.

Indicii medii relativ satisfăcători ai activității industriei de construcții ascund multe organizații care nu îndeplinesc planul și care continuă să execute lucrări cu pierdere.

La multe obiecte se execută lucrări de construcții de calitate nesatisfăcătoare...

... Acum, pentru constructori, cea mai importantă problemă este ridicarea hotărîtă a nivelului tehnic și organizatoric al executării construcțiilor. Numai rezolvînd aceste probleme, vom putea reduce simțitor volumul mare de lucru și prețul de cost al construcțiilor...

... Pentru a atinge acest scop trebuie să se îmbunătățească esențial practica de planificare a construcțiilor capitale.

Pentru constructori au o importanță hotărîtoare continuitatea de planificare a construcțiilor capitale, dispunînd la timp, la fiecare șantier și în fiecare organizație de construcție, de o perspectivă clară a construcțiilor pe o perioadă îndelungată.

Dacă nu se respectă normele de durată a construcțiilor, darea în folosință a obiectelor nu va fi în concordanță cu resursele de bani și de materiale repartizate, termenele de construcție vor fi călcate sistematic și producția neterminată va crește, ceea ce va duce la pierderi mari în economia națională, la înrăutățirea indicilor calitativi ai construcțiilor...

... Ridicarea nivelului tehnic al industriei și al construcțiilor, precum și scăderea costului de deviz al construcțiilor, depind într-o foarte mare măsură de calitatea proiectelor.

Investițiile capitale în economia națională nu pot fi efectiv utilizate dacă acest lucru nu este asigurat chiar în stadiul de proiectare.

De aceea trebuie să dăm o atenție serioasă îmbunătățirii lucrărilor de proiectare.

În noile condiții de dirijare a industriei și construcțiilor devine deosebit de importantă elaborarea proiectelor de sistematizare raională, ca un mijloc important pentru reglementarea construcțiilor și scăderea costului construcțiilor industriale și orașenești...

... Elaborarea proiectelor de sistematizare raională s-a activat întrucîtva, în legătură cu organizarea consiliilor de economie națională...

... Este rațional să se discute problema trecerii la gospodărie chibzuită a organizațiilor de proiectare și la raporturi contractuale cu Consiliul economic raional, avînd în vedere ca în contul bugetului de stat să se plătească numai lucrările de proiectare tip și experimentale, de sistematizare raională și elaborarea documentației normative de orice fel.

Activitatea organizațiilor de proiectare trebuie apreciată, în primul rînd, după rezultatele obținute în ceea ce privește reducerea costului de deviz al obiectelor care sînt proiectate și îmbunătățirea indicilor lor tehnico-economici.

În ultimii ani, constructorii noștri au depus o muncă importantă pentru elaborarea unor construcții de clădiri mai economice în toate ramurile de construcții.

Evoluția soluțiilor constructive se poate urmări, comparând sistemele constructive folosite în 1954 cu sistemele constructive prevăzute în proiectele actuale.

Până în 1954, la clădirile industriale parter, numai stâlpii se executau din beton armat, și aceștia având o secțiune dreptunghiulară plină; celelalte elemente portante — ca grinzile de rulare, fermele și paneele — se executau din oțel.

Proiectele de azi prevăd, de regulă, toate elementele de construcție portante din beton armat prefabricat, grinzile de rulare și fermele din beton armat precomprimat, iar stâlpii cu o secțiune în dublu T, economică.

Ca rezultat, necesarul de materiale pe metru pătrat de suprafață a pardoselii s-a schimbat sensibil: necesarul de metal s-a micșorat de la 60 la 23 kg, adică mai mult de 2,5 ori, iar folosirea betonului armat prefabricat a crescut de peste 1,5 ori. Greutatea clădirii s-a micșorat cu 12—15%, prin folosirea unor elemente de construcție mai eficiente și a unor materiale termoizolante mai ușoare.

Folosirea elementelor de construcții pretensionate permite scăderea consumului de metal cu 40—50%, micșorarea consumului de beton cu 20%...

... Totuși, dacă din punct de vedere al volumului elementelor și detaliilor prefabricate din beton armat, Uniunea Sovietică se situează pe primul loc din lume, în ceea ce privește folosirea elementelor de construcție din beton precomprimat există o serioasă rămânere în urmă...

... Una dintre cauzele slabei aplicări în construcție a elementelor de beton precomprimat o constituie conservatismul unor constructori, care și acum preferă folosirea elementelor metalice de construcții în locul celor de beton armat prefabricat.

Ar fi rațional ca în cel mai scurt timp să se stabilească nomenclatorul de detalii și elemente de construcții din beton precomprimat obligatoriu pentru toate organizațiile de proiectare și execuție, precum și pentru întreprinderi...

... Avem posibilități reale ca în viitorii 2—3 ani să ridicăm greutatea specifică de folosire a elementelor precomprimat la 25%, ceea ce va permite progresul tehnic continuu și va micșora costul de construcție.

Scăderea costului de deviz al construcțiilor trebuie asigurată de asemenea prin revizuirea prețurilor ridicate de vânzare a unor serii de materiale de construcție și prefabricate...

... În ultimii trei ani, constructorii, arhitecții și inginerii care lucrează în domeniul construcțiilor de locuințe au efectuat o muncă serioasă, pentru îndepărtarea neajunsurilor existente, punând în fruntea acestei munci problemele economice și ale industrializării construcțiilor de locuințe.

În noile proiecte tip, costul unui metru pătrat de suprafață de locuit este cu 10% mai scăzut decât cel din proiectele folosite anterior, iar cel al apartamentului, cu 30—35%.

S-a perfecționat sistemul constructiv și s-a ușurat greutatea clădirilor din panouri mari. Dacă greutatea clădirilor din panouri mari construite în 1955 pe strada Novo Pesceanaia din Moscova era de cca. 2500 kg pe metru pătrat de suprafață locuibilă, la clădirea experimentală construită în 1957 de către inginerul Lagutenko această greutate era deja de 1150 kg. Consumul de metal s-a micșorat în mod corespunzător de la 70 la 34 kg, iar consumul de beton armat în schelet, de la 0,76 la 0,37 m³ pe metru pătrat de suprafață locuibilă.

Totuși, aceste rezultate trebuie considerate numai ca primii pași pe drumul dezvoltării progresului tehnic în domeniul construcțiilor de locuințe.

Costul construcțiilor de locuințe este la încă foarte ridicat...

... Pentru îndeplinirea cu succes a sarcinilor trasate de partid și guvern — de a termina cu criza de locuințe din țară în următorii 10—12 ani — este necesar ca în anii ce vin să se reducă costul unui metru pătrat de suprafață de locuit la 1000 ruble.

Calea principală care va determina dezvoltarea în viitor a construcțiilor de locuințe și micșorarea costului lor o constituie trecerea hotărâtă la construcția din blocuri mari și mai ales din panouri mari, deoarece sarcina de a mări volumul construcțiilor de locuințe, în 1960, de 1,8 ori în comparație cu 1957, nu se poate îndeplini la nivelul tehnic actual...

... Posibilități deosebit de mari pentru dezvoltarea construcției de masă a caselor din panouri mari le deschide metoda laminării continue a panourilor cu pereți subțiri din beton armat pentru pereți, planșee și acoperiș, propusă de inginerul Kozlov din Glavmosstroi.

Prin această metodă crește sensibil capacitatea fabricilor de beton armat, dispăre necesitatea camerelor de aburire, elementele de construcție prezintă suprafețe aparente de înaltă calitate și cu dimensiuni geometrice corecte. Pe bancurile de laminat se pot obține elemente de construcție de diferite grosimi, până la 1 cm. Toți acești factori permit scăderea sensibilă a prețului prefabricatelor de beton armat, pentru construcția clădirilor din panouri mari.

Folosirea în domeniul construcțiilor de locuințe a panourilor mari laminate trebuie să aibă ca urmare un efect economic important.

Greutatea unui metru pătrat de perete exterior la o clădire de zidărie construită după proiecte tip este de cca. 800 kg; la construcțiile cu

panouri mari laminate, de numai 210 kg. Datorită acestui fapt, greutatea pe metru pătrat de suprafață de locuit este, la casa din panouri mari, de 1050 kg în loc de 3220 kg la cea de zidărie...

... În 1960 trebuie construite clădiri de locuit din investiții capitale cu cca. 15 000 000 m² mai mult decât în 1958.

Dacă am presupune că întreaga creștere de clădiri de locuit prevăzută pentru anul 1960 s-ar realiza din zidărie, ar trebui pentru aceasta să se mărească numărul muncitorilor ocupați în construcția de locuințe cu cel puțin 300 000 de oameni. Prin realizarea aceleiași creșteri prin construirea unor clădiri din panouri mari laminate, necesarul de muncitori se micșorează cel puțin de două ori...

... Arhitecții noștri trebuie să țină seama că metoda laminării va permite confecționarea unor panouri cu diferite aspecte ale suprafeței exterioare. Această proprietate a elementelor laminate trebuie folosită pentru asigurarea unui aspect atrăgător și variat în soluțiile arhitectonice ale locuințelor.

Trebuie să ajungem în cel mai scurt timp la fabricarea pe o asemenea scară a elementelor laminate din beton armat, încât cel puțin întreaga creștere a volumului construcțiilor capitale de locuințe să se realizeze mai ales prin construcția de clădiri din panouri mari. Dacă vom îndeplini acest deziderat, atunci vom putea soluționa problema locuințelor, nu în 10—12 ani, dar chiar ceva mai devreme...

În continuare, referentul s-a ocupat de activitatea institutelor de cercetări științifice, precum și de probleme organizatorice ale întreprinderilor de construcție. În încheiere, el a subliniat grija deosebită a partidului și guvernului pentru constructorii sovietici și răspunderea pe care aceștia o au în fața poporului.

*

În referatul prezentat la al doilea punct al ordinii de zi, S. Z. Ghinzburg a vorbit despre dezvoltarea industriei materialelor de construcție.

Subliniind creșterea continuă a producției materialelor de construcție în U.R.S.S., el a arătat că: «... producția de ciment a crescut în 1957, în comparație cu cea din 1953, de 1,8 ori, producția materialelor de zidărie de 1,6 ori, a plăcilor de ardeză, a plăcilor prefabricate din fibre de lemn și a tencuielii uscate de ipsos, precum și utilajul tehnico-sanitar au crescut de 2,5 ori, iar a betonului armat prefabricat de cca. 6 ori. După volumul global al producției betonului armat prefabricat, Uniunea Sovietică deține de pe acum primul loc în lume...

... În ultimii trei ani, în industria materialelor de construcție au fost investite importante fonduri. Acest lucru a permis să se facă o reutilizare tehnică la o serie de întreprinderi existente, a permis să se construiască și să se pună în funcțiune un șir de uzine pentru producția cimentului, dotate cu tehnică modernă, uzine de beton armat prefabricat, de ceramică aparentă, fabrici de plăci de ardeză și alte materiale.

Un punct de cotitură l-a constituit reorganizarea conducerii industriei după principiul teritorial: caracterul dispersat al producției materialelor de construcție în mai multe ministere și departamente, existent până la această organizare, influența negativă folosirea capacității întreprinderilor. Acum, ca niciodată, există largi posibilități pentru specializarea lor. Încă din primul an de activitate a sovnașozurilor, producția globală a industriei materialelor de construcție a crescut cu 23%, ceea ce depășește considerabil ritmul de creștere din anii precedenți.

Cu toate acestea, neținând seama de creșterea producției, multe materiale și fabricate se produc încă în cantități insuficiente, fapt care adeseori frânează desfășurarea construcțiilor.

Într-o serie de regiuni ale țării există posibilități de lichidare a lipsei de locuințe, nu într-o perioadă de 10—12 ani, ci mai devreme; deocamdată însă, pentru aceasta nu ajung materialele de zidărie, cele pentru acoperișuri, utilajul tehnico-sanitar, precum și alte prefabricate. Se dezvoltă prea încet producția materialelor și a elementelor de construcție eficiente, îndeosebi producția betonului precomprimat, a blocurilor de zidărie de mari dimensiuni și a materialelor neferoase și de izolație termică...

... Urgentarea continuă a dezvoltării industriei materialelor de construcție constituie una dintre cele mai importante sarcini ale economiei naționale. Această dezvoltare trebuie să pășească pe calea largirii prin toate mijloacele a producției materialelor și elementelor de construcție, pentru a se asigura ridicarea nivelului tehnic al construcțiilor și scăderea bruscă a greutății clădirilor; pe calea producerii acestor materiale în apropierea raioanelor care le necesită; prin largirea producției materialelor și a elementelor de construcție pe baza folosirii materiei prime locale și a deșeurilor din industrie, prin folosirea mai bună a capacității întreprinderilor existente de producție a materialelor de construcție « vechi », tradiționale, și prin trecerea la fabricarea materialelor mai eficiente: a cărămizilor găurite, a blocurilor din cărămizi de mari dimensiuni și altele, pe calea îmbunătățirii prin toate mijloacele a calității fabricatelor și materialelor, prin reducerea prețului lor de cost.

Calculule ne arată că volumul producției materialelor și fabricatelor de construcție trebuie să crească considerabil către anul 1965, în comparație cu 1957; printre altele betonul armat prefabricat trebuie

să crească de aproximativ 3,4 ori, cimentul de 2,8 ori, materialele de zidărie de 2,7 ori.

O însemnătate hotărâtoare pentru industrializarea construcțiilor o are mărirea continuă a producției betonului armat prefabricat. Programul de producție a acestui material este stabilit pentru anul curent la 16 900 000 m³, în anul 1965 volumul producției trebuind să atingă 42 000 000—44 000 000 m³.

Sarcina principală constă în a asigura o cotitură calitativă radicală în această ramură a industriei, a obține sporirea considerabilă a producției elementelor de construcție economice din beton precomprimat cu pereți subțiri și cu zăbrele, reducând în schimb executarea unor construcții grele și puțin eficiente, a căror folosire duce uneori chiar la ridicarea costului construcției. Este necesar ca în anii următori greutatea specifică a construcțiilor pretensionate în volumul total al producției betonului armat prefabricat să ajungă pînă la 25%...

În continuare, vorbitorul a arătat că trebuie asigurată în anii următori o creștere masivă a producției de ciment, materialul cel mai important pentru construcțiile din prefabricate de beton armat.

«... Trebuie subliniat că sporirea producției de ciment trebuie să se facă concomitent cu ridicarea considerabilă a calității producției și cu mărirea producției noilor sorturi de ciment, printre care a cimentului cu priză rapidă. Dezvoltarea industriei de ciment trebuie îmbinată cu dezvoltarea maximă a producției de lianți de proveniență locală, îndeosebi a varului și ipsosului.

Industria modernă de construcții necesită agregate de înaltă calitate — piatră spartă, pietriș și nisip — precum și materiale ușoare de umplutură, artificiale...

... Practica ne arată că la marile întreprinderi mecanizate ca de pildă cele de la Elenovsk, Lankovo, la carierele hidrocentralei Kuibîșev și altele, prețul de cost al unui metru cub de material nemetalifer de bună calitate este de 14—17 ruble, ceea ce reprezintă un preț de 3—4 ori mai mic față de prețul de la carierele mici și mijlocii.

Materialele ușoare de umplutură pentru beton prezintă rezerva cea mai importantă de micșorare a greutății construcțiilor și de ieftinire a lor. Guvernul a luat hotărârea ca pînă în 1960, volumul total al producției materialelor de umplutură poroase — zgura lemnoasă, termozitul și keramzitul — să atingă cifra de 12 500 000 m³. Este de asemenea necesar să se dezvolte extracția materialelor de umplutură ușoare naturale: tuf, piatră ponce, zgura vulcanică și calcar cochilifer.

Urișul program de construcție a locuințelor ridică pe primul plan problema lărgirii producției materialelor de zidărie.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. «Despre dezvoltarea construcțiilor de locuințe în U.R.S.S.» prevede creșterea producției materialelor de zidărie în anul 1960 pînă la 61 miliarde cărămizi tip, față de 30,5 miliarde cărămizi fabricate în 1957. Aceasta înseamnă că în decurs de trei ani vor trebui create unități de producție suplimentare, avînd o capacitate egală cu capacitatea de producție a întreprinderilor create în cei 40 de ani de putere sovietică, precum și în perioada dinainte de Revoluție.

Această problemă poate fi rezolvată numai cu ajutorul construcțiilor industriale, al blocurilor ușoare de beton și al blocurilor celulare de mari dimensiuni, îndeosebi a panourilor cu pereți subțiri de beton armat, în combinație cu materiale izolante mai ieftine: vată minerală, stuf și fibrolit. În acest fel se rezolvă și o altă importantă problemă tehnică a dezvoltării construcțiilor: scăderea considerabilă a greutății clădirilor...

...Dezvoltarea continuă a construcției panourilor de mari dimensiuni pentru locuințe și folosirea planșelor și plăcilor de construcție ușoare nu pot fi realizate fără o creștere rapidă a producției materialelor termoizolante.

Cînd pentru construirea pereților folosim plăci de grosimea unei cărămizi, avînd diverși izolanți termici, greutatea unui metru pătrat de placă, în comparație cu o placă identică, însă cu o grosime de 2,5 cărămizi, scade de peste două ori, iar costul ei se reduce de asemenea de aproape două ori. Sînt deosebit de eficienți pereții construiți din panouri mari stratificate.

Materialele termoizolante cu cea mai mare perspectivă sînt vata minerală și produsele rezultate din prelucrarea ei; în 1957 se fabricau 2 300 000 m³; în 1965 va trebui să ajungem la 10 000 000—11 000 000 m³...

Referentul s-a ocupat în continuare de folosirea rezervelor mari de stuf, de calitățile lui prețioase și de necesitatea utilizării sale în construcții, care trebuie să ia o mare amploare.

«...În următorii ani, în legătură cu amploarea pe care a luat-o programul de construcții de locuințe, va crește simțitor cerința pentru materiale de acoperiș și îndeosebi pentru plăci de ardez. Producția plăcilor de ardez trebuie să crească în 1965 pînă la 60 miliarde bucăți, față de 2,4 miliarde plăci produse anul acesta, îmbunătățindu-li-se în același timp simțitor și calitatea...

... Concomitent cu sporirea producției de ardez este necesar să se dezvolte prin toate mijloacele producția foilor laminate de azbo-

ciment necesare producției de panouri și ca izolație termică pentru pereți și acoperiș...

... C. C. al P.C.U.S. și Guvernul Sovietic au trasat sarcina dezvoltării pe scară largă a producției de substanțe rășinoase sintetice și de mase plastice, pe baza cărora se va organiza producția de materiale și fabricate necesare construcției. Din mase plastice se vor fabrica, de exemplu, linoleum, materiale de finisare pentru clădiri, balustrade și frize, lacuri pentru vopsit și multe altele. În 1965 este prevăzut să se ridice capacitatea de fabricație a plăcilor din mase plastice pentru dușumele și pentru căptușirea pereților la 18 000 000 m², a materialelor plastice stratificate — la 10 000 000 m², iar a tuturor sorturilor de linoleum la 100 000 000—110 000 000 m². Este necesar să obținem dezvoltarea pe scară largă a producției în întreprinderile industriei chimice din ramura lacurilor pentru vopsit de înaltă calitate, necesare construcțiilor.

Un mare rol în dezvoltarea construcției de locuințe revine industriei constructoare de locuințe prefabricate. Spre deosebire de anii anteriori, producția din acest domeniu este destinată în cea mai mare parte spre a fi vîndută populației. În 1957, constructorii individuali au cumpărat locuințe prefabricate cu o suprafață totală de 137 000 m². Anul acesta se vor vinde 3 500 000 m², iar în 1961 alți 18 000 000 m² sau, vorbind altfel, peste 500 000 de case...

În continuare, referentul a analizat o serie de probleme organizatorice și tehnice ale întreprinderilor producătoare de materiale de construcție și ale organizațiilor de cercetări științifice în domeniul materialelor de construcție. El a subliniat importanța bazelor experimentale și a extinderii experienței inovatorilor.

*

În cadrul discuțiilor pe marginea referatelor au vorbit numeroși participanți la consfătuire. Au fost subliniate, în general, succesele realizate de constructorii sovietici în urma consfățuirii din 1954. Dar dacă la consfătuirea trecută — din 1954 — toată atenția constructorilor a fost îndreptată spre introducerea pe scară mai întinsă a prefabricatelor din beton armat, spre organizarea proiectării tip și a metodelor industriale de construcție, consfătuirea actuală a trasat tuturor lucrătorilor din industria construcțiilor sarcini noi și mai importante. Nu numai betonul armat, dar și cel pretensionat ușor, cu pereți subțiri. Nu numai proiecte tip, dar alegerea celor mai economice, care prevăd elemente de construcții ușoare și ieftine, prefabricarea maximă și, în sfîrșit, cele mai simple și judicioase soluții de sistematizare. Nu mecanizarea simplă, ci numai mecanizarea complexă, care reduce simțitor manopera.

Cu alte cuvinte, tehnică înaltă plus economicitate maximă. Acestei teme principale i-au fost consacrate în mod special rapoartele și cuvîntările la ședințele pe secții și la ședințele plenare ale consfățuirii unionale pentru construcții.

În centrul atenției multor vorbitori au fost panourile laminate «tip Kozlov» și «Casa Lagutenko», cum au fost denumite prescurtat aceste lucrări în cadrul consfățuirii.

Panourile laminate «tip Kozlov» sînt o importantă realizare, constînd în executarea în masă a pereților despărțitori și de fațadă, din panouri mari laminate de beton cu ipsos.

Laminorul construit sub conducerea ing. N. I. Kozlov poate produce panouri cu ambele fețe finisate și avînd două ferestre montate în aceste panouri, lungi pînă la 6,5 m și de înălțimea unui etaj. Aplicarea pe scară largă a elementelor de beton armat laminat va permite reducerea simțitoare a greutății clădirilor, ieftinirea și îmbunătățirea calității construcțiilor.

«Casa Lagutenko», realizată într-un cvartal din Moscova pe principiul unor panouri de beton armat cu pereți subțiri și rame profilate, se caracterizează printr-o înaltă economicitate: consumul de beton armat este de două ori mai mic decît la clădirile executate din cărămidă și greutatea de clădire care revine pe metru pătrat de suprafață locuibilă este de peste trei ori mai redusă decît la clădirile executate din cărămidă.

Anul acesta, într-un cvartal din Moscova, s-a trecut la construirea a 20 de clădiri de acest tip.

Toate cuvîntările, atît în ședințele plenare, cît și în secțiunile de specialitate, au fost caracterizate de tendința generală a constructorilor sovietici de a studia și aplica în practică tot ce este nou și avansat, îmbinînd tehnica înaltă cu economicitatea maximă.

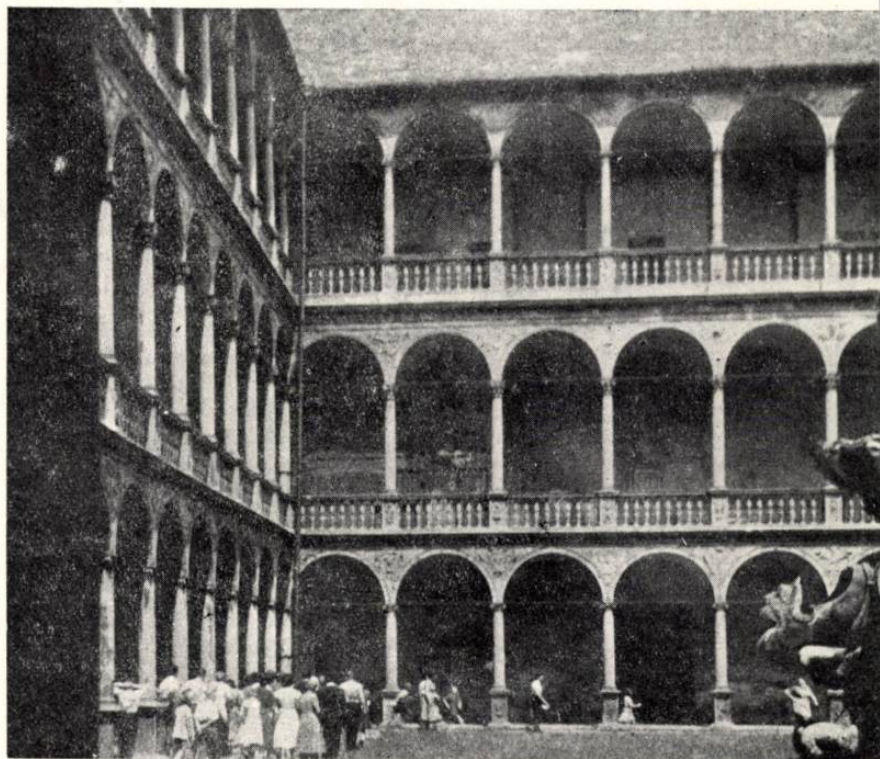
În cadrul consfățuirii, tov. N. S. Hrusciiov a rostit o amplă cuvîntare. Dezbatările s-au încheiat prin adoptarea unei chemări către toți cei ce lucrează în domeniul construcțiilor*.

* Extrase din această chemare au fost publicate în numărul precedent al revistei noastre.

EXPOZIȚII LA CASA ARHITECTULUI

Bratislava— Scară în cartierul vechi. Fotografie, arh. V. Iorga.

Bucovce— C.arta interioară a castelului (secolul al VI-lea). Fotografie, arh. V. Iorga

EXPOZIȚIA DE FOTOGRAFII «ASPECTE DIN R. CEHOSLOVACĂ» — Arh. Valentin Iorga

Între 4 și 16 martie a fost deschisă la Casa Arhitectului din București expoziția de fotografii «Aspecte din R. Cehoslovacă». Expoziția a cuprins cca. 60 de fotografii după monumente de arhitectură din R. Cehoslovacă, executate de arh. V. Iorga în anul 1957, cu ocazia vizitei întreprinse în Cehoslovacia, în cadrul excursiilor documentare.

bibliografie

TEORIA ARHITECTURII

Palladio Andrea — I QUATTRO LIBRI DELL'ARCHITETTURA

Patru cărți despre arhitectură

Versiune românească publicată sub îngrijirea prof. arh. R. Bordenache
București, Editura Tehnică, 1957
134 pagini, planșe și ilustrații

Apariția în limba română a lucrării lui Andrea Palladio reprezintă un eveniment de seamă în viața arhitecturală a țării noastre. Palladio este unul din cei mai reprezentativi maeștri ai Renașterii timpurii.

Ediția română e cu atât mai prețioasă cu cât reproduce întocmai (ca paginatie și desene) ediția originală.

C O N S T R U C Ț I I

Пенningтон А. М.
ЖЕЛЕЗОБЕТОННЫЕ СЕЛЬСКОХОЗЯЙСТВЕННЫЕ ПОСТРОЙКИ

Pennington A.M. — CLĂDIRI AGRICOLE DE BETON ARMAT

Moscova, Editura de stat pentru construcții și arhitectură, 1956
178 pagini, 114 figuri

În această carte — tradusă din limba engleză — se prezintă planurile și soluțiile constructive ale unei serii de clădiri agricole de beton armat prefabricat (destinate fermierilor englezi), a căror raționalitate și calitate de exploatare au fost verificate în practică.

Bibl. C.D.T. B. 2466/a

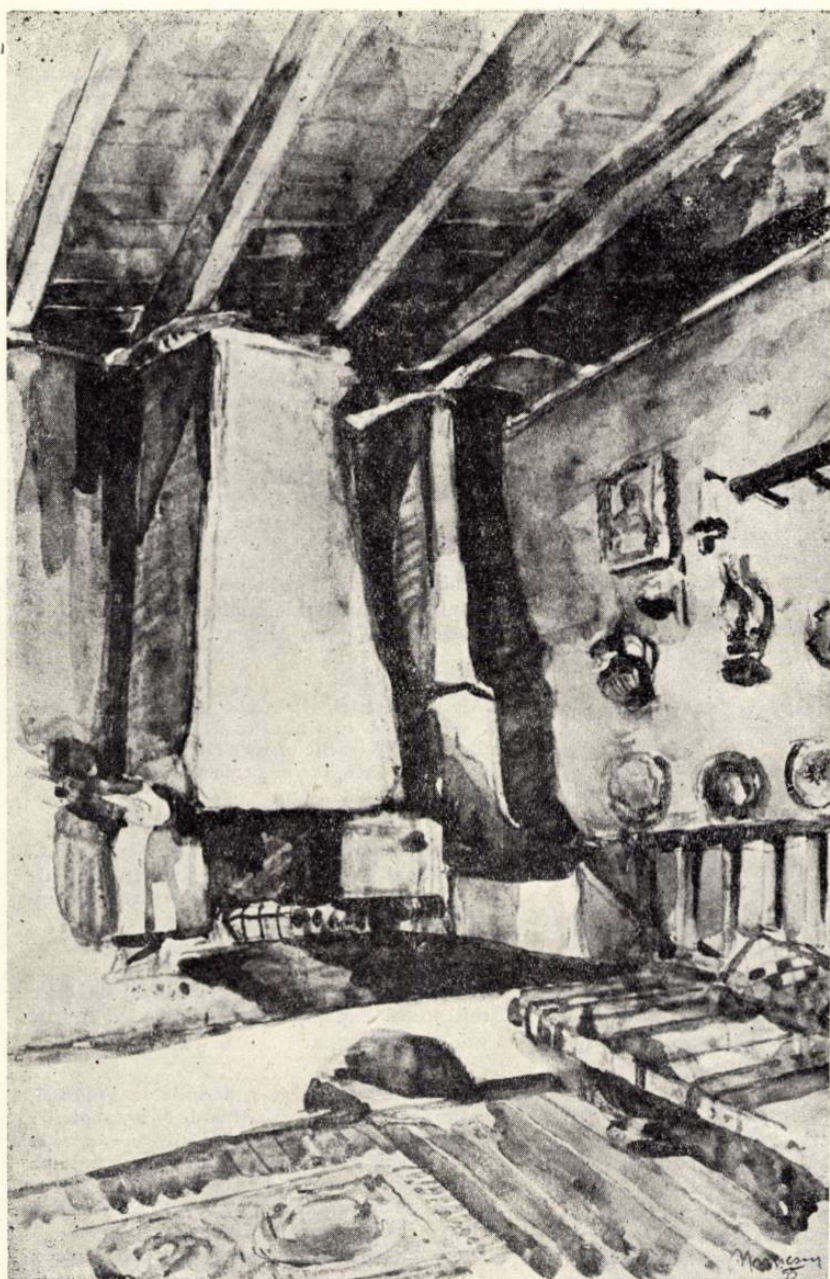
Райнус Э. С., Каплунув З. В.
КРУПНОПАНЕЛЬНЫЙ БЕСКАРКАСНЫЙ ДОМ

Rainus E. S., Kaplunov Z. V. — CLĂDIRI DIN PANOURI MARI FĂRĂ SCHELET

Leningrad-Moscova, Editura de stat pentru construcții și arhitectură, 1957
102 pagini, 53 figuri, tabele

Pe baza proiectelor institutului «Lenproiekt» s-au executat la Leningrad, în ultimii ani, numeroase clădiri din panouri mari.

Autorii prezintă experiența acumulată prin realizarea acestor construcții, începând de la proiect, trecând prin lucrările de realizare a panourilor și apoi descriind și ilustrând diferite faze ale execuției.
Bibl. C.D.T. B. 2461

Interior de țară— Acuarelă de arb. J. Nănescu

Sibiu— Acuarelă de arb. J. Nănescu

EXPOZIȚIA RETROSPECTIVĂ DE ACUARELE ȘI DESENE — Arh. Julian Nănescu

Între 20 martie și 20 aprilie 1958 a fost deschisă la Casa Arhitectului din București «Expoziția retrospectivă de acuarele și desene» a arhitectului J. Nănescu. Expoziția a cuprins cca. 50 de lucrări executate în țară și în străinătate.

INSTALAȚII TEHNICO-SANITARE

Факторович Л. М.

ТЕПЛОИЗОЛЯЦИОННЫЕ МАТЕРИАЛЫ
И КОНСТРУКЦИИ

**Faktorovici L. M. — MATERIALE
ȘI SISTEME DE IZOLARE TERMICĂ**

Leningrad, Editura «Gostoptehizdat», 1957
450 pagini, 101 figuri, tabele

În această carte se expun condițiile pe care trebuie să le satisfacă materialele și construcțiile de izolare termică, tehnica de confecționare a materialelor și a construcțiilor de izolare termică, precum și cele auxiliare.

Autorul prezintă și o serie de detalii tip pentru această problemă.

Bibl. C.D.T. C. 1210

**Köhler W. și Lukhardt W. — LICHT-
ARCHITEKTUR**

Arhitectura luminii

Berlin, Editura Bauwelt, 1956
232 pagini, cca. 300 planșe și figuri

Problemele luminii și coloritului în arhitectură intră în componentele mijloacelor de expresie care ajută considerabil la reliefaarea formelor și exprimarea conținutului. Lucrarea specialiștilor germani, care dispun, alături de exemple, de o remarcabilă exprimare grafică, prezintă pentru arhitecți în general și pentru decoratori în special, numeroase aspecte de arhitectură de exterior și mai ales vederi interioare în care justa folosire a luminii și armonioasa îmbinare a culorilor își spun un cuvânt hotărâtor.

Bibl. C.D.T. C. 1232

**Roubinet Marcel — LE CONDITION-
NEMENT DE L'AIR DES LOCAUX
SOUTERRAINS**

Condiționarea aerului în localuri subterane

Paris, Editura Eyrolles, 1957
302 pagini, 58 figuri, abace, tabele etc.

Buna folosire a localurilor subterane (ateliere, depozite, săli de spectacole etc.) pune neapărat problema climatizării agreabile a aerului, reglementarea gradului de umiditate etc.

Începând cu un studiu teoretic, lucrarea conține toate elementele pentru realizarea încălzirii și evacuării aerului cald, a dezumidificării etc., dându-se exemple de rezolvare și abace de calcul.

Bibl. C.D.T. C. 1214

DIN ACTIVITATEA UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R.

PROIECTUL REGULAMENTULUI PENTRU CONCURSURILE PUBLICE DE ARHITECTURĂ

În ziua de 6 mai s-au întrunit la Casa Arhitectului, arhitecții doritori să contribuie la îmbunătățirea proiectului regulamentului concursurilor publice de arhitectură. Membrii colectivului de elaborare au putut nota cu acest prilej câteva observații și propuneri de completare expuse de participanți.

Pe baza acestor observații, precum și a observațiilor primite în scris de la câteva filiale și cercuri, colectivul de elaborare va definitiva proiectul, care va fi apoi supus biroului U.A.

ȘEDINȚA COMITETULUI DE CONDUCERE AL UNIUNII ARHITECȚILOR

În ziua de 27 mai a avut loc ședința comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților în care s-au discutat unele probleme organizatorice. Cu această ocazie, comitetul a hotărât să coopereze în calitate de membri ai comitetului și biroului U.A., pe arhitecții: A. Damian, B. Grünberg, A. Moiescu și G. Petrașcu. De asemenea, comitetul a hotărât să includă în componența secretariatului U.A. pe arh. A. Moiescu.

În continuarea ședinței, comitetul a ascultat o informare asupra consfățuirii cu birourile filialelor și cercurilor U.A. din țară, care a avut loc în zilele de 26 și 27 mai.

NOUL COLEGIU DE REDACȚIE AL REVISTEI «ARHITECTURA R.P.R.»

Biroul Uniunii Arhitecților a numit noul colegiu de redacție al revistei «Arhitectura R.P.R.» compus din următorii arhitecți: M. Alifanti, M. Bercovici (responsabilul colegiului), M. Caffé, M. Locar, ing. A. Lupescu, M. Melicson (redactor șef), Gh. Pavlu, C. Moșinschi și G. Petrașcu.

CONSĂTĂURIA BIROURILOR FILIALELOR ȘI SECRETARIILOR CERCURILOR DIN ȚARĂ ALE U.A.

În zilele de 26 și 27 mai a avut loc la Casa Arhitectului consfătuirea birourilor filialelor și cercurilor din țară ale U.A. Au participat secretarii și membrii birourilor celor 12 filiale și secretarii celor 4 cercuri din țară ale U.A.

Au prezentat rapoarte de activitate filialele: Orașul Stalin (arh. D. Cristescu), Constanța (arh. Gh. Nichitovici), Cluj (arh. St. Gonosz), Tg. Mureș (arh. J. Keresztes), Ploiești (arh. A. Zamfiropol) și Craiova (arh. N. Pruncu), precum și cercul din Sibiu (arh. A. Cernea). Din partea comitetului de conducere al U.A., tov. L. David, secretar al U.A., a expus sarcinile filialelor și cercurilor U.A. Au urmat discuții la care au participat 13 vorbitori. Tov. arh. M. Locar, membru în biroul U.A., a prezentat o informare cu privire la activitatea S.A.S.-urilor și I.R.P.-urilor. În încheierea consfățuirii, tov. arh. M. Alifanti, secretar al U.A., a expus concluziile consfățuirii.

În cadrul consfățuirii au fost dezbătute numeroase probleme ale activității U.A. și ale activității arhitecturale din regiuni. Au ieșit în evidență foloasele activității obștești în cadrul filialelor U.A. în orașe și regiuni, ca: Orașul Stalin, Cluj, Arad etc. În unele filiale noi (Galați etc.) nu există încă o activitate specifică de uniune și ținând seama de unele greutăți în activitatea profesională, unii tovarăși din aceste filiale și-au exprimat scepticismul în ceea ce privește utilitatea și posibilitatea activității filialelor. Asemenea păreri au fost combătute de arhitecții din regiunile în care există de mai multă vreme filiale U.A., pe baza propriei lor experiențe. A fost subliniat principul că rezolvarea multor probleme de creație și a unor probleme organizatorice ale proiectării, inclusiv cele cu privire la condițiile de creație, depinde într-o oarecare măsură și de contribuția U.A. și a filialelor sale. De aceea, o sarcină dintre cele mai urgente constă în întărirea și activizarea filialelor, pentru ca ele să se preocupe de multiplele probleme ale

activității de arhitectură din orașele și regiunile țării. În consecință, la consfătuire au fost discutate numeroase probleme cu privire la formele și metodele de activitate ale filialelor, reprezentanții acestora făcând propuneri și observații pentru îmbunătățirea activității, îndeosebi în ceea ce privește: documentația, deplasările documentare, conferințele etc.

Au mai fost discutate probleme în legătură cu poziția și rolul arhitecților în activitatea locală de construcții și alte probleme organizatorice profesionale.

A fost subliniată necesitatea ca filialele să se preocupe de principalele probleme ale arhitecturii noastre: construcția de locuințe, reducerea costului construcțiilor etc.

Cu prilejul consfățuirii, participanții au vizionat diapozitive și filme documentare de arhitectură și construcții și au vizitat noile clădiri de locuințe din cartierul Floreasca din București.

Consfătuirea a însemnat un pas important în privința întăririi activității Uniunii în orașele și regiunile țării.

EXCURSIE DOCUMENTARĂ LA NOILE CONSTRUCȚII DE PE LITORAL

Pentru vizitarea noilor construcții din stațiunile balneo-climatice de pe litoralul Mării Negre, Uniunea Arhitecților a organizat o excursie documentară în zilele de 24 și 25 mai.

Excursia a fost precedată de o expunere asupra noilor lucrări prezentate de arh. C. Lăzărescu la 23 mai la Casa Arhitectului.

La excursie au participat peste 100 de arhitecți din Capitală și din alte centre ale țării. Ei au vizitat: ansamblul de hoteluri, vile, case de odihnă și restaurantul de la Eforie, coloniile de copii și amenajările falezei de la Vasile Roaită și Eforie, casa de odihnă de la Mamaia, sala de sport și stadionul din Constanța.

PARTICIPAREA R.P.R. LA EXPOZIȚIILE CONGRESULUI AL V-lea AL U.I.A., DE LA MOSCOVA

Cu prilejul celui de al V-lea Congres internațional al arhitecților se vor deschide la Moscova 3 expoziții de arhitectură și urbanism la care participă și țara noastră. Astfel, pentru susținerea discuțiilor asupra temei congresului (construcția și reconstrucția orașelor 1945—1957) se organizează o expoziție de urbanism la care țara noastră participă cu 4 lucrări: schițele de sistematizare a orașelor București și Galați, a regiunii Văii Jiului, precum și a litoralului Mării Negre.

INFORMAȚII U.I.A.

REUNIUNI INTERNAȚIONALE

Între 31 august și 6 septembrie a.c. va avea loc la Liège (Belgia) al XXIV-lea Congres internațional de locuințe și urbanism, cu tema «Probleme de sistematizare și de locuit pe regiuni».

Cu ocazia acestui congres va fi organizată și o expoziție cu următoarea temă: «Omul în regiune, în oraș, în locuință».

În timpul congresului vor fi organizate excursii în diferite regiuni și în special la expoziția de la Bruxelles.

Viitorul congres al Asociației Internaționale de Arte Plastice va avea loc la Viena în 1960.

Comitetul internațional preliminar al juriștilor din Asociația Internațională de Arte Plastice s-a întrunit la UNESCO în zilele de 29 și 30 ianuarie în vederea examinării acțiunii întreprinse de UNESCO și U.I.A. pentru reglementarea concursurilor internaționale de arhitectură.

Comitetul a examinat oportunitatea stabilirii unui regulament internațional pentru concursurile de pictură și sculptură.

Aceste 4 lucrări (proiecte și fotografii de realizări) vor fi expuse pe 18 panouri de 1/1 m. Expoziția a fost elaborată în cadrul Uniunii Arhitecților din R.P.R. De asemenea Uniunea Arhitecților asigură participarea țării noastre la Expoziția internațională de arhitectură a U.I.A. ce se va deschide la Moscova, în zilele congresului. Cele 7 panouri elaborate în 1955 și care reprezintă partea R.P.R. în actuala expoziție au fost înlocuite cu alte 16 panouri, cuprinzând proiecte și fotografii ale realizărilor noastre actuale.

De asemenea țara noastră participă la expoziția Concursului internațional de emulație a studenților arhitecți «Centrul unei localități» cu 3 proiecte premiate; 2 proiecte pentru localitatea Ceahlău ale studenților Perianu Ștefan anul V și Wiesel Gabriel anul VI și 1 proiect pentru localitatea Sulina autor studentul Lebadă Marius anul V, de la Institutul de arhitectură «Ion Mincu».

CONFERINȚE

Marti 13 mai, la Casa Arhitectului, arh. C. Roguschi a ținut conferința «Note de călătorie din țările Americii Latine»; conferința a fost însoțită de proiecții de diapozitive colorate.

Ciclul de conferințe în colaborare cu S.R.S.C. a continuat la Casa Arhitectului. În ziua de 28 mai, arh. D. Farb a vorbit despre «Monumentele Iașului».

EXPOZIȚII

Între 4 și 18 mai a fost deschisă la Casa Arhitectului expoziția de acuarele și desene a arh. L. Vasilescu.

În ziua de 9 mai s-a deschis la Odorhei, Regiunea Autonomă Maghiară, sub auspiciile Universității «Bolyai» din Cluj, o expoziție de fotografii a Uniunii Arhitecților cu tema «Monumente istorice de arhitectură din Transilvania». Fotografiele au fost realizate de arhitecții Gh. Sebestyen și V. Sebestyen.

Expoziția s-a bucurat de un deosebit succes.

TELEGRAME

Cu prilejul aniversării eliberării Germaniei de sub dominația fascismului și a eliberării Cehoslovaciei de sub cîmpul hitlerist, comitetul de conducere al U.A. a trimis Uniunilor de arhitecți din R.D. Germană și R. Cehoslovacă, telegrame de felicitare.

U.I.A. a prezentat comitetului un raport asupra activității sale în domeniul concursurilor internaționale de arhitectură.

Comisia construcțiilor școlare a U.I.A. s-a întrunit la Rabat în zilele de 4, 5, 6 și 7 februarie 1958, la inițiativa ministrului Educației Naționale din Maroc, Mahomed el Fasi. Au asistat delegați din Maroc, Olanda, Cehoslovacia, Marea Britanie, Suedia, Franța, Germania.

Următoarea reuniune va avea loc în 1959 într-o țară din Orientul Apropiat.

Reuniunea raporturilor celui de al V-lea Congres U.I.A. a avut loc între 15 și 17 martie 1958 sub președinția lui Pavel Abrosimov, președintele congresului.

Raportorii au examinat stadiul de înaintare al lucrărilor și au decis să se ceară secțiilor care nu au înaintat încă rapoartele să ia măsurile necesare pentru a accelera trimiterea lor.

Secțiunea italiană a U.I.A., prezidată de prof. Pier Luigi Nervi, a convocat pe arhitecții italieni la 12 și 13 aprilie la Roma, pentru a discuta temele ce vor fi prezentate la Congresul U.I.A. de la Moscova și pentru a stabili un contact între reprezentanții arhitecților italieni ce vor pleca la congres.

СНИЖЕНИЕ СЕБЕСТОИМОСТИ ЖИЛЫХ ДОМОВ — ГЛАВНАЯ ЗАДАЧА АРХИТЕКТОРОВ (стр. 2). Последнее время, в проектных институтах РНР развертывается широкая творческая работа в связи с мощным подъемом жилищного строительства во всей стране.

Для постройки наибольшего числа жилых домов, кроме увеличения ассигнованных средств, необходимо значительно снизить себестоимость строительства. Подчеркнув что в этом деле играет важную роль исполнение и промышленности строительных материалов, в статье настаивается главным образом на задачах проектирования, область в который архитектора могут оказать более действенное влияние. Особенно настаивается на необходимости осуществить в новых проектах жилых домов лучшую организацию жил-площади, свести к минимуму вспомогательную площадь, так что-бы жилая площадь представляла по крайней мере 50% застроенной площади. Снижение себестоимости не должно осуществляться за счет функциональности квартир а наиболее рациональным и экономичным разрешением задания.

ЖИЛЫЕ ДОМА

Арх. К. Кришан, арх. А. Тофан — ЖИЛОЙ ДОМ НА УЛИЦЕ БРУТА (стр. 4). Проектировано возвести на незастроенной площадке жилой дом с 21 квартирой. В подвальном помещении намечено разместить чуланы и установки центрального отопления, а на семи этажах дома — по 3 одинаковых квартиры на каждом.

Арх. В. Агет, арх. М. Захария, арх. Р. Макри — ЖИЛОЙ ДОМ ДЛЯ РАБОТНИКОВ ЖЕЛЕЗНОЙ ДОРОГИ (стр. 5). Предлагается построить жилой квартал на мало застроенной и лишенной торговых единиц и других бытовых объектов магистрали везда в Бухарест. Квартал этот будет построен постепенно, по мере произведения необходимых разрушений.

По началу будет построено первое здание из тех, которые составят обращенный к магистрали фронт. Дом этот будет состоять из подвального помещения и четырех этажей, причем на первом будут расположены 8 магазинов.

Арх. Ладислау Карцаг, арх. Флорентин Тришко — МНОГОВКВАРТИРНЫЙ ДОМ В КЛУЖЕ (стр. 6). Реконструкция клужской улицы Хория, одно из основных магистралей города, проектирована согласно принципу унификации карнизов жилых домов, строящихся между существующими стенами. Расположенный близ вокзала многоквартирный дом I А., здание, имеющее полуподвальное помещение и пять этажей с магазинами на нижнем этаже и типовыми квартирами на остальных. В его четыре секции входят 72 типовых квартир.

ПРОМЫШЛЕННОЕ СТРОИТЕЛЬСТВО

Арх. Исак Глюкман, арх. Ион Григореску, арх. Ион Гэлесану — ЦЕМЕНТНЫЙ ЗАВОД В КОРЕЕ (стр. 8). В порядке взаимной экономической помощи между странами социалистического лагеря Румынская Народная Республика построила в Корейской Народно-Демократической Республике цементный завод. Необходимые проекты были разработаны Румынским строительным проектным институтом. Решение общего плана дано в двух вариантах. В каждом варианте по-иному решена транспортировка известняка с карьера: в одном — по канатно-подвесной дороге, в другом — по узкоколейке.

ДЕЯТЕЛЬНОСТЬ ОБЛАСТНЫХ ПРОЕКТНЫХ ИНСТИТУТОВ

Арх. Т. Кочек, арх. Н. Прунку — ПЕРВЫЙ ЭТАП ПРОЕКТНОЙ РАБОТЫ В КРАЙОВСКОМ ОБЛАСТНОМ ИНСТИТУТЕ ПРОЕКТИРОВАНИЯ (стр. 12). После полугодовой деятельности подвергаются анализу работа коллектива архитектуры и строительства этого института и волнующие этот коллектив проблемы.

Помимо ремонтных работ и межремонтного обслуживания, институт проектирует и сложные по своей программе работы.

В порядке разрешения проблемы снижения себестоимости строительства в Крайовском ОПИ изучались различные стороны этой проблемы; представленные проекты наглядно иллюстрируют испытанные решения.

Арх. Л. Фусару — МНОГОВКВАРТИРНЫЙ ДОМ В ГОРОДЕ ТУРНУ СЕВЕРИН (стр. 13). Здание будет возведено на уже существующем фундаменте. Весь нижний этаж занимают магазины; проектированный тип секции — 3 квартиры на каждую площадку лестницы.

Арх. П. Симионеску, арх. Л. Фусару — МНОГОВКВАРТИРНЫЙ ДОМ В КРАЙОВЕ (стр. 14). Строительство этого большого дома в центре города Крайова являлось известными трудностями, с одной стороны, с точки зрения городского благоустройства, а с другой — в силу того, что одна из сторон площадки имела довольно большой уклон. Для постройки составляющий этот жилой блок двух корпусов принято два разных решения, так как дом с одной стороны четырехэтажный, а с другой — пяти-этажный, с магазинами на нижнем этаже.

Арх. Н. Прунку — ТУБЕРКУЛЕЗНЫЙ ПАВИЛЬОН В КРАЙОВЕ (стр. 15). Этот павильон дополняет существующий больничный ансамбль. Принятое решение планирует наличную площадку и придает больнице солидный вид.

Функции разделены позитивно. На втором этаже сгруппированы палаты, а на нижнем этаже — медицинские кабинеты и операционная группа.

Арх. Т. Тарка — КВАРТАЛ ИНДИВИДУАЛЬНЫХ ЖИЛЫХ ДОМОВ В ГОРОДЕ КАРАКАЛ (стр. 16). В проекте представлено решение планировки жилого квартала на площадке, частично застроенной одноэтажными жилыми домами, на основе старого разделения на участки.

Посредством планировки устраняются первоначальные недостатки, что позволяет создать стройный ансамбль, органически включающий и существующие постройки.

Инж. П. Дибернардо — ХЛЕБОЗАВОД В ТЫРГУ КАРБУНЭШТ (стр. 16). Проектная способность этого завода — 12 тонн в сутки.

ТИПОВОЕ ПРОЕКТИРОВАНИЕ

Арх. И. Шербан, арх. С. Даниель, арх. А. Гельбер — ПРОЕКТ ЖИЛЫХ ДОМОВ ДЛЯ СЕЛЬСКОЙ МЕСТНОСТИ (стр. 18). В результате изучения богатой документации в связи с предыдущими работами в этой области, как и наличных типов сельского строительства — путем изучения на местах, коллектив проектировщиков Проектного института типового строительства разработал первую серию типов жилых домов для сельской местности.

Новые типы, в большинстве индивидуальные дома в две, три и четыре комнаты стремятся как можно больше приблизиться, как план и пластическое оформление, к традиционному образу жизни родного села.

ТЕОРИЯ АРХИТЕКТУРЫ

Канд. архитектуры Г. Борисовский «КЛАССИЧЕСКИЙ ОРДЕР И СОВРЕМЕННОСТЬ» (стр. 24) перевод статьи из «Архитектура СССР» № 3/1958.

ВСЕСОЮЗНОЕ СОВЕЩАНИЕ СОВЕТСКИХ СТРОИТЕЛЕЙ (стр. 27) содержит выдержки из докладов, представленных тов. В. А. Кучеренко и С. З. Гинзбург на совещании, состоявшемся в Москве с 10 по 14 апреля, а также краткое изложение дискуссий по поводу этих докладов.

ИЗОБРАЗИТЕЛЬНЫЕ ИСКУССТВА

Арх. В. Йорга — ВЫСТАВКА ФОТОГРАФИЙ «КАРТИНЫ ЧЕХОСЛОВАЦКОЙ РЕСПУБЛИКИ» (стр. 30).

Арх. Ж. Нэмеску — РЕТРОСПЕКТИВНАЯ ВЫСТАВКА АКВАРЕЛЕЙ И РИСУНКОВ (стр. 31).

БИБЛИОГРАФИЯ (стр. 30)

ХРОНИКА (стр. 32) содержит информацию о деятельности Союза Архитекторов РНР в мае 1958 г.

Под этой рубрикой опубликована также информация от Международного Союза Архитекторов.

LA RÉDUCTION DU PRIX DE REVIENT DES LOGEMENTS — TÂCHE PRINCIPALE DES ARCHITECTES (p. 2). Ces derniers temps, les instituts de projection de la République Populaire Roumaine déploient une activité créatrice particulièrement intense due au fait que, dans tout le pays, l'activité afférente aux constructions d'habitations, connaît un puissant essor.

Afin de pouvoir réaliser un nombre aussi grand que possible de logements, il est nécessaire, non seulement d'accroître les fonds d'investissements, mais aussi de réduire sensiblement le prix de revient des constructions. Tout en remarquant qu'à cet égard, un rôle important revient au secteur d'exécution et à l'industrie des matériaux de construction, l'article attire néanmoins, tout particulièrement l'attention sur les tâches de la projection, domaine dans lequel les architectes peuvent actionner d'une manière efficace. On insiste spécialement sur la nécessité de réaliser, dans les nouveaux projets, de logements, une meilleure organisation de l'espace, réduisant au minimum les superficies auxiliaires, de manière à ce que la superficie locative représente au moins 50% de la superficie construite. La réduction du prix de revient ne doit guère avoir lieu au détriment du bon fonctionnement des appartements, mais moyennant une solution plus judicieuse et plus économique du thème.

LOGEMENTS

C. Crisan, A. Tofan, architectes — BLOC DE LOGEMENTS SUR LA RUE BRUTUS (p. 4). Le projet prévoit la construction, sur un terrain libre, d'un bloc comptant 21 appartements. Le bloc est formé d'un sous-sol où sont emplacements les caves et l'installation de chauffage, d'un rez-de-chaussée et de 6 niveaux — à raison de 3 appartements identiques par niveau.

V. Agent, M. Zaharia, R. Macry, architectes — BLOC DE LOGEMENTS POUR LES SALARIÉS DES CHEMINS DE FER ROUMAINS (p. 5). On propose l'aménagement d'un quartier de logements sur une artère de pénétration de la ville de Bucarest, faiblement construite et manquant d'unités commerciales et d'autres dotations à caractère social. Le quartier sera érigé au fur et à mesure de l'effectuation des démolitions nécessaires.

Un premier bloc — parmi les immeubles destinés à compléter le front vers l'artère — est en cours d'exécution. Il comporte un sous-sol, un rez-de-chaussée et trois étages, ayant 8 magasins au rez-de-chaussée.

Ladislau Karczag et Florentin Trisco, architectes — BLOC D'HABITATION À CLUJ (p. 6). La reconstruction de la rue Horea à Cluj, une des principales artères de cette ville, est projetée sur le principe d'amener au même niveau les corniches des blocs de logements que l'on construit entre les murs mitoyens existants. Le bloc I A, situé auprès de la gare, est un bâtiment à sous-sol, rez-de-chaussée à magasins et quatre étages à appartements-type. Les quatre tronçons types comprennent 72 appartements.

ARCHITECTURE INDUSTRIELLE

I. Gluckman, I. Grigoresco, I. Gălesanu, architectes. UNE FABRIQUE DE CIMENT EN CORÉE (p. 8) dans le cadre de l'aide économique réciproque s'effectuant entre les pays du camp socialiste, la R. P. Roumaine s'est engagée à construire une fabrique de ciment en République Populaire Démocratique Coréenne. Les projets de construction y afférents ont été élaborés par l'Institut de projection des constructions (I.P.C.). La solution du plan d'ensemble a comporté deux variantes comprenant des solutions différentes concernant le transbordement du calcaire provenant de la carrière.

CONCERNANT L'ACTIVITÉ DES INSTITUTS RÉGIONAUX DE PROJECTION

T. Cochei, N. Prunco, architectes — UNE PREMIÈRE ÉTAPE DE PROJECTION À L'INSTITUT RÉGIONAL DE PROJECTION DE CRAIOVA (p. 12). On analyse, au bout d'un semestre d'activité, le travail et les problèmes qui préoccupent le collectif d'architecture et de constructions de cet institut complexe.

Outre les travaux de réparation et d'entretien, l'institut projette également des travaux difficiles au point de vue du programme.

L'Institut Régional de Projection de Craiova étudie les différents aspects du problème de la réduction du prix de revient des constructions; les projets présentés illustrent par des exemples les solutions essayées.

L. Fusaru, architecte — BLOC DE LOGEMENTS À TURNU SEVERIN (p. 13). Cet immeuble doit être érigé sur des fondations existantes. Le rez-de-chaussée du bloc est entièrement occupé par des magasins; le type de tronçon comprend 3 appartements donnant sur l'escalier.

P. Simionescu, L. Fusaru, architectes — BLOC DE LOGEMENTS À CRAIOVA (p. 14). L'érection de ce bloc au centre de Craiova présente une difficulté particulière due, d'une part, à la position urbaniste et, d'autre part, au terrain dont l'un des côtés présente une grande pente. La solution adoptée est différente pour les deux corps, étant donné que l'un des côtés du bloc est formé d'un rez-de-chaussée et de 3 étages tandis que l'autre côté comporte un rez-de-chaussée et 4 étages et, de plus, des magasins au rez-de-chaussée.

N. Prunco, architecte — PAVILLON DE TUBERCULEUX À CRAIOVA (p. 15). Ce pavillon complète un ensemble hospitalier existant. La solution adoptée systématise l'enceinte déjà existante, tout en la dotant d'un solaire à l'usage des malades.

Les fonctions ont été réparties par niveaux, en réalisant à l'étage, l'hospitalisation, tandis qu'au rez-de-chaussée, les services médicaux et le groupe opératoire.

T. Tarcă, architecte — UN QUARTIER D'HABITATIONS INDIVIDUELLES À CARACAL (p. 16). Le projet présente la solution de systématisation d'un quartier emplanté sur un terrain partiellement occupé par des habitations individuelles, rien qu'à rez-de-chaussée, construites sur la base d'un ancien lotissement.

Grâce à la systématisation actuelle, on a pu remédier aux lacunes initiales et réaliser un ensemble homogène qui englobe de façon organique les constructions déjà existantes.

P. Dibernardo, ingénieur — FABRIQUE DE PAIN À TÎRGU CĂRBUNESTI (p. 16). La capacité de cette fabrique est de 12 tonnes en 24 heures.

PROJECTION — TYPE

I. Serban, S. Daniel, A. Ghelber, architectes — ÉTUDE D'HABITATIONS POUR LE MILIEU RURAL (p. 18). A la suite d'une riche documentation sur les études antérieures et les types de constructions rurales existantes, par des recherches entreprises sur place, un collectif d'architectes de l'I.P.C.T. (Institut de Projection des Constructions-type) a élaboré une première série de types d'habitations pour le milieu rural.

Les nouveaux types, pour la plupart des habitations individuelles à deux, trois et quatre pièces, tendent à s'approcher — en tant que plan et plastique — autant que possible du mode de vie traditionnel du village autochtone.

LA THÉORIE DE L'ARCHITECTURE

G. Borisovskii candidat en architecture — L'ORDRE CLASSIQUE ET LA CONTEMPORANÉITÉ (p. 24) article traduit de la revue «L'architecture de l'U.R.S.S.» no. 3/1958.

LA RÉUNION UNIONALE DES CONSTRUCTEURS SOVIÉTIQUES (p. 27) comprend les extraits des rapports des camarades V. A. Koutcherenko et S. Z. Ghinzbourg présentés à l'occasion de cette réunion, qui a eu lieu à Moscou du 10-14 Avril, ainsi qu'un résumé des discussions.

ARTS PLASTIQUES

V. Iorga, architecte — L'EXPOSITION DE PHOTOS «ASPECTS DE LA RÉPUBLIQUE TCHÉCOSLOVAQUE» (p. 30)

J. Nămesco, architecte — L'EXPOSITION RÉTROSPECTIVE D'AQUARELLES ET DESSINS (p. 31)

BIBLIOGRAPHIE (p. 30)

CHRONIQUE (p. 32) donnant des renseignements sur l'activité, au cours du mois de Mai 1958, de l'Union des Architectes de la R.P.R.

La rubrique comprend aussi des informations émanant de l'Union Internationale des Architectes.

ARHITECTURA R P R

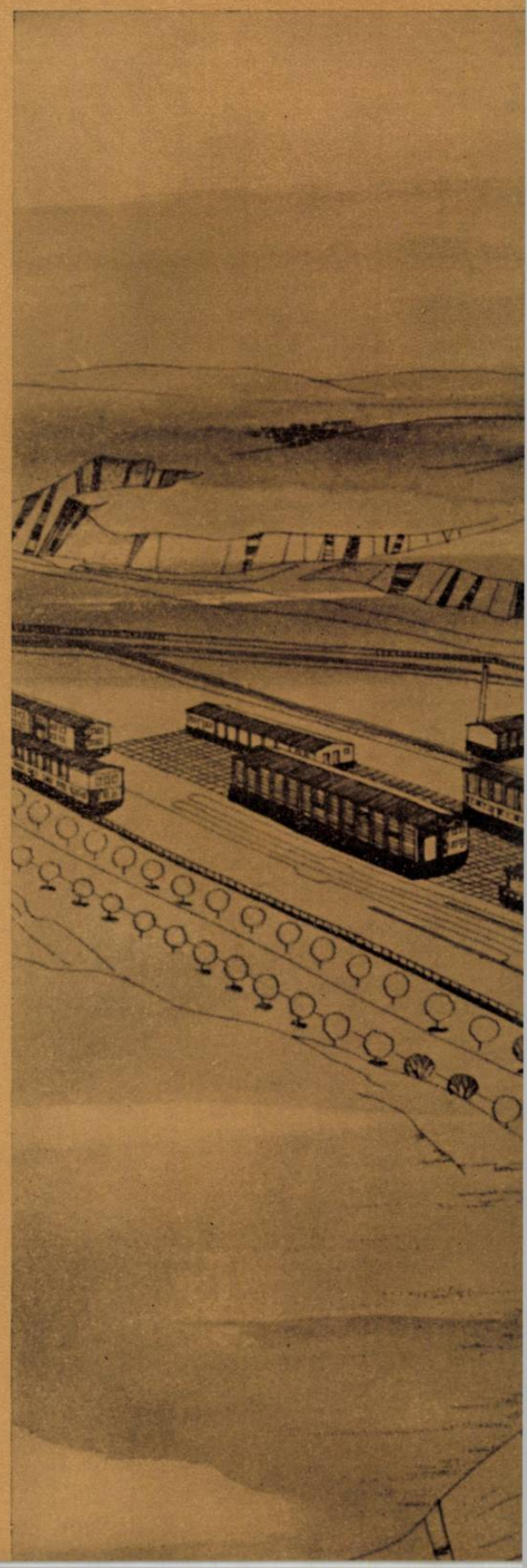
ORGAN AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R.P.R.

REDAȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI STR. EPISCOPIEI NR. 9
TELEFON: REDACȚIA — 3.98.80 — ADMINISTRAȚIA — 4.61.65 —
ABONAMENTELE SE POT FACE LA:

- UNIUNEA ARHITECȚILOR DIN R. P. R. — CABINETUL DE ARHITECTURĂ — BUCUREȘTI, STRADA EPISCOPIEI NR. 9,
 - TOATE OFICIILE POȘTALE DIN ȚARĂ, FACTORII POȘTALE ȘI DIFUZORII VOLUNTARI DIN INSTITUȚII ȘI ÎNTREPRINDERI
- NUMERELE VECHI SE POT PROCURA LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI

Lei 15

I. P. 4, București

E 1689

KAT

ARHITECTURA R P R

Institut de Documentare Tehnică
București
C. 16
W. 1411
C. 1611 - C. 1611

7
1958

ARHITECTURA

R P R

ORGAN AL UNIUNII
ARHITECȚILOR DIN R.P.R.

S U M A R

PENTRU REDUCEREA COSTULUI ÎN CONSTRUCȚIILE DE LOCUINȚE 2

CONCLUZIILE ȘEDINȚEI PLENARE LĂRGITE A COMITETULUI DE CONDUCERE AL UNIUNII ARHITECȚILOR ASUPRA PROBLEMEI REDUCERII COSTULUI CONSTRUCȚIILOR DE LOCUINȚE 4

ARHITECTURA INDUSTRIALĂ

Arh. L. Schwarz, arh. D. Eftimiu
DEPOU DE LOCOMOTIVE LA VIȘEU DE JOS.... 6

L O C U I N Ț E

Arh. I. Giurgea, arh. D. Ștefănescu-Goangă
BLOC DE LOCUINȚE PE BULEVARDUL ILIE PINTILIE — BUCUREȘTI 8

CONSTRUCȚII SOCIAL-CULTURALE

Arh. I. Deșcu, arh. M. Bodianu, arh. M. Florea
UN PAVILION CHIRURGICAL LA PITEȘTI 9

U R B A N I S M

Arh. J. Monda
ASPECTUL NOILOR CONSTRUCȚII DE PE MAGISTRALA SUD-NORD A CAPITALEI..... 10

M U Z E O G R A F I E

Arh. R. Crainicianu
REINSTALAREA MUZEULUI BRUKENTHAL DIN SIBIU 12

★

AL V-lea CONGRES AL UNIUNII INTERNAȚIONALE A ARHITECȚILOR 16

I N V Ă Ț Ă M Î N T

Arh. V. Sebestyen
PARTICIPAREA STUDENȚILOR ARHITECȚI LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL AL U.I.A..... 21

T E O R I A A R H I T E C T U R I I

P. Abrosimov
O IMPORTANTĂ ETAPĂ ÎN DEZVOLTAREA ARHITECTURII SOVIETICE 23

N O U Ț Ă Ț I T E H N I C E

Ing. V. Lagutenko
O CLĂDIRE UȘOARĂ CU PEREȚI SUBȚIRI DE BETON ARMAT 26

R E C E N Z I I 28

B I B L I O G R A F I E 29

P L A S T I C A 30

C R O N I C A 32

1958

7

ANUL VI
IULIE

Nr. 7 (50)
1958

PENTRU REDUCEREA COSTULUI ÎN CONSTRUCȚIILE DE LOCUINȚE

Ședința plenară lărgită a comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților din R.P.R. din 18 și 19 iunie 1958

Pentru dezbaterile problemelor legate de îndeplinirea sarcinii trasate de partid și guvern — reducerea substanțială a prețului de cost al locuințelor — comitetul de conducere al Uniunii Arhitecților a ținut în București, în zilele de 18 și 19 iunie 1958, o ședință plenară lărgită la care au fost invitați secretarii filialelor U.A. din țară, secretarii principalelor cercuri U.A. din București, unii arhitecți din conducerea institutelor de proiectare și din organele de îndrumare.

Au prezentat referate arhitecții Ion Silvan (director al I.P.C.T.), Gustav Gusti (director al ICSOR), Cezar Niculiu (director al I.R.P. Pitești), Daniel Farb (director al Institutului Proiect-București) și Charlotta Schäffer-Levy (din partea grupului de locuințe din D.A.U. al M.C.M.C.).

Atât referenții, cât și participanții la discuții au subliniat importanța problemelor de economie puse astăzi în fața tuturor lucrătorilor din domeniul construcțiilor. Ei și-au exprimat satisfacția pentru prilejul oferit arhitecților de a dezbate — în cadrul acestei ședințe plenare — unele dintre cele mai serioase aspecte ale activității lor profesionale.

Vorbitorii au evidențiat totodată importanța dezbaterilor ce au avut loc la comitetele regionale de partid pe tema reducerii costului construcțiilor de locuit și a hotărârilor adoptate cu acest prilej. Ca urmare a acestor dezbateri se face remarcată o activizare a masei arhitecților; problema reducerii costului construcțiilor constituie astăzi obiect de dezbateri în cercurile și filialele Uniunii Arhitecților. Ridicând în aceste dezbateri problemele de economie la justa lor însemnătate, arhitecții contribuie în acest fel la efortul general depus pentru creșterea bunei stări a maselor largi populare.

ECONOMIA — PROBLEMĂ ESENȚIALĂ ÎN CONSTRUCȚIA LOCUINȚELOR

«Economia nu este o problemă de conjunctură, ci o condiție de bază a meseriei noastre», a spus arh. A. Moiescu, secretar al Uniunii Arhitecților.... «Judecarea unei opere valoroase, realiste, de arhitectură, nu poate fi despărțită de problema economiei; pe măsură ce vor crește posibilitățile de asigurare a necesităților oamenilor, vor crește într-o măsură și mai mare nevoile lor și niciodată nu vom putea să nu ținem seama de satisfacerea acestor nevoi».

În sectorul construcțiilor au existat și există încă unele deficiențe.

Referatele și intervențiile din cadrul dezbaterilor au arătat realizările pozitive pe drumul înlăturării acestor deficiențe, realizări înregistrate în ultimii ani ca rezultat al activității rodnice a proiectanților arhitecți și ingineri din institutele de proiectare centrale și regionale.

Totodată au fost arătate și deficiențele care persistă în domeniul construcțiilor de locuințe, deficiențe ce au determinat și uneori determină încă, executarea de lucrări scumpe, de calitate scăzută, într-un ritm încetinit.

Au fost făcute de asemenea numeroase propuneri menite să ducă la o grabnică și eficientă îmbunătățire a situației acestui sector de activitate.

TREBUIE REALIZATE NOI TIPURI DE LOCUINȚE, IEFTINE ȘI CONFORTABILE

Referatele și discuțiile au analizat în mod concret situația existentă în domeniul construcției de locuințe. Această situație este nesatisfăcătoare, lucru oglindit și în relațiile presei. Nu toate proiectele de locuințe satisfac necesitățile diverselor categorii de locatari și multe sînt scumpe; prețurile de 80 000—90 000 lei pe apartament stăvillesc acțiunea de acoperire a necesarului de locuințe. Lucrările de execuție nu se desfășoară deajuns de repede și sînt deseori de proastă calitate. Numeroase lucrări nu sînt duse la stadiul final — de dare în folosință — ci stau timp îndelungat în stadiul «de roșu».

Analizînd cauzele acestor lipsuri, dezbaterile au dezvăluit existența a numeroși factori care acționează negativ asupra activității în construcții și în special în construcția de locuințe.

Astfel, o problemă importantă este însăși aceea a temei locuinței; această problemă a fost dezvoltată de numeroși vorbitori.

În referatul arh. Ion Silvan se arată că multă vreme a dominat concepția greșită că problema locuinței poate fi rezolvată prin crearea unui tip unic de locuință; ceea ce s-a obținut a fost un produs hibrid care, căutînd să dea satisfacție în toate cazurile posibile, nu dădea completă satisfacție niciodată.

Nefiind rezultatul unei atente cercetări a nevoilor reale și a condițiilor generale economice ale momentului, programul locuinței a fost pînă în prezent — și este încă, în unele cazuri — expresia opiniei personale a unora dintre beneficiari.

Or, problema trebuie în primul rînd pusă și rezolvată în cadrul ei social, așa cum a arătat în referatul său arh. Gustav Gusti: «Noi am petrecut ani de zile cu studiul de amănunt al locuinței, uitînd aproape cu desăvîrșire de intercondiționarea ei cu cadrul social, care o determină în timp și în spațiu și care asigură justa scară la care trebuie să se desfășoare studiul complex tehnic-economic-estetic al locuinței».

«Încercarea de a considera locuința ca o imagine arhitecturală cu caracter reprezentativ, încercarea de a urmări cu precădere înfățișarea exterioară a locuinței, ne-a împins pe panta megalomaniei și a risipei: dimensiuni mari construite, cost ridicat, fațade decorate inutil în chip de palat (subasment, etaj nobil, ancadrame, cornișe, accente arhitecturale) și implicit la confort redus»....

«Locuința trebuie considerată și ca bun de larg consum de interes social; ea nu satisface în primul rînd interese izolate, individuale, ci interesele largi ale oamenilor muncii».

Fiind o problemă politică și economică legată de ansamblul economiei naționale, problema locuinței trebuie abordată în mod complex, de toți factorii de răspundere interesați, stabilindu-se un plan de ansamblu, un nivel de confort pentru stadiul actual, care să determine o temă de proiectare stabilă pentru o anumită perioadă de timp.

«Stabilirea temei locuinței este o problemă de imensă răspundere», a arătat arh. D. Hardt. «Este vorba nici mai mult nici mai puțin decît de stabilirea gradului de confort (sau a gradelor de confort) ce corespund rezultantei necesităților (tot mai mari) și posibilităților de investiție ale țării noastre, pe o perioadă de 2—3 decenii.

O dată stabilită principala caracteristică a temei locuinței, se va putea trece la stabilirea temei sistematizărilor, la planificarea chibzuită a dotărilor și lucrărilor edilitare, evitînd arbitrarul și risipa».

În aceeași ordine de idei, arh. G. Petrașcu a arătat în cuvîntul său că pentru satisfacerea marilor necesități existente trebuie căutate și alte metode decît cele curente, folosite pînă acum. Trebuie părăsită ideea micșorării continue a unui apartament de tip vechi, cu numeroasele lui împărțiri interioare, căutîndu-se tipuri noi de apartamente, mai simple și mai economice, eventual locuințe construite din materiale mai puțin costisitoare, prevăzute pentru o perioadă de 20—30 de ani.

Problema tipului de apartament a fost analizată aprofundat, acesta fiind de altfel unul dintre factorii asupra cărora arhitectul proiectant poate acționa direct pentru reducerea prețului de cost.

S-a arătat, relativ la aceasta, că prin reducerea suprafețelor auxiliare ale apartamentului se obține o reducere substanțială a costului construcției. În ultimii ani au fost obținute pe această cale rezultate pozitive importante: a învins principiul apartamentului unifamilial cu suprafață mică, permițînd eliminarea unor circulații, realizarea de camere comandate, bucătării mici cu mobilier fix etc.

Arătîndu-se realizările obținute în această direcție și metodele reducerii costului prin proiectarea unor tipuri economice de apartamente, în ședință au fost făcute numeroase propuneri concrete. Arh. Ion Silvan a prezentat ultimele studii ale I.P.C.T. în care au fost obținute economii serioase prin proiectare, realizîndu-se unele apartamente cu 2 camere sub costul de 1 500 lei m² de suprafață locuibilă și în jurul a 45 000—50 000 lei costul unui apartament (în loc de 2 500 lei m² și 80 000—85 000 lei apartamentul, cît s-a realizat în ultimul timp).

În referatul său, arh. Daniel Farb a arătat realizările obținute de Institutul Proiect-București prin îmbunătățirea organizării proiectării și îndreptarea atenției proiectanților asupra problemelor de economie. La locuințele proiectate pentru București — pe baza proiectelor tip întocmite de institut — s-au obținut indici și costuri care se apropie de sumele prevăzute în recente hotărîri ale plenarelor comitetelor regionale de partid.

SURSE IMPORTANTE DE ECONOMII ÎN PROIECTAREA ȘI REALIZAREA ANSAMBLURILOR

O a doua problemă importantă, pe care numeroși vorbitori au analizat-o, este problema rezervelor mari de economii care există în proiectarea și executarea ansamblurilor urbanistice.

În referatul său, arh. G. Gusti a arătat că studiul economicității trebuie făcut în cadrul urbanistic, la costul locuințelor adăugîndu-se costurile amenajării urbanistice, fără de care nu se poate concepe un complex de locuit: lucrări tehnico-edilitare, spații verzi, drumuri, dotări social-culturale etc. Or, la aceste lucrări și amenajări există mari rezerve de economii, care, socotite în ansamblu, pot duce la reducerea serioasă a investițiilor totale.

În situația actuală însă — așa cum a arătat directorul tehnic al Institutului Proiect-București, ing. A. Lupescu — multe investiții edilitare se fac oarecum la întîmplare, fără existența unui plan general al nevoilor de dezvoltare, întocmit de organele locale. Același lucru și cu diverse dotări ale noilor cartiere: școli, spitale și dispensare, magazine etc., care se construiesc uneori fără un studiu general, neținînd seama că mai există alte dotări similare în imediata apropiere, ceea ce pune la îndoială urgența investiției. Arh. M. Silianu a dat în acest sens exemple concrete: cantine mari construite fără a se ține seamă de existența celor de la uzinele unde lucrează locuitorii, spălătorii în fiecare tronson de locuințe (care azi nu funcționează), boxe în subsol la construcții cu încălzire centrală, costul diferit al lucrărilor edilitare la cvartale echivalente.

«În ceea ce privește indicii a existat și fetișismul indicilor densității», a spus arh. Silianu. «Am judecat dacă un cvartal în ansamblu este bun sau rău după cum prezintă o densitate mai mare sau mai mică.

Am uitat însă că adevărata problemă în legătură cu ansamblul, sub raport economic, este **randamentul** pe care îl dă lucrarea de amenajare a teritoriului, cu alte cuvinte costul total investit pentru un locuitor cazat.

În același sens au vorbit arh. H. Maicu, arhitectul șef al Capitalei, și arh. M. Locar, director în D. A. U., arătând că în proiectarea judicioasă a ansamblurilor și mai ales în aplicarea lor pe teren rezidă o importantă sursă de economii.

Trebuie lichidată practica realizării ansamblurilor după soluții de moment, insuficient gândite și neeconomic realizate.

În ultima vreme a fost oprită practica greșită din trecut de a se realiza ansambluri de locuințe proiectate mai ales după criterii formaliste estetizante, urmărindu-se un fals caracter monumental, fără a se ține seama de specificul localității, de relief, ajungându-se la soluționări tehnico-edilitare scumpe, la dimensiuni mari construite și, în ultimă instanță, la un confort redus.

REALIZAREA DE ECONOMII PRIN PROIECTARE, SARCINA PRINCIPALĂ A ARHITECȚILOR

Sarcina pusă de partid și guvern în fața proiectării a mobilizat și activizat masa arhitecților.

În anii din urmă, călăuziți de directivele de partid și de stat, proiectanții au urmărit și realizat simțitoare îmbunătățiri în activitatea lor. S-au elaborat numeroase tipuri de locuințe variate și satisfăcând cerințe diverse. În afara unor reduceri substanțiale de suprafețe anexe, realizate în anii trecuți, proiectarea tip din 1958, ca și proiectarea de investiții din numeroase institute, au obținut succese însemnate. Indicii buni de folosire a suprafețelor (peste 50% suprafață locuibilă), costuri reduse pe metru pătrat construit (800–900 lei), pe metru pătrat locuibil (1 500–1 800 lei), pe cap de locatar (12 000–16 000 lei), constituie oglinda succeselor obținute de proiectanți în ultima vreme.

Soluționări tehnice noi au dus la consumuri reduse de oțel, la reduceri ale timpului de execuție (la blocurile de beton monolit care se execută la Petroșani după proiecte I.P.C.T. s-a redus cu 20% timpul de turnare a unui etaj, fără vreo mărire a prețului de cost).

Vorbitorii au arătat de asemenea unele lipsuri care persistă în sectorul proiectării. Astfel, ing. A. Lupescu, arh. D. Hardt, arh. H. Maicu au arătat că există o interpretare mecanică, fetișistă a indicilor, în special a lui K_3 (raportul dintre suprafața locuibilă și cea construită). Indicii nu trebuie să fie un scop în sine, ci etaloane de verificare a unor soluții bune.

De asemenea, s-a arătat că proiectarea tip trebuie să meargă pe linia realizării unei game mari de proiecte tip de principiu — care apoi să fie aplicate în situații concrete — și nu pe linia proiectării de construcții tip, care totdeauna sînt greu de aplicat pe teren.

Lipsuri însemnate persistă încă în activitatea D. A. U. pentru îndrumarea și avizarea arhitecturii. În legătură cu aceasta, arh. H. Maicu a spus: «S-au ridicat aici unele probleme în legătură cu poziția D.A.U.-ului. Am fost în conducerea CSAC și a D.A.U. și nu neg importanța, necesitatea și aportul pe care D.A.U. l-a avut și îl mai poate avea în sectorul nostru. Dar o serie de forme birocratice, o închistare a unor tovarăși de la D.A.U., fac în unele cazuri să se frîneze investițiile și dezvoltarea justă a proiectării».

Aceste lipsuri trebuie lichidate pentru a întări rolul organului de îndrumare, pentru a înlătura subiectivismul în avizare și a conduce în mod just și operativ opera de ridicare rapidă a proiectării la nivelul sarcinilor pe care le are în față.

În prezent nu este asigurată în suficientă măsură legătura proiectantului cu șantierul; chiar cînd această legătură există, ea este ineficientă, deoarece dreptul de control al arhitectului pe șantier este formal și practic inoperant.

Au fost făcute numeroase propuneri concrete pentru înlăturarea lipsurilor existente: stabilirea unui plan cert de perspectivă și realizarea unei coordonări interdepartamentale în problema locuințelor (arh. M. Locar), prevederea unui timp normal de proiectare, scurtarea acestui timp putînd duce la greșeli care să scumpească construcția (arh. C. Moșinschi), găsirea unor soluții tehnice mai economice, folosind just prefabricarea (arh. T. Niga) etc.

În discuții s-a arătat că aceste reduceri, sub o formă sau alta, sînt totuși limitate; desigur, există încă numeroase posibilități de reducere a prețurilor prin proiectare, dar rezervele în această privință se vor micșora din ce în ce, atîngînd o limită ce nu se află prea departe și care, de la un anume moment, nu va mai putea fi depășită.

Pe de altă parte, elementul care reprezintă astăzi sursa cea mai importantă de realizare a unor economii masive este execuția: folosirea rațională a materialelor, mecanizării și prefabricării, buna organizare a șantierei etc.

ȘANTIERUL, SURSĂ PRINCIPALĂ DE ECONOMII

Acest lucru a fost subliniat și susținut de cea mai mare parte a vorbitorilor. Desigur, aceasta trebuie înțeles în sensul cel mai larg, adică începînd de la soluțiile tehnice, la producția materialelor și pînă la execuția pe șantier.

În discuții s-au arătat foloasele unei juste industrializări a procesului de construcție, capabilă să ducă — atunci cînd este folosită pe șantiere concentrate, cu un număr mare de clădiri — la economii și scurtări ale timpului de execuție. Totodată s-a arătat însă că acceptarea pripită și necritică a unor soluții tehnice cu un caracter fals novator a avut ca rezultat o scumpire a construcțiilor, în loc să ducă la ieftinirea lor. Astfel, în unele construcții «industrializate», planșeele din elemente prefabricate costă de peste două ori mai mult decît cele executate

prin mijloace tradiționale, execuția durînd cel puțin tot atîta timp cît execuția «monolit». Mecanizarea «în sine», fără obiectiv direct, făcută pe șantier mici, unde nu e rentabilă, încarcă de multe ori costul, fără ca lucrările să fie ajutate de prezența utilajului folosit, de multe ori neeconomic.

Soluția poate fi deseori raționalizarea procesului de execuție, nu numai prefabricare în uzine.

«Din cele ce se cunosc azi reiese că la actualul nivel tehnico-economic din țara noastră, prefabricarea în orice condiții pentru construcții de locuințe nu este rentabilă.

Gradul de înzestrare mecanică nu corespunde specificului locuințelor, deoarece mijloacele actuale de mecanizare nu pot influența decît productivitatea muncii la lucrări de săpături și parțial la unele lucrări de roșu, care reprezintă mult mai puțin de jumătate din valoarea totală a construcțiilor», a arătat tov. arh. Charlotta Schäffer-Levy în referatul său.

Numeroși vorbitori au arătat necesitatea folosirii materialelor locale pentru reducerea costului transportului, folosirii industriilor locale pentru realizarea de diverse obiecte de instalații. Arh. M. Locar a spus:

«Noi nu putem să nu ne spunem punctul de vedere în problema execuției. Acei arhitecți care sînt legați de lucrările lor, care urmăresc lucrările lor, nu pot să rămînă indiferenți la felul defectuos în care este organizată uneori executarea lucrărilor. Acei care merg pe șantier constată pe unele risipă, proastă execuție, proastă gospodărire, uneori chiar incompetența organelor tehnice de pe șantier; prețul de cost fără îndoială că este legat de problema aceasta a execuției și, după părerea mea a întrebuintării eficiente a materialelor, mîinii de lucru etc.

Există o dispersare a răspunderilor. Devizele, așa cum se alcătuiesc și s-a arătat lucrul acesta, constituie mari rezerve pentru risipă, acoperă proasta gospodărire».

O cauză importantă în scumpirea și proasta calitate a lucrărilor de construcție o constituie și sortimentul redus de materiale de construcție de roșu și de finisaj și calitatea nesatisfăcătoare a unora dintre acestea.

«Anul trecut — a spus arh. H. Maicu — s-au dat oficial pierderi la cărămidă (prin spargere și deșeuri) 25%, iar la consumul de ouă — la export și în interior — pierderea oficială, la cîteva milioane, este de 1% spargeri. Se întreabă cu drept cuvînt unii tovarăși: este cărămida un lucru mai delicat decît oul?»

Înlocuitorii de materiale deficitare sînt adesea de calitate mai proastă și costă mai scump decît materialele care sînt menite să le înlocuiască (lemnul de fag, mai scump decît cel de brad, de asemenea țiglele de ciment). În calea unei acțiuni sistematice de ieftinire a construcțiilor prin folosirea chibzuită a celor mai potrivite materiale stă modul uneori nejust de fixare a prețurilor, atît pentru materiale, cît și pentru manoperă, asigurîndu-se pentru unele cazuri prețuri sub valoarea de revenire (costul real) și pentru altele, prețuri ce includ beneficii exagerate. De asemenea, o greșită reglementare a calculului manoperei în deviz duce la evitarea pe șantier a unor anume manopere (de exemplu, finisaje).

Prețurile reale ale materialelor de construcții de bază sînt mărite și prin manevrări repetate și transporturi încrucișate. E deajuns de amintit că un grup de locuințe al fabricii de cărămidă Urziceni a fost construit cu cărămidă adusă de la Jimbolia, care a costat dublu!

Îndreptarea multora dintre aceste lipsuri ar putea fi începută prin fixarea unei legislații unice în materie de construcții care să reglementeze rolul proiectantului, beneficiarului, executantului, organului de îndrumare și avizare, stabilirea de costuri unice, loco-șantier etc.

Pentru a se asigura valabilitatea documentării economice a proiectelor, pentru a îngădui alegerea competentă a soluțiilor celor mai economice, este necesar să se studieze unele aspecte ale legislației prețurilor, legislație ce reglementează latura economică a construcțiilor.

Fixarea de prețuri republicane loco-șantier ar putea înlătura în mare măsură scumpirile ce rezultă din manevrarea și transporturile repetate de la un loc la altul. Pînă la stabilirea acestora s-ar putea introduce raportarea realizărilor valorice și alocarea fondurilor de salarii după devizul convențional și nu după cel localizat, ceea ce ar elimina interesul executantului pentru scumpirea artificială a lucrărilor prin umflarea bazelor de prețuri. Trebuie de asemenea introduse în calcule prețurile reale ale manoperei.

Este probabil că stabilirea unor prețuri unice, care nu vor putea fi depășite, pentru fiecare obiect în parte — așa cum au propus, printre alții, arh. H. Maicu și arh. M. Locar — ar remedia considerabil situația, oprind suplimentarea continuă a investițiilor după aprobarea devizului.

Trebuie să se controleze îndeplinirea planurilor nu numai prin planul în greutate al industriei metalurgice (referitor la echipamentul și furniturile pentru construcții) sau prin planul valoric al industriei construcțiilor, ci și prin planul fizic pe sortimente.

*

Prin referatele documentate, prin discuțiile vii și constructive, prin numeroasele și importante propuneri concrete aduse de participanți, sedința plenară largită a comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților a însemnat o contribuție de seamă a arhitecților la rezolvarea marilor sarcini ce stau în fața sectorului de construcție.

În urma dezbaterilor, comitetul de conducere a adoptat unele concluzii care vor fi transmise tuturor organizațiilor și instituțiilor interesate.

Este de cea mai mare importanță ca filialele și cercurile Uniunii Arhitecților să preluczeze cu masa membrilor aceste concluzii și să-i mobilizeze pe aceștia pentru rezolvarea concretă a importante sarcini de reducere a prețului de cost al construcțiilor de locuințe.

CONCLUZIILE

ședinței plenare lărgite a comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților asupra problemei reducerii costului construcțiilor de locuințe

I

Ședința plenară lărgită a comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților din 18 și 19 iunie 1958, a dezbătut problema reducerii costului construcțiilor de locuințe, problemă importantă și de complexitate deosebită.

Insufleteți de dorința de a aduce la îndeplinire hotărârile partidului și guvernului referitoare la construcția de locuințe pentru oamenii muncii, arhitecții participanți la ședință au analizat în referate și în intervențiile lor, atât realizările, cât și lipsurile existente în domeniul construcției de locuințe.

Lucrările ședinței plenare a comitetului de conducere au subliniat însemnatele realizări obținute în ultimii ani pe drumul asigurării oamenilor muncii cu locuințe din ce în ce mai bune și mai economice. Totodată au fost scoase în evidență unele deficiențe din diferite domenii ale sectorului de construcții și arhitectură (cercetare, proiectare, avizare, execuție, materiale, industrializare, mecanizarea șantierelor etc.), precum și din unele sectoare care influențează direct prețul de cost al construcției de locuințe (planificare, beneficiari etc.).

Ședința plenară a comitetului de conducere a subliniat că problema locuinței are o foarte mare importanță în opera de construire a socialismului în țara noastră. Discuțiile au subliniat puternic dorința și hotărârea fermă a arhitecților de a lupta pentru reducerea prețului de cost și de a contribui prin aceasta la realizarea a cât mai multe locuințe pentru oamenii muncii.

II

Problema locuinței, problemă socială complexă, trebuie studiată și rezolvată prin prisma cadrului urbanistic cu care se intercondiționează și care poate asigura în mod rațional cerințele complexe de locuire (lucrări tehnico-edilitare, spații plantate și de sport, clădiri de interes obștesc etc. etc.).

În consecință, costul locuinței nu poate fi examinat în mod limitativ — cost pe apartament — ci cost total al investiției necesare asigurării acestor condiții complexe de locuire, necesare satisfacerii cerințelor vieții normale.

Tot astfel și problema laturii estetice a locuinței trebuie rezolvată în același mod, subordonată condițiilor generale social-economice ale ansamblului; aceasta, bineînțeles, fără să se neglijeze preocupările de ordin estetic față de locuință ca obiect.

*

Rezolvarea problemei locuinței nu se poate face fără o analiză științifică a necesităților obiective.

Aceasta cu atât mai mult cu cât în prezent, ca urmare a moștenirii orînduirii capitaliste, în orașele noastre există o situație deficitară în domeniul spațiului de locuit. Această situație face ca sarcina actuală să nu fie realizarea unei locuințe perfecte, care să satisfacă doar cerințele unui număr restrîns de beneficiari, ci ridicarea eficienței și treptată a nivelului general de locuire al oamenilor muncii, în comparație cu situația existentă.

Stabilirea unei baze științifice de pornire — determinată de corelația dintre necesitățile în creștere (încă insuficient și neunitar detectate) și dintre posibilitățile de rezolvare economică — poate fixa intensitatea și ritmul, etapele și obiectivele.

Importanța abordării problemei locuinței de pe aceste poziții este evidentă, deoarece numai în acest fel se poate stabili în mod științific tematica generală a locuinței. Temele vor trebui să precizeze confortul locuinței — potrivit cu etapele de dezvoltare economică și corespunzător cu specificul localităților sau regiunilor, cu amplasamentul locuinței în cadrul orașului etc.

Tema generală o dată stabilită, va da posibilitatea de a se trece la proiectarea unor tipuri de locuințe cât mai economice în funcție de gradul de confort, de a se preciza sistemele și metodele de construcție cele mai potrivite și de a se stabili prețurile ca ordin de mărime, dinamica ritmului de construcție, materialele și cadrele necesare volumului construcției.

În prima etapă, obiectivul principal fiind acoperirea în cât mai mare măsură a deficitului actual de locuințe, gradul de confort trebuie examinat atent, adoptîndu-se tipuri de locuințe cu confort corespunzător etapei date; aceste tipuri vor putea evolua, la momentul oportun, în ceea ce privește gradul de confort.

*

Ședința plenară consideră că abordarea problemei locuinței de pe o bază științifică va crea condițiile necesare arhitecților și proiectanților de a elabora, la cererea beneficiarilor, gama întreagă de proiecte de locuințe apte a fi repetate în mare serie, dotate cu un confort variabil, avînd suprafețe strict necesare, costul cel mai redus posibil și un aspect plăcut.

III

Analizînd cauzele care au dus la scumpirea construcțiilor de locuit, plenara a constatat că ele sînt determinate de un complex de factori, rezultat al unor lipsuri ale sectorului de construcție și ale altor sectoare de activitate.

Astfel, au fost semnalate următoarele deficiențe:

- lipsurile în concepția arhitecturală și în activitatea arhitecților și a proiectanților;

- stabilirea cu întîrziere a planurilor anuale de investiții în domeniul locuințelor a dus la greutatea în planificarea proiectării și execuției, la proiectare grăbită (în paralel cu execuția), la etapizări modificate pe parcurs, modificări în organizarea șantierelor etc.;

- nerespectarea în numeroase cazuri a principiului de comasare a investițiilor în locuințe în cadrul orașului (atît ca beneficiar, cît și ca executant), deși forurile superioare de stat au recomandat aceasta (de exemplu, în orașele Ploiești, Cluj, București etc.);

- atitudinea departamentelor și instituțiilor beneficiare, care deseori privesc problema investițiilor în locuințe prin prizma intereselor strîmte ale unității respective, impunînd teme exagerate, avînd pretenții nejustificate la alegerea terenurilor (cvartale neapărat separate), acceptînd deseori cu ușurință devizele suplimentare ale constructorilor;

- unele prevederi ale legislației din domeniul construcțiilor, determină pe șantieri un aparat administrativ prea mare, care încarcă costul construcțiilor. În același timp însă lipsește o precizare clară a răspunderilor și rolurilor proiectantului, beneficiarului, avizării și îndrumării, cît și ale executantului, în întreg procesul de execuție. De asemenea, nu este reglementată posibilitatea și modul de expropriere și dărîmarea, ceea ce duce la soluții de ansamblu scumpe (lucrări edilitare suplimentare etc.);

- prețul ridicat și calitatea deseori slabă a materialelor de construcție; dată fiind ponderea mare a costului materialelor față de costul manoperei, în costul total al construcțiilor de locuințe (60—65%), reducerea prețului materialelor este foarte importantă. Pentru exemplificare s-au precizat în această ordine de idei, următoarele:

- calitatea cărămizilor, în general slabă, dă naștere la deșeuri prin transport și manipulare (cca. 25%);

- înlocuitorii de materiale sînt de multe ori mai scumpi decît materialele ce trebuie înlocuite;

- timplăria este uneori de calitate necorespunzătoare, necesitînd reparații care sporesc prețul de cost;

- materialele locale nu sînt suficient cunoscute și utilizate;

- lipsa materialelor de finisaj și de instalații duce la întîrzierea dării în folosință a clădirilor sau la soluții de compromis, defectuoase și în consecință scumpe.

- Greșeli comise în aplicarea prefabricării și mecanizării în construcții. Astfel, introducerea unor metode industriale și a unor elemente prefabricate nu s-a făcut totdeauna pe baza unor studii și pregătiri temeinice și ținînd seama de rentabilitatea acestor metode; ca urmare, în anumite cazuri, industrializarea a dus în practică la efecte contrare celor scontate și anume la scumpirea costului construcțiilor; astfel, de exemplu, planșeele și șarpantele din beton prefabricat costă în prezent dublu față de construcțiile corespunzătoare din beton monolit sau lemn.

- Lipsuri în organizarea execuției construcțiilor, care duc la creșterea prețului de cost; astfel:

- planul și productivitatea muncii se urmăresc valoric și ca atare apare tendința de mărire a costului lucrării;

- fondul de salarii pentru manopera construcțiilor se acordă proporțional cu valoarea totală a lucrării și în consecință există de asemenea tendința de mărire a devizului;

- pe unele șantiere dăinuiește o proastă gospodărire, irosindu-se materiale, iar conducerea directă a lucrărilor pe șantier este lăsată uneori pe seama unor tehnicieni de slabă calificare;

- se fac deseori transporturi încrucișate și manevrări repetate.

- Lipsuri în domeniul cercetărilor, producerii și îmbunătățirii materialelor de construcție; insuficienta coordonare a acestui domeniu cu proiectarea și execuția; insuficienta folosire a construcțiilor experimentale.

*

Ședința plenară a analizat pe larg deficiențele și lipsurile din activitatea arhitecților, ca proiectanți și coordonatori ai institutelor de proiectare, lucrători în organele de stat de arhitectură.

Multă vreme, arhitecții din organele de conducere ale instituțiilor arhitecturale și numeroși arhitecți proiectanți nu au acordat importanța cuvenită laturii tehnico-economice a construcțiilor de locuințe, inclusiv problemelor reducerii costului.

Ministerul Construcțiilor și Materialelor de Construcție și Departamentul de Arhitectură și Urbanism din acest minister nu au stabilit suficient de clar căile de reducere a prețului de cost al locuințelor, pentru ca organele subordonate și proiectanții să aibă o linie precisă de urmat. De asemenea, conducerile institutelor de proiectare și arhitecții autori de proiecte nu s-au orientat mai din timp către soluțiile cele mai simple, mai economice, care să corespundă cel mai bine, atît posibilităților actuale, cît și felului de trai al oamenilor muncii.

Pe plan urbanistic, problema economicității nu a fost abordată în mod științific decît în ultimul timp și încă în mică măsură.

În proiectarea ansamblurilor s-a acordat adeseori prea mare importanță aspectelor de compoziție, urmărindu-se efecte monumentale, neținînd seama în suficientă măsură de specificul localității, de relief etc.; aceasta a dus la soluționări neeconomice ale lucrărilor tehnico-edilitare și la rezolvări scumpe în proiectarea obiectelor: dimensiuni mari construite, fațade decorate inutil (ancadramente, cornișe complicate, accente arhitecturale). Astfel de ansambluri s-au proiectat în Valea Jiului, Hunedoara, București etc.

În privința proiectării clădirilor de locuit propriu-zise, mult timp a dăinuit concepția greșită a unui singur tip de apartament valabil peste tot, neținînd seama de diferențele reale în modul de trai al diferitelor categorii de locatari. S-au prevăzut suprafețe construite mari pentru circulații și alte spații interioare inutile, s-au prevăzut la toate proiectele tip un grad maxim de confort (camere necomandate, băi complete, număr exagerat de spălătorii, subsoluri totale cu 1,5 m peste nivelul solului, cîte două boxe pentru fiecare apartament etc.). Numai în ultimul timp au fost proiectate locuințe mai simple, mai economice, prevăzînd și bucătării de locuit (tinde) sau accese de pe coridoare exterioare, dușuri în loc de băi etc., tipuri care corespund mai bine sarcinilor etapei actuale, permițînd realizarea unui număr sporit de locuințe din fondurile disponibile. S-a constatat cu această ocazie lipsa de orientare a unor beneficiari de investiții, care au evitat să folosească asemenea tipuri economice.

Proiectarea tip, care a obținut rezultate bune privind economia de spațiu, adoptarea de soluții raționale și reducerea timpului de proiectare, s-a axat prea mult pe studiul clădirii de locuit luată în sine, considerată ca obiect izolat și finit, neglijînd studiul locuinței în legătură cu întregul ansamblu în care ea este amplasată. Astfel se explică de ce pînă în prezent există încă dificultăți serioase în aplicarea proiectelor tip, la soluționarea ansamblurilor și de ce nu există încă un sortiment satisfăcător de soluții, atît din punct de vedere funcțional — al gradării confortului — cît și al sistemelor constructive.

Cauzele acestei situații constau în parte în tendința exagerată de a realiza cît mai multe proiecte tip de locuințe, la nivelul de proiect de execuție, în detrimentul studiilor și sarcinilor directive care să servească la alegerea partiurilor, lăsînd libertate mai mare în compunerea ansamblurilor, cu condiția respectării limitelor economice stabilite prin unele clădiri-etalon.

Arhitecții proiectanți nu au acordat mult timp atenția necesară întocmirii documentației economice a proiectelor (evaluări, măsurători, devize), ceea ce a dus la diferențe mari între evaluările din sarcinile de proiectare și devizele proiectelor tehnice, la posibilitatea depășirii devizelor de către executanți, depășirea aceasta fiind uneori justificată de lipsa prevederilor din proiecte; alteleori aceste diferențe au permis risipa de materiale pe șantier.

Sedința plenară consideră că arhitecții au manifestat în repetate rînduri pasivitate în activitatea lor, prin aplicarea fără discernămint a unor soluții tehnice rezultate din prescripții, normative, instrucțiuni etc. rupte de realități, ceea ce a dus la ridicarea costului locuințelor.

În sfîrșit, atunci cînd costul locuinței — considerată ca obiect în sine — nu va mai prezenta variații mari (în funcție de o suprafață medie construită, strict necesară pentru un apartament, și de un anumit nivel mediu de execuție), soluția urbanistică va putea interveni mai departe cu eficacitate în reducerea costului investiției totale. Pe această treaptă există posibilități de a obține rezultate pozitive în privința economicității. Aceasta nu înseamnă însă că nu există și alte numeroase posibilități de reducere a costului, cum ar fi cele referitoare la conținutul temei de proiectare, la folosirea rațională a mijloacelor de execuție (materiale și manoperă), la mai buna planificare și organizare a execuției etc.

IV

Dezbaterile ședinței plenare lărgite a comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților au reliefat cu deosebită claritate rolul și răspunderea arhitecților ca factori importanți în procesul realizării locuințelor.

Arhitectul trebuie să cunoască legile generale de dezvoltare ale societății și condițiile concrete politico-economice ale etapei actuale; el trebuie să fie în miezul problemelor social-economice ale epocii sale, pentru a căror rezolvare trebuie să lupte în mod activ.

Arhitectului autor de proiect trebuie să i se dea rolul de a fi un factor de răspundere în procesul complex de soluționare, materializare și coordonare a investițiilor; el trebuie să vegheze deci, în primul rînd, asupra economicității soluțiilor date de proiectare.

În calitatea sa de coordonator unic al proiectului, arhitectul trebuie să dea dovadă prin munca sa de inițiativă cetățenească, de viziune de ansamblu, inventivitate profesională și de capacitate tehnică, îmbinînd preocupările de funcțiune, confort și aspect, cu acelea de economie.

Arhitectul autor de proiect trebuie să urmărească cu consecvență materializarea operei sale, în toate aspectele ei, colaborînd activ cu constructorul, pe șantier, pentru realizarea întocmai și deplină a proiectului și devizului.

În etapa actuală este necesar ca arhitecții proiectanți să-și axeze în și mai mare măsură eforturile pe problemele economiei în domeniul construcțiilor de locuințe, descoperind toate rezervele posibile, atît pe plan urbanistic, cît și arhitectural. Astfel:

— arhitecții vor trebui să aleagă cele mai judicioase soluții de ansamblu, în funcție de condițiile terenului, asigurînd randamentul maxim al lucrărilor edilitare;

— în egală măsură, în cadrul stabilirii amplasamentului și a soluției de ansamblu, arhitecții trebuie să țină seamă de stabilitatea judicioasă a bazelor de aprovizionare cu materiale de construcție, de justa organizare a șantierului și de bazele de prețuri care rezultă din aceasta;

— la stabilirea unor teme raționale de locuințe corespunzătoare etapei economice actuale, arhitecții trebuie să sprijine activ beneficiarii de investiții;

— în realizarea locuinței propriu-zise, arhitecții vor trebui să asigure cea mai strictă economicitate a spațiilor construite, realizînd indici de locuibilitate ridicați, coordonînd în acest scop activitatea colaboratorilor ingineri, spre alegerea celor mai adecvate soluții constructive, de instalații, exploatare etc.;

— un aport important vor trebui să aducă arhitecții la proiectarea dotării acestor apartamente cu echipamentul mobilier, pentru a asigura în cadrul economiei generale de suprafațe, funcționarea optimă și confortul maxim.

În vederea asigurării unui schimb de experiență cît mai eficace între toți proiectanții construcțiilor de locuințe, arhitecții trebuie să-și intensifice activitatea lor în cadrul Uniunii Arhitecților, participînd la dezbaterile și la acțiunile ce se organizează în acest scop.

*

Sedința plenară recomandă arhitecților din organele de conducere ale activității arhitecturale să-și axeze de asemenea activitatea pe problema economiei maxime în construcțiile de locuințe, îndrumînd în consecință pe proiectanți, inițînd studii și făcînd propuneri forurilor de resort, în vederea rezolvării deficiențelor semnalate în alte sectoare de producție.

Astfel, este indicat ca aceste studii și propuneri să se refere la unele obiective principale, cum ar fi:

— stabilirea unei teme generale pentru locuințe, rezultată din examinarea necesităților în acest domeniu și confruntarea lor cu posibilitățile tehnico-economice privite în perspectivă;

— asigurarea unui plan de perspectivă și a unor planuri anuale de investiții, din care să rezulte sarcinile și etapizarea în domeniul construcțiilor de locuințe;

— stabilirea — pe etape mai lungi — a criteriilor de apreciere a materialelor deficitare și condițiilor de folosire a acestora; orientarea industriei materialelor de construcție spre acoperirea cantitativă și calitativă a sortimentelor de materiale curente sau noi necesare producției;

— stabilirea unei linii clare în aplicarea politicii de industrializare a construcțiilor, în situația concretă a economiei țării noastre. Industrializarea trebuie aplicată în așa fel încît să reprezinte o cale principală a reducerii costului locuințelor;

— rezolvarea proiectării mobilierului standard de locuințe în cadrul proiectării locuințelor, pentru a putea realiza economii în dimensionarea interioară în funcție de mobilier;

— întărirea legăturii dintre cercetare, proiectare și execuție, orientînd cercetările în primul rînd asupra problemelor urgente puse de producția de locuințe cu maximum de economie;

— corectarea legislației financiare astfel încît ea să fie mai bine adaptată specificului muncii în construcții și să ajute efectiv la reducerea costului construcțiilor;

— urmărirea și generalizarea principiului just al investitorului unic — sfatul popular.

Plenara consideră că ar fi necesară inițierea din timp — în paralel cu acțiunea de reducere a costului construcțiilor de locuințe — și a acțiunii de îmbunătățire a calității execuției, deoarece în economicitatea generală este deosebit de important faptul că la unele construcții noi sînt necesare reparații capitale, în afara reparațiilor curente, la foarte scurt timp după darea lor în folosință.

*

Uniunea Arhitecților trebuie să lupte cu consecvență pentru clarificarea, în complexul ei, a problemei reducerii prețului de cost și a îmbunătățirii calității locuințelor, trebuie să mobilizeze masa arhitecților pentru rezolvarea acestor importante sarcini, să lupte pentru asigurarea condițiilor necesare activității membrilor săi.

În vederea acestui scop U.A. trebuie:

— să organizeze periodic dezbateri în cercuri, filiale și la Casa Arhitectului, prin care să se poată urmări evoluția rezolvării sarcinilor de mai sus;

— să asigure o mai strînsă colaborare cu ASIT, în rezolvarea problemelor tehnico-economice ale proiectării și executării locuințelor;

— să organizeze deplasări în țară și străinătate, în vederea documentării complexe și actuale a proiectanților în problema locuințelor;

— să urmărească, să stimuleze și să popularizeze pe toate căile rezultatele valoroase obținute de arhitecți în proiectarea și construirea de locuințe ieftine, confortabile și frumoase.

*

Sedința plenară lărgită a comitetului de conducere al Uniunii Arhitecților, ținînd seama de spiritul constructiv în care s-au desfășurat dezbaterile, ca și de realizările obținute de arhitecți în ultimul timp în domeniul proiectării locuințelor, își exprimă convingerea că arhitecții vor contribui cu tot elanul și capacitatea lor profesională la acțiunea de mare amploare, cu caracter profund patriotic, ce se desfășoară pentru construirea în cel mai scurt timp a cît mai multe locuințe bune, economice și frumoase.

Depoul de locomotive realizat la Vișeu de Jos reprezintă o celulă experimentală pentru remizarea a trei locomotive. Această celulă poate fi repetată până la completarea unui depou semi-circular. Pentru depoul de la Vișeu de Jos, extinderea finală a fost prevăzută, prin program, la trei celule de câte trei locomotive fiecare.

Depoul cuprinde și un atelier cu secții de sudură, fierărie, strungărie, armături, precum și sculărie, spălător cu duș, w.c., vestiare etc.

Adoptarea acoperirii cu pînze subțiri de beton a constituit o soluție nouă la noi, în cazul depourilor de locomotive. Izolarea s-a făcut la intrados cu «citom», la extrados executîndu-se o izolare termică cu beton poros, peste care s-a aplicat irasbit cu două rînduri de pînză de cîneapă.

Deși, datorită vînturilor puternice din regiune, nu au putut fi prevăzute ferestre obișnuite, totuși iluminarea naturală a fost realizată în bune condiții printr-o amplasare judicioasă a ferestrelor proiectate.

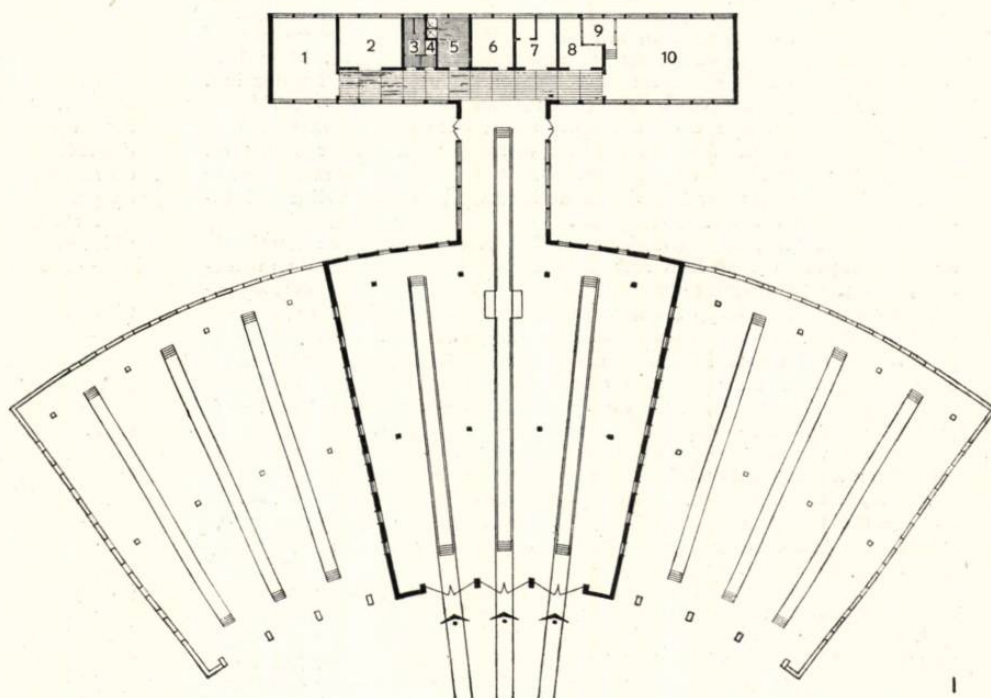
Aspectul spațial al construcției a fost determinat de necesitatea funcțională a legării halei de remizare cu atelierul, precum și de soluția de acoperire. Legătura s-a realizat printr-o paserelă prevăzută și cu un canal de reparații (senkkanal).

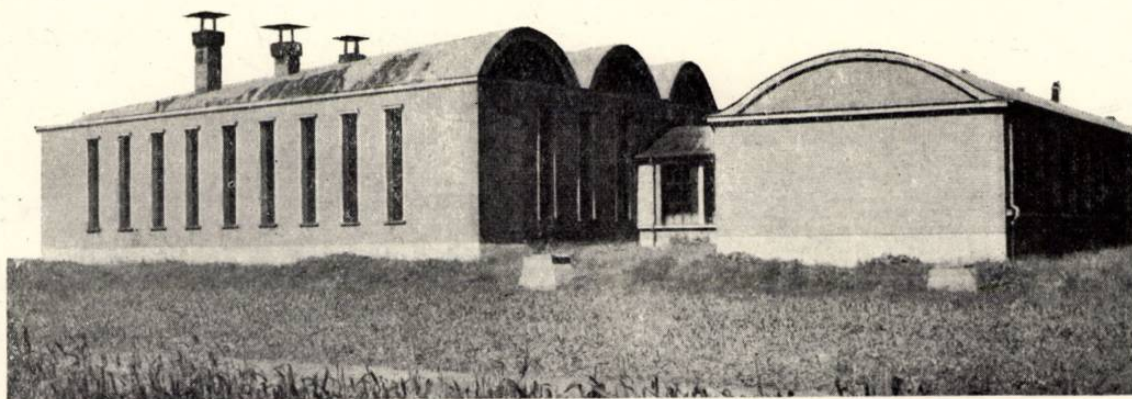
Finisajul exterior a fost executat din placaj de cărămidă aparentă, cu ancadrame din similipiatră la uși și ferestre; soclul a fost executat de asemenea din similipiatră; pardoseala halei de remizare a fost realizată din calupuri de piatră cubică, iar a atelierului, din calupuri de stejar.

Arh. Lucian Schwarz

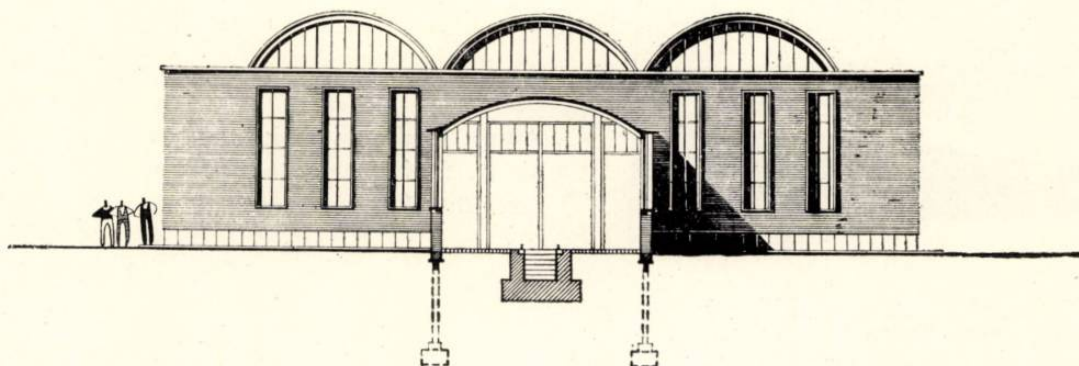
DEPOU DE LOCOMOTIVE LA VIȘEU DE JOS

Autori, arhitecții L. Schwarz,
D. Eftimiu și ing. A. Froimescu
Institutul de proiectare al
căilor ferate (I.P.C.F.)

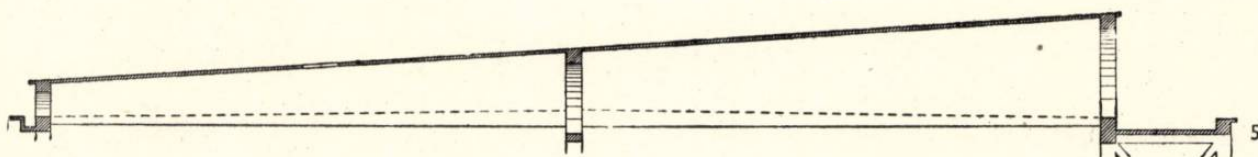

3

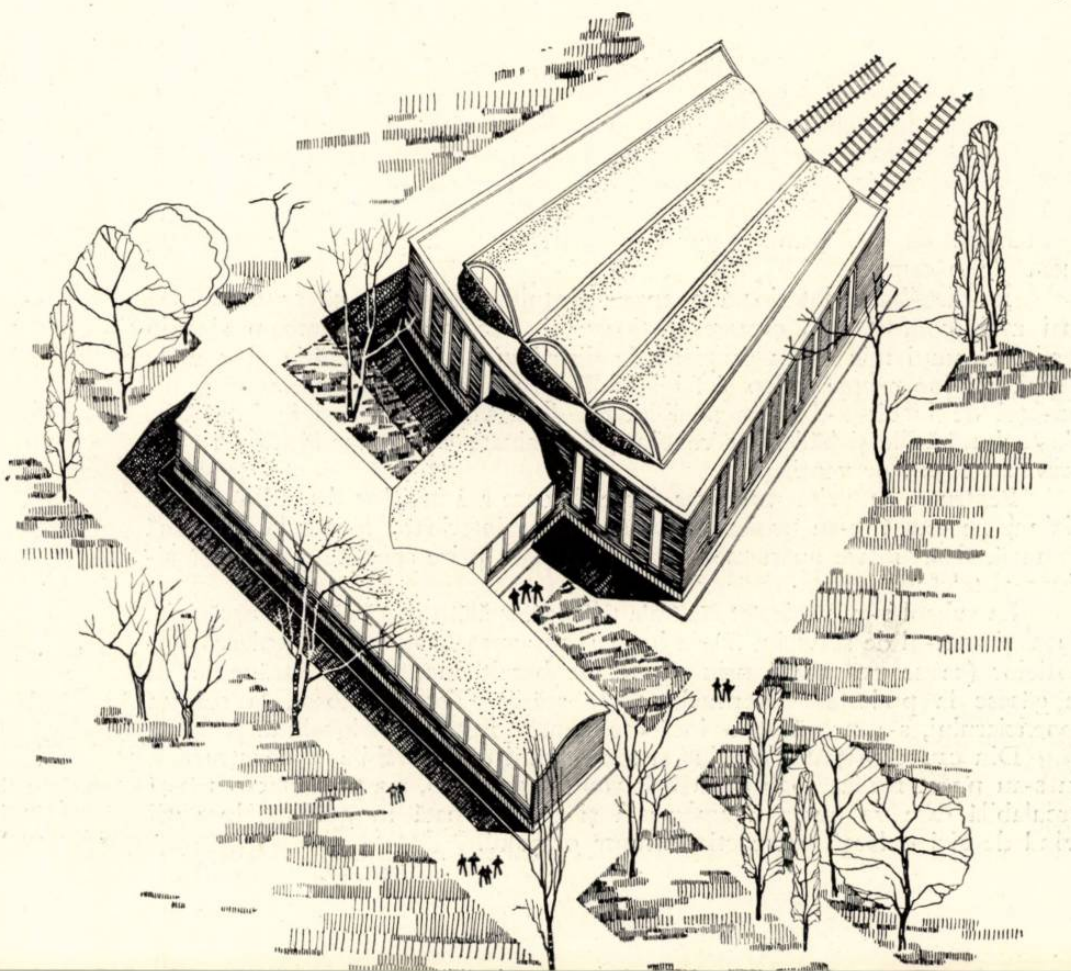

4

5

6

1. Plan

1. Fierărie — 2. Armături — Pompe
3. W. C. bărbați — 4. W. C. femei
5. Spălător și dușuri — 6. Vestiar
7. Sudură — 8. Sculărie — 9. Maistru
10. Strungărie
2. Vederea remizei construite
3. Vederea remizei construite
4. Secțiune prin corpul de legătură
5. Acoperirea unui canal cu pînă subțire de beton armat — Secțiune
6. Perspectivă aeriană

locuințe

BLOC DE LOCUINȚE PE BULEVARDUL ILIE PINTILIE BUCUREȘTI

Autori, arhitecții I. Giurgea
și D. Ștefănescu-Goangă
Institutul Proiect-București

Pe terenul situat în b-dul Ilie Pintilie nr. 50 A se construiește în momentul de față un bloc de locuințe pentru salariații Ministerului Industriei Bunurilor de Consum. Ridicat pe locul unei construcții dărâmate de bombardament urmează ca împreună cu construcțiile vecine (blocul M. A. I. și blocul C.S.P.) să creeze un cadru arhitectonic pe această importantă arteră de circulație.

Prin tema de proiectare se cerea un număr cât mai mare de apartamente, pentru un număr cât mai mare de locatari adăpostiți în condiții optime.

Secțiunea de arhitectură și sistematizare a Sfatului popular a cerut studierea clădirii în funcție de organizarea viitorului cvartal cuprins între calea Dorobanți, str. Căderea Bastiliei, b-dul Ilie Pintilie și str. Gr. Alexandrescu, respectarea cornișei la cota + 20,50 m și respectarea curții de lumină a construcției vecine.

Pentru a se organiza spațiul în vederea creării unui cvartal, noua construcție ocupă spațiul dintre clădirile existente alăturate. Deoarece pe acest teren se află deocamdată o construcție veche (parter și etaj), în prima etapă se construiește numai pe terenul liber, urmînd ca ulterior construcția să se dezvolte pe tot terenul.

Noul bloc este alipit de calcanul construcției existente și ocupă o suprafață de teren în formă de L, pentru a respecta curtea de lumină a clădirii vecine. În gabaritul impus s-au realizat: subsol, parter și 6 etaje. Pe suprafața de construcție de 225 m² s-au obținut 21 de apartamente cu 1, 2 și 3 camere, proiectate astfel ca printr-o mică modificare (schimbarea unei uși) să se creeze la fiecare nivel trei apartamente de două camere sau un apartament de trei camere, un apartament de două camere și un apartament de o cameră.

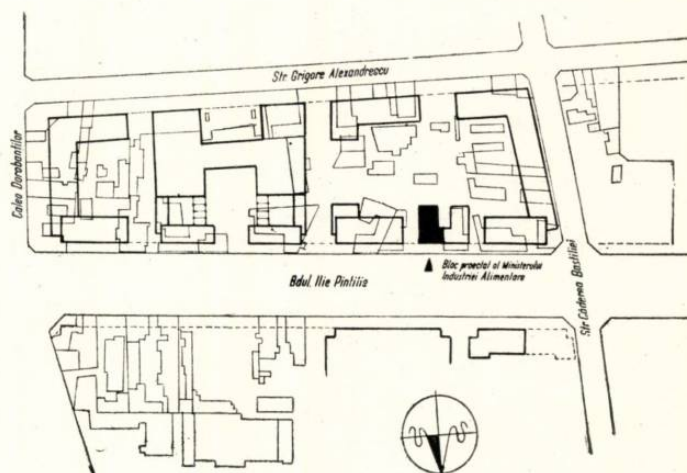
În distribuția interioară a apartamentului s-a căutat să se obțină cât mai mult confort prin camere spațioase și necomandate, precum și prin realizarea unui mic oficiu ca piesă de distribuție între bucatărie și camera de zi, cu loc pentru dulap și frigider. Pentru folosirea la maximum a suprafeței de locuit s-a creat posibilitatea de a se lua masa și în bucatărie. Toate bucătăriile și băile sînt ventilate și luminate direct, iar la cămări s-au prevăzut coșuri de ventilație.

Pentru a se evita montarea întîmplătoare a antenelor de radio și televiziune pe terasă, s-au proiectat numai antene interioare legate la o antenă comună, fixă, fiecare apartament avînd instalate prize speciale pentru televiziune și telefon.

La subsol s-au proiectat centrala termică, spălătoria, călătoria, uscătoria, dușul și w.c.-ul de serviciu, 20 de boxe și un crematoriu pentru arderea gunoaielor (ce se evacuează prin tuburi de bazalt montate în încăperile ce se găsesc la podestele intermediare ale scării). Tot în subsol, la cererea beneficiarului, s-a prevăzut o încăpere pentru instalația frigorifică.

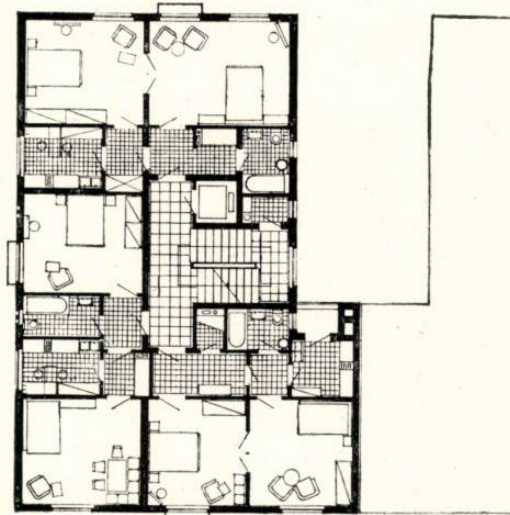
Din cauza spațiului restrîns și a orientării nefavorabile a construcției, nu s-au putut realiza loggii sau balcoane; în schimb, s-a proiectat o terasă circulabilă care va putea fi amenajată și transformată în grădină, locatarii avînd de aici o largă perspectivă asupra orașului.

Arb. D. Ștefănescu-Goangă

Plan de situație

Plan etaj curent

UN PAVILION CHIRURGICAL LA PITEȘTI

Autori, arhitecții I. Deșcu,
M. Bodianu, M. Florea

Pavilionul chirurgical cu 100 de paturi construit în orașul Pitești face parte dintr-un complex spitalicesc care urmează a se dezvolta.

Proiectarea acestui pavilion a început în 1953, iar execuția în 1954, fiind dat total în folosință la finele anului 1957.

Suprafața construită a acestui pavilion este de 1 240 m², iar suprafața desfășurată pe cele trei caturi este de 3 720 m².

Pavilionul este construit cu subsol, parter și două etaje și cuprinde următoarele funcțiuni: la subsol: spălătoria, depozite de efecte și centrala termică; la parter: primirea și înregistrarea bolnavilor, administrația și grupul alimentar; la etaje: grupurile operatorie și spitalizarea.

Suprafața de spitalizare ce revine unui pat este de 5,7 m², iar volumul de aer corespunzător acestei suprafețe și unei înălțimi a încăperilor de 3,5 m este de cca. 20 m³.

Suprafața ferestrelor reprezintă, pentru încăperile spitalizării, 1/7 din suprafața pardoselii.

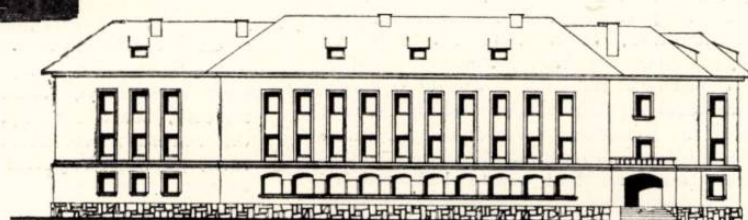
Pavilionul este executat pe ziduri portante de cărămidă cu planșeele și întreaga structură de rezistență de beton monolit. Învelitoarea acoperișului este de țiglă.

La exterior s-a folosit terasit, ancadramele trase în praf de piatră, iar soclul a fost executat cu placaj de piatră naturală.

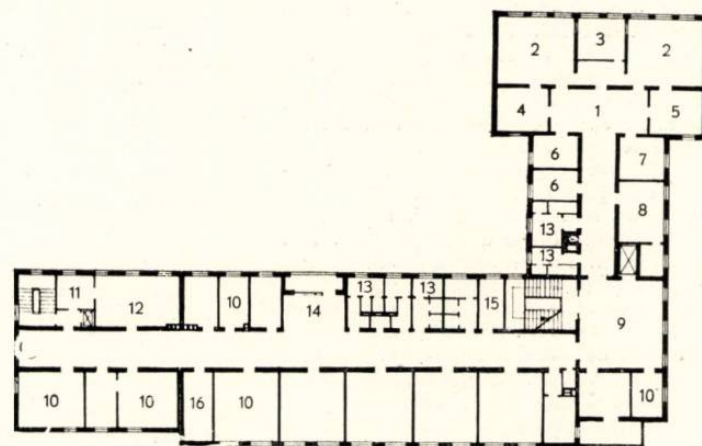
S-a căutat să se dea acestui pavilion o arhitectură sobră, fără a fi totuși rigidă și rece.

Ca ornamentație, în special pentru ancadramele ferestrelor și loggiilor, s-au ales elemente decorative din arhitectura românească.

Arh. D. Oculescu

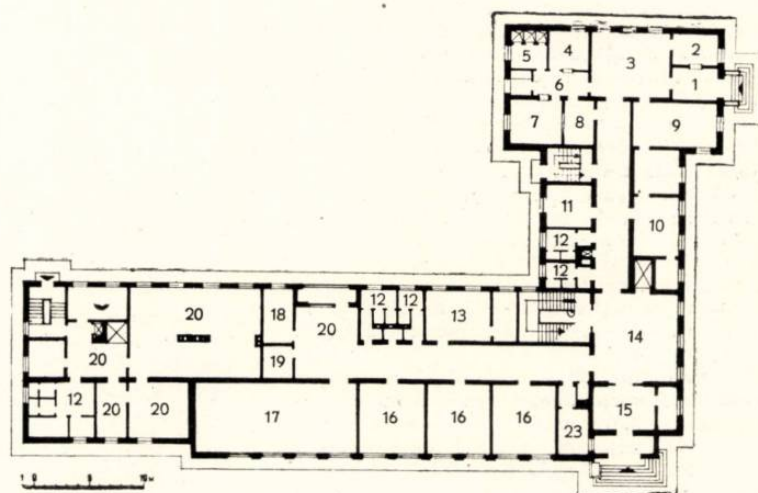

Fațada principală

Plan etaj curent

1. Degajament grup operator — 2. Săli aseptice (etaj I) — Săli septice (etaj. II) — 3. Sterilizare — 4. Reanimare — 5. Preparare — 6. Depozit de instrumente — 7. Consultații — 8. Pansamente — 9. Hol cu lift — 10. Saloane pentru bolnavi — 11. Oficiu — 12. Sală de mese — 13. Grupuri sanitare — 14. Buzunar cu loggie — 15. Cameră de gardă — 16. Lenjerie

Plan parter

1. Intrare bolnavi — 2. Înregistrare — 3. Așteptare — 4. Rufe murdare — 5. Dușuri — 6. Dezbrăcare — 7. Rufe curate — 8. Îmbrăcare — 9. Consultații — 10. Medici — 11. Primire și triere lenjerie — 12. Grupuri sanitare — 13. Farmacie cu depozit de medicamente — 14. Hol principal cu lift pentru bolnavi — 15. Intrarea principală cu informații — 16. Birouri administrative — 17. Sală de ședințe și bibliotecă — 18. Medic de gardă — 19. Depozit — 20. Buzunar cu loggie — 21. Bucătărie cu anexe — 22. Birou administrativ — 23. Medic șef

Arh. Jean Monda

ASPECTUL NOILOR CONSTRUCȚII DE PE MAGISTRALA SUD-NORD A CAPITALEI

În numărul 9 din 1957 al revistei «Arhitectura R.P.R.» au fost publicate proiectele a două imobile actualmente în construcție pe b-dul Magheru, precum și studiul unui al treilea, propus a fi amplasat pe terenul din b-dul N. Bălcescu nr. 36. Examinarea lor sugerează câteva considerații în legătură cu viitoarea înfățișare a acestor importante artere.

Din cauza modului dezordonat în care s-a construit în perioada dintre cele două războaie mondiale, bulevardele N. Bălcescu și Magheru sînt lipsite de unitate. Nejustificata decalare a traseului a dus la o diversitate de alinieri; la aceasta se adaugă ritmul neregulat al fațadelor și varietatea de mase arhitectonice și de stiluri.

Inițial, cînd au fost tăiate bulevardele, exista premisa unei idei de ordine, a unei unități de aspect cu efecte de monumentalitate. Această premisă era asemănarea de destinație a imobilelor viitoare: la parter, magazine și localuri de consum, la etaj, locuințe, iar între șirurile de fațade alipite, rare edificii publice. Latura funcțională comună înlesnea elaborarea unui plan de ansamblu în care construcțiile, avînd înfățișări înrudite ar fi urmat să fie executate treptat. Cu tot regimul proprietății individuale, tinzînd spre speculă, ar fi fost posibilă o unitate de stil, așa cum s-a obținut pe alocuri în diferite orașe din străinătate. Dar la noi ea nu a fost realizată la timpul său și rezultatul se poate vedea.

Completarea fronturilor prin construirea pe terenurile rămase virane poate atenua actualul haos de imagini eteroclite. Nu este însă exclus nici riscul unei agravări a situației, dacă anumite considerente teoretice principale vor rămîne simple deziderate și nu vor fi concretizate adecvat în noile fațade.

*

Evident, este imposibilă o unificare stilistică între imobilele ce se clădesc acum și cele existente, purtînd pecetea individualismului și a unui eclectism favorizat de excesiva libertate de ordin estetic a vechilor regulamente de construcții. Așa cum arată azi, fronturile bulevardelor nu alcătuiesc o ambianță arhitectonică definită. În alte orașe sînt străzi unde, cu toată diversitatea de stil a caselor, există o ambianță generală, caracteristică, în care un imobil nou se poate încadra fără a distona. Aici este însă greu de obținut ceea ce italienii numesc «*affinità ambientale*» între nou și vechi. Mai ușor de realizat este o armonizare ritmică. Unificarea ritmică locală ar introduce o oarecare unitate în varietatea existentă.

Ritmul în arhitectură — ca de altfel și în celelalte arte — are și un substrat fiziologic. El economisește efortul de percepție vizuală. Analogia de direcții, egalitatea dimensiunilor, înrudirea formelor, repetarea motivelor identice sau similare reduc efortul muscular și nervos la mișcarea ochilor ce urmăresc liniile arhitecturii. Dimpotrivă, trăsăturile în zig-zag, disproporțiile dintre clădirile alăturate și, în general, trecerea nemijlocită de la un ritm la altul, schimbînd direcția privirii, epuizează nervii optici, obosesc retina. Senzațiile dezagreabile rezultate influențează aprecierea estetică, independent de stilul și valoarea lucrărilor.

Ritmica arhitecturală provine, în primul rînd, din structura construcțiilor. Spre a se evita deci rupturi bruște de cadență se impune

o armonizare structurală a volumelor vecine, cu similitudinea direcțională a liniilor dominante ale fațadelor, alinierea cornișelor și — pe cît posibil — a nivelului ferestrelor. Străzile transversale, destul de apropiate, aducînd o discontinuitate, o pauză în ritmul fronturilor, reduc necesitatea armonizării constructive la șiruri formate numai din câteva clădiri.

*

Un factor esențial de legătură plastică între fațade este *scara compozițiilor*. La construcțiile ingineresti, unde utilul este singura rațiune, scara reiese din funcția clădirii și din natura materialelor folosite. În arhitectură, pe lîngă raportul dintre dimensiune și utilitate, apare și acela, mai subtil, de ordin abstract, al scării estetice. În cazul de față, raportul plastic de mărime nu se referă numai la elementele compoziționale ale proiectului, ci și la părțile componente ale fațadelor învecinate. Spre a se evita contrastele de scară nu sînt suficiente numai echilibrarea volumelor și proporționarea golurilor și plinurilor; contează și asemănarea dimensiunilor pe care le au profilurile principale și elementele decorative.

Armonizarea scării, și în general soluționarea estetică în condiții de subordonare a compoziției proprii unui efect de ansamblu, creează proiectantului dificultăți serioase, îndeosebi cînd clădirile din dreapta și din stînga n-au între ele nimic comun. Dificultățile de acest fel sînt învinse mai ușor în desene și în memorii justificative decît în realitate.

Un lucru elementar, lipsit de complicații și totuși de prea multe ori ignorat este *armonizarea cromatică*. Alegerea materialului de finisaj și mai ales a coloritului fațadei se face adesea într-un blamabil spirit de independență. Contrastul coloristic al fațadelor alipite frapează mai mult decît diferențele de stil. Deosebirea formelor expresive caracteristice ale diverselor arhitecturi nu este sesizată de

oricine. Ea presupune un anumit spirit de observație, o pregătire artistică, un anumit nivel intelectual.

În schimb, distonările de nuanțe, ușor perceptibile, pe lîngă faptul că obosesc ochiul, atrag atenția și asupra altor neasemănări, care altfel ar fi scăpat vederii.

*

Practic, analogiile structurale și ritmice sînt ușurate de identitatea funcțională a imobilelor noi și a celor existente. Înălțimile de cca. 3 m ale etajelor și de 4—4,50 m la parter, utilizate în trecut, sînt acceptabile și azi. Chiar cu mici creșteri ale indicilor tehnico-economiici, se impune o nivelare a planșelor vecine. Aceasta aduce alinierea pe orizontală a ferestrelor, mai importantă din punct de vedere vizual decît diferența interaxelor. Adoptarea unui nivel intermediar, între două imobile cu planșee decalate, asigură o tranziție gradată. Forme și dimensiuni similare la ferestre completează continuitatea ritmică.

Fațadele putînd fi văzute în întregimea lor numai de pe trotuarul opus sau din partea carosabilă a bulevardelor, asemănarea plastică a părților superioare ale clădirilor alipite contează mai mult decît cea a soclurilor. Într-adevăr, parterul este mascat de pomi și de circulație și în orice caz firmele, reclamele, umbrarele vitrinelor creează ulterior o diversitate.

Îmbrăcarea soclului în travertin a devenit în ultimul timp o modă. Această notă de uniformitate nu compensează alte diferențe mai vizibile, după cum bogăția finisajului la parter nu poate înlocui lipsa de inspirație în compoziție.

Utilizîndu-se un dozaj asemănător de dinamism și inerție în schema geometrică, evitîndu-se dezacorduri cromatice, problema stilului propriu-zis al noii clădiri în raport cu cele vecine își pierde din importanță. Patina timpului atenuază de altfel deosebiri. Accentul pus mai degrabă pe simplitate decît pe ornațenie creează un numitor comun aducător de ordine.

*

Dintre proiectele publicate, cel al arhitecților Al. Iosif și V. Nișulescu pentru imobilul din b-dul N. Bălcescu nr. 36 se încadrează cel mai bine în ambianța arhitectonică învecinată. Afinitatea plastică a clădirilor din stînga și din dreapta a ușurat o încorporare organică, dar aceasta nu micșorează meritul proiectanților. Ideea lor de a face un portic pe toată lungimea parterului, retrăgîndu-se vitrinele cafenelei și izolînd-o astfel de larma și aglomerația unui trotuar prea îngust, va da desigur rezultate bune.

Efecte plastice rupte de vecinătate. Imobilul construit pe amplasamentul fostului bloc Carlton (autor, arh. N. Nedeleșcu) vădește lipsa de preocupări pentru o armonizare cu clădirile din dreapta și din stînga

Imobilul din b-dul Magheru colț cu str. Biserica Amzei — Fațade simple, liniștite, dar oarecum inexpressive

La imobilul I.T.B. în construcție pe magistrala sud-nord, la întretăierea cu str. Pictor Verona (viitoare magistrală transversală), intenția de a se adopta o arhitectură în care să domine verticala apare judicioasă. Este îndoielnic însă dacă artificul preconizat de arh. C. Crișan și colectivul său, de a lungi vizual golurile fațadei prin nișe sub ferestre, va fi suficient spre a concretiza scopul estetic propus.

Perspectiva clădirii I.T.B., prezentată în revistă, este oarecum înșelătoare, flatind aspectul plastic final. Fotografia unei machete ar fi fost mai concludentă: ea ar fi trădat ne-rezolvarea colțului, care are un pronunțat unghi obtuz. Este adevărat că, în trecut, s-a abuzat de motivele suprainălțate de colț dar poate aci, la încrucișarea unor artere atât de largi, un astfel de motiv ar fi fost mai la locul său decât oriunde. El ar fi oferit un pandant liniei ascensionale a turnului imobilului Patria, de peste drum, și ar fi elansat noua masă arhitectonică, cam greoaie.

O temă dificilă ca încadrare locală a avut arh. D. Ignătescu la proiectarea clă-

dirii, azi terminată, situată pe b-dul Magheru colț cu str. Biserica Amzei. Imobilul alipit diferă complet din punct de vedere funcțional de cel nou, destinat locuințelor. Totuși, proiectantul a reușit să atenueze în anumită măsură deosebirea de scară: golurile ușilor-ferestre și mai ales acele loggii adânci cu balustrade de fier se echilibrează oarecum cu marile ferestre alăturate. Fațadele, liniștite, sint cam inexpressive. Simplitatea lor este o calitate, dar arhitectura trebuie să vorbească, și aici ea spune prea puțin.

Dezaprobară cu care a fost primită de public și de presă fațada clădirii din b-dul N. Bălcescu (pe amplasamentul fostului bloc Carlton; autor arh. N. Nedelescu). Se explică prin efectele plastice parcă voit rupte de vecinătate. Trezește nedumerire poziția cornișei și coloritul galben între două imobile de nuanțe cenușii. Partea superioară a fațadei este tratată la o scară deosebită de restul compoziției și potrivită mai degrabă unui decor interior.

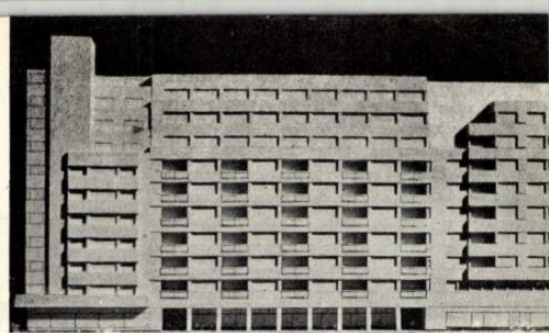
Pe aceeași magistrală, mai la sud, imobilul din b-dul 1848 în fața Pieței de Flori se înglobează destul de bine masei arhitectonice vecine. Denivelarea ferestrelor față de cele alăturate era aci inevitabilă, deoarece construcția s-a executat peste o clădire existentă având un magazin înalt cu mezanin. Balustradele de fier ale balcoanelor contrastează însă inutil cu arhitectura blocului alipit; parapete de beton s-ar fi îndrudit mai curînd cu trăsăturile ei.

*

Pentru a se ameliora înfățișarea magistralei sud-nord a Capitalei lipsesc remedii radicale, aplicabile oriunde. Sint totuși locuri în care anumite soluții concrete se impun de la sine. Astfel, calcanele din dreapta și din stînga Fundației Dalles vor dispărea printr-o construcție nouă bloc ce se proiectează în fața Sălii de expoziții.

De-a lungul traseului de la piața 28 Martie la piața Romană urmează a rezolvarea fațadelor să se facă ținîndu-se seama, de la caz la caz, de situația locală. Latura estetică considerată concomitent cu adaptarea urbanistică, principală preocupare trebuie să rămînă impresia de continuitate a fronturilor și evitarea impeștrării.

Pentru proiectantul de azi, a se subordona arhitecturii alăturate, constituie o îndatorire absolut necesară, întrucît numai disciplinarea clădirilor actuale poate compensa în oarecare măsură individualismul arhitectonic de ieri, dînd celei mai de seamă artere bucureștene o fizionomie mai unitară.

Macheta imobilului proiectat de arh. Al. Iosif și V. Nițulescu pe b-dul Bălcescu nr. 36

Perspectiva imobilului proiectat de arh. C. Crișan pe b-dul Magheru colț cu str. Pictor Verona

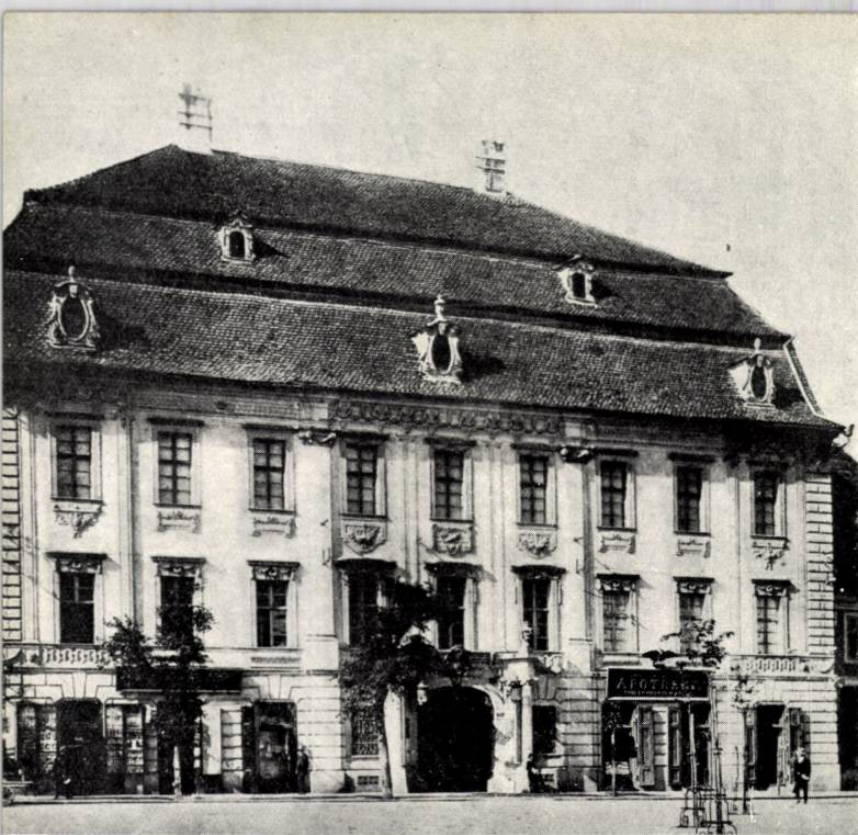

Vederea aceluiași imobil în construcție

Imobilul proiectat de arh. S. Opari pe b-dul 1848 nr. 35

Diversitate de alinieri prin nejustificată decalare a traseului

muzeografie

Arh. R. Crainicianu

REINSTALAREA MUZEULUI BRUKENTHAL DIN SIBIU

Problemele pe care trebuie să le rezolve muzeografia sînt de natură complexă și este greu de acceptat că un unic specialist, un muzeograf universal, ar putea să le facă față.

Desigur, datorită existenței diferitelor categorii de muzee, s-au creat specializări diferite în cadrul acestei noi științe: există muzeografi-arheologi, ca și muzeografi-critici de artă, însă, în esență, nu trebuie să se confunde arheologia sau critica de artă cu muzeografia, al cărei domeniu, cuprinde, pe de o parte, conservarea și prezentarea colecțiilor iar pe de alta, o muncă cultural-educativă importantă în revoluția culturală.

În ceea ce privește prezentarea operelor și obiectelor care alcătuiesc colecțiile, judecînd după numeroasele realizări din toate țările, arhitecții au adus un mare aport în acest domeniu. Ei au introdus în cadrul muzeului, pe lângă simțul ordinii și al măsurii, controlul spațiului și mentalitatea de inovație proprie artistului care exprimă în opera sa timpul său, deoarece, după cum scria René Huyghe, conservatorul operelor de pictură ale Luvrului, muzeul evoluează atît în concepția sa, cît și în aspectul său, după ideile epocii sale, după starea socială și exigențele ei. Este propriu arhitectului să reinnoiască formele și să reimpună spațiul în funcție de timpul și necesitățile societății sale și chiar atunci cînd el nu va fi constructorul muzeului, contribuția sa în prezentarea operelor și obiectelor va fi hotărîtoare, deoarece acest capitol al muzeografiei este în mare măsură domeniul său.

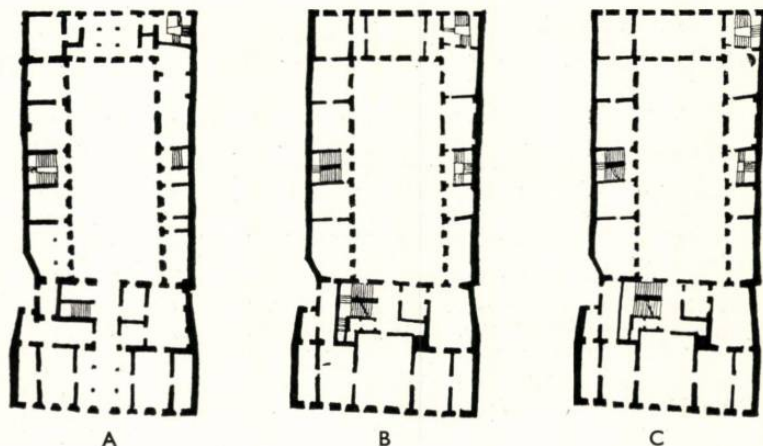
Muzeul Brukenthal din Sibiu este o instituție cu tradiție. Baronul Samuel de Brukenthal, fondatorul actualului muzeu, fost guvernator al Ardealului, este cel care a înzestrat în mare măsură muzeul din pasiunea sa pentru pictură. Pentru a adăposti colecțiile sale, o dată cu construirea de către arhitectul Martinelli a palatului în care este instalat astăzi muzeul, au fost prevăzute, la al doilea etaj, săli speciale destinate colecțiilor de pictură. Trebuie notat că în celelalte reședințe ale familiei Brukenthal nu existau săli favorabile expunerii de tablouri — casele din Sibiu, chiar cele patriciene, erau modeste și în afară de cîteva saloane principale, aveau camere mici și întunecoase. Construcția palatului se termină la 1786, dată pe care o putem considera data înființării muzeului.

Desigur, la acea epocă, caracterul acestei expoziții de tablouri, de obiecte și de tot felul de curiozități, după obiceiul vremii aceleia, era cel de «gabinetti», «guardaroba» sau «studii». Acest caracter s-a păstrat în mare măsură și mai târziu, chiar după ce colecția, cît și palatul, deveniseră publice prin clauze testamentare. Unele muzee din secolul al XIX-lea au păstrat acest caracter de colecție particulară, deși în acest secol tendința de a ceda colecțiile importante publicului și de a se constitui muzee publice presupune o nouă orientare a artei de a expune. Ideea de a îngrămădi un număr cît mai mare de obiecte în sălile muzeelor, cu riscul de a compromite valoarea lor estetică, tendința de a le așeza sau agăța în locuri unde sînt greu de privit, numai pentru a dovedi bogăția colecției, lipsa de preocupare pentru esențial, lipsa dorinței de clasificare, de generalizare, de atitudine față de materialul prezentat, sînt trăsăturile cele mai evidente ale acestor muzee, care, prin aspectul de încărcare pe care-l sugerează, conveneau gustului epocii și concepției decorative.

De altfel, astăzi, și chiar la noi în țară, în ideea multora dintre cei cărora le sînt date în grijă muzeele dăinuie această concepție decorativă de expunere. Pedestale cu vase așezate în colțurile sălilor, după sistemul de împodobire al dormitoarelor de modă veche, sînt propuneri apărute cu vehemență în numele, puțin înțeles, al esteticii.

Desigur, nu putem spune că instalarea muzeului Brukenthal în forma sa veche era lipsită de gust și că organizarea muzeului era cu desăvîrșire defectuoasă, însă era fără îndoială depășită de vreme.

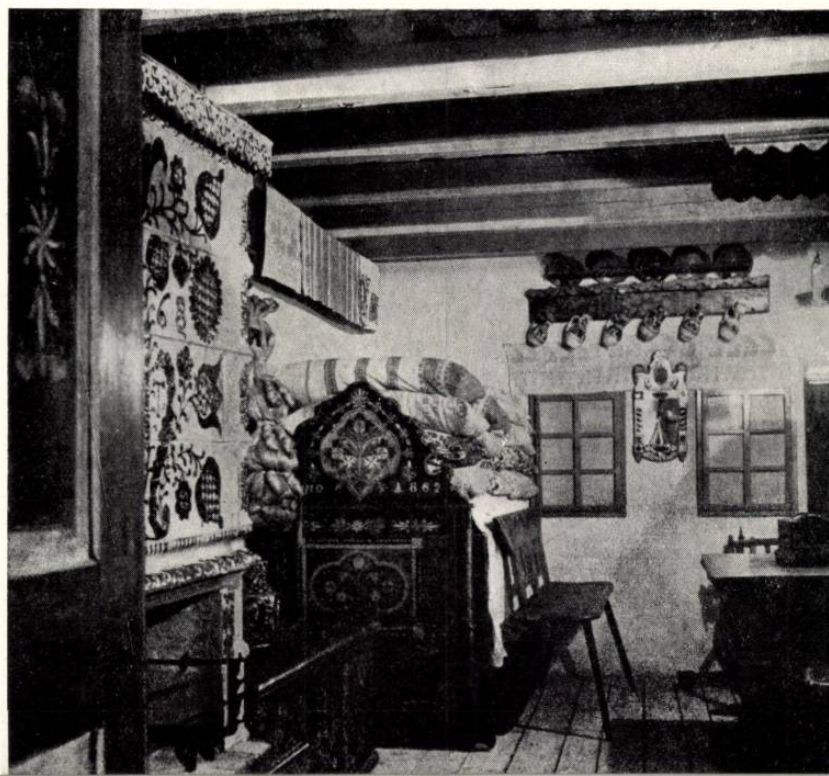
Cei care fusesem însărcinați cu reinstalarea muzeului trebuia să depunem toate eforturile ca această colecție, care a păstrat un material

Muzeul Brukenthal

A. Plan parter (secția de istorie), — B. Plan etaj I (secția de artă populară) — C. Plan etaj II (secția de artă plastică)

Reconstituirea unui interior sîdesc

atît de valoros, sã beneficieze de avantajele de necontestat pe care le oferã aplicarea principiilor muzeografiei moderne. Orientarea nouã în muzeografie, și în special în arta de a prezenta operele de artã sau relicvele, constã într-o atitudine obiectivã fașã de relațiile existente între expozate și vizitator, cit și fașã de fiecare dintre aceștia în parte. Condițiile în care publicul poate parcurge, înțelege și aprecia muzeul sînt tot atît de importante ca și necesitatea de clasificare impusã de științã; pe lingã orice alt considerent, un muzeu nu poate prezenta în sãlile sale mai mult decît îi este publicului posibil și ușor sã asimileze, deci creatorul muzeului trebuie sã realizeze condiții ca vizitatorul sã se simtã bine și nestîngerit în tot timpul parcursului, fãrã sã fie copleșit de lungimea lui, și implicit de imensitatea colecției.

O consecințã a obiectivitãții în muzeografia modernã, care apare ca o reacție contra pasișãrii de stiluri din cadrul muzeelor din secolul al XIX-lea, este neutralitatea cadrului; expozatul își cîștigã întreaga individualitate în mãsura în care suportul și ambianța nu vor concura cu valoarea sa.

Realizãrile secolului nostru sînt toate legate de progresele tehnice; introducerea tehnicii în cadrul muzeului este o datorie a arhitectului și o trãsãturã a muzeografiei noi. Luminatul, incãlzitul, ventilarea trebuie sã colaboreze pentru a crea condiții favorabile dualitãții public-expozat.

În sfîrșit, pentru a pune de acord bogãția colecțiilor cu posibilitãțile de expunere, muzeul modern se scindeazã în expozitii, care prezintã ceea ce este esențial și deosebit de valoros, și cabinete-depozite, destinate savantului și studentului și care vor cuprinde întreg materialul.

Dacã aceste trãsãturi generale caracterizeazã muzeul modern, totuși existã un punct asupra cãruia specialiștii nu au cãzut de acord și astfel s-au creat douã curente: unul care militazã pentru democratizarea muzeului și care dorește însoțirea expozatului de numeroase explicații, fãcîndu-l accesibil și publicului lipsit de pregãtirea necesarã ca sã-l înțeleagã, și altul, ai cãrui partizani considerã mesajul obiectelor singurul mijloc de a se adresa publicului; fiecare, dupã cultura și inteligența sa, va înțelege sensul colecției și valoarea ei și doar datoritã inițiativei sale vizitatorul va descoperi mai mult sau mai puțîn adevãr în sãlile muzeelor.

Reinstalarea muzeului Brukenthal cerea, prin program, la cele trei niveluri principale ale palatului — parter, etaj I și etajul al II-lea — amenajarea a cîte unei secții a muzeului în funcție de natura colecțiilor existente. La parter, muzeul de istorie, care cuprinde obiecte și documente aparținînd tuturor epocilor istorice privind Ardealul de sud și orașul Sibiu, la etajul I, în corpul principal al palatului, au fost conservate saloanele de recepție ale baronului de Brukenthal, care au un caracter memorial, iar în celelalte trei aripi a fost instalatã colecția de artã popularã romîneasã și sãseascã din sudul Ardealului. Etajul al doilea adãpostește în întregime vestita colecție de picturã a muzeului.

Palatul, care are patru corpuri dispuse în jurul unei curți, fiecare corp fiind deservit de cîte o scarã, este adecvat instalãrii unui muzeu; sãlile se succed în anfiladã, iar faptul cã cele patru aripi se unesc în jurul unei curți faciliteazã circulația, deoarece fiecare etaj formeazã un inel complet, perfect vizitabil de la stînga la dreapta.

Palatul Brukenthal este un monument; el este, pe scara valorilor culturii noastre naționale, unul dintre cele mai de seamã exemple ale stilului rococo. Una dintre problemele generale care s-au pus la rezolvarea expunerii în acest muzeu a fost acordarea necesitãților muzeografice, care impuneau palatului un rol funcțional de muzeu, cu faptul cã aceastã clãdire este un monument. S-a creat o ambianțã neutrã pentru majoritatea sãlilor, pãstrîndu-se și refãcîndu-se anumite plafoane de stuc, valoroase din punct de vedere artistic. Toate sãlile secției de istorie, care se aflã la subsol, sînt boltite, nedecorate și alcã-

tuiesc o ambianțã potrivitã pentru un muzeu de istorie. La etajul I, toate sãlile destinate secției de artã popularã au un aspect neutru. Plafoanele boltite, cu decorația sobrã din cîteva sãli, nu dãuneazã caracterului neutru necesar expunerii.

La ultimul etaj, destinat galeriei de artã, pereții care constituie fundalul pentru expunerea tablourilor sînt neutri, dar, unde a fost cazul, au fost menținute frumoasele plafoane de stuc în stil rococo, precum și lambriurile de lemn vopsit.

Compunerea sãlilor și crearea mobilierului sînt în strînsã legãturã cu natura expozatelor și cu tematica pe care muzeul și-o propune. În cazul nostru, pentru secția de istorie se cerea compunerea spațiului celor 18 sãli pentru urmãtoarele teme: epoca paleoliticã, neoliticã, aramã și bronz, bronz și fier, dacii, sclavagismul roman, migrațiile, prefeudalismul, feudalismul secolelor XI-XV, breslele, armata și justiția în secolele XVI-XVIII, revoluțiile din secolul al XIX-lea și douã sãli ale istoriei contemporane. Pentru secția de etnografie, 15 sãli își împart temele ce urmeazã: tehnica ceramicii, centrele ceramice, bresle, ceramica sãseascã, romîneasã și maghiarã, tehnica textilelor, cojocãritul, portul popular, pãstoritul, arhitectura și interiorul țãrãnesc, lemnul, obiceiurile și interpretarea contemporanã a artei populare.

Pentru secția de artã, tematica prevedea împãrțirea pe școli a bogatei colecții, atît de cunoscute.

O dificultate inițialã în expunere rezulta din faptul cã muzeul nu dispunea de depozite favorabile conservãrii și expunerii materialului de valoare secundarã și, în consecințã, tendința conservatorilor muzeului era de a insista pentru o supraîncãrcare a spațiilor de expunere. Aceastã situație a dus uneori la lipsa de sobrietate în expunere, fapt care contrazice principiilor care stau la baza concepției amenajãrii muzeelor.

Problema expunerii era diferitã pentru fiecare secție în parte, natura expozatelor cerînd dispoziții generale și mobilier cu un caracter special.

Pentru secția de artã s-a prevãzut în sãli o rilogã generalã cu cîrlige mobile și ușor de montat și demontat, șina de lunecare și cîrligul fiind mascate. Întreg dispozitivul este confecționat din profile de fier standardizate mascat cu tablã vopsitã în ulei; riloga permite manevrarea cu ușurințã a tablourilor și dã posibilitatea de a schimba aranjarea panourilor.

Problema luminatului a rãmas într-un fel nerezolvatã. La data cînd colectivul nostru a preluat lucrarea, instalația electricã era terminatã și corpurile de luminat fuseserã achiziționate. Din nefericire, luminatul artificial indirect, care ar fi fost indicat, nu a putut fi realizat, cu atît mai mult cu cît unele sãli suferã de lipsã de luminã suficientã chiar în timpul zilei. Pe anumiți pereși se pot observa fenomene de strãlucire pe suprafețele de sticlã ce protejeazã tablourile, fapt care este greu de remediat în cazul luminatului natural, direct și lateral și al celui artificial direct. Acest lucru a fost remediat în parte difuzînd lumina prin montarea unor perdele transparente de tul în întreg muzeul. Palatul, fiind construit în secolul al XVIII-lea, nu avea nici draperii, nici perdele; camerele și sãlile importante sînt prevãzute cu voleyuri interioare, care aparțin timplãriei ferestrei. Spre a nu dãuna stilului palatului, nu au fost introduse galerii speciale pentru perdele, fixarea lor fãcîndu-se prin intermediul aceluiași tip de rilogã, prin introducerea unei piese speciale pentru glisarea inelelor de la perdele. Protecția contra soarelui, în sãlile ale cãror ferestre nu au voleyuri, s-a fãcut prin perdele de protecție de doc de culoare albastru-indigo, montate între cele douã rînduri de ferestre.

Unele pînze — opere ale marilor maeștri ai picturii sau opere a cãror valoare depășește media tablourilor colecției — au fost așezate pe panouri de pluș cu falduri, pentru a le sublinia importanța; uneori au fost îmbrãcați pereși întregi, ca de exemplu la sala ce cuprinde pictura liturgicã, unde aurul altarelor și icoanelor strãlucete pe plușul roșu închis. Culoarele plușului au fost alese astfel încît sã contribuie la punerea în valoare a operelor. În acest fel s-a fãcut posibilã o îndrumare a publicului spre lucrãrile cele mai interesante, pe de o parte, și pe de altã parte, s-a evitat o expunere monotonã, efectul decorativ al panourilor fiind îmbunãțit.

În sãlile de picturã sînt expuse piese de mobilier și covoare pentru a se crea o atmosferã de epocã și a da prilejul unei paralele între picturã și artele decorative ale unei anumite perioade. Mobilele și covoarele sînt așezate pe niște trepte foarte joase confecționate din panel furniruit cu nuc. Spre a se crea un contrast între piesele de mobilier expozate, care sînt mate, și aceste suporturi, suprafața de furnir a fost lustruitã intens.

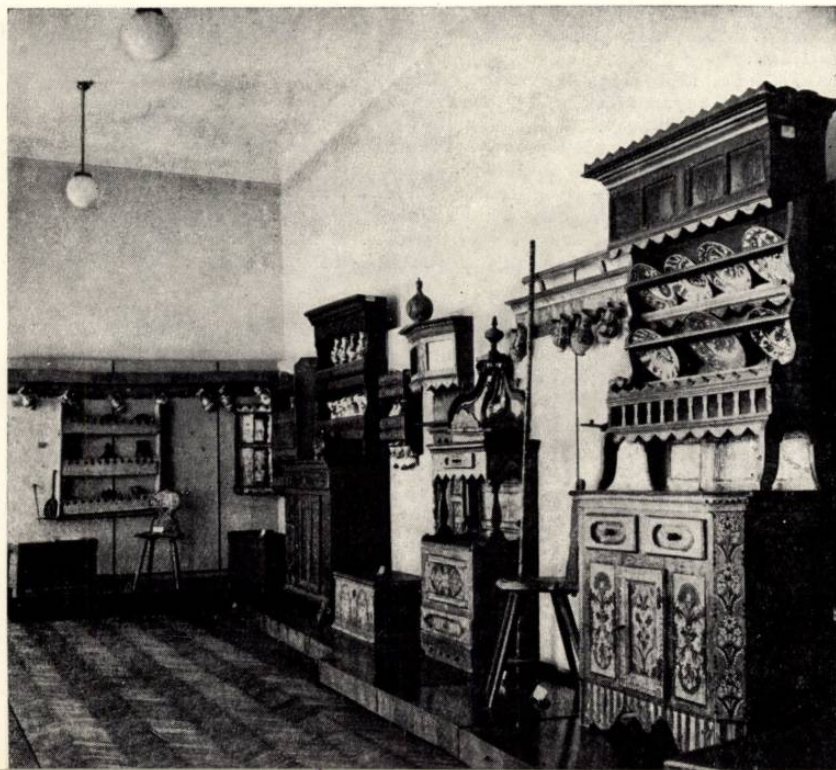
Piesele de sculpturã sînt montate pe socluri de panel furniruit cu nuc. Forma acestor pedestale este cea a paralelipipedului strict, pentru a pune în valoare fantezia formelor, echilibrul sau mișcarea sculpturii, fãrã sã-i altereze valoarea plasticã. Pentru unele piese de sculpturã din epoca goticã, a cãror expunere era avantajoasã pe console fixate la perete, au fost executate console de lemn furniruit, avînd aceleași calitãți de formã cã și soclurile.

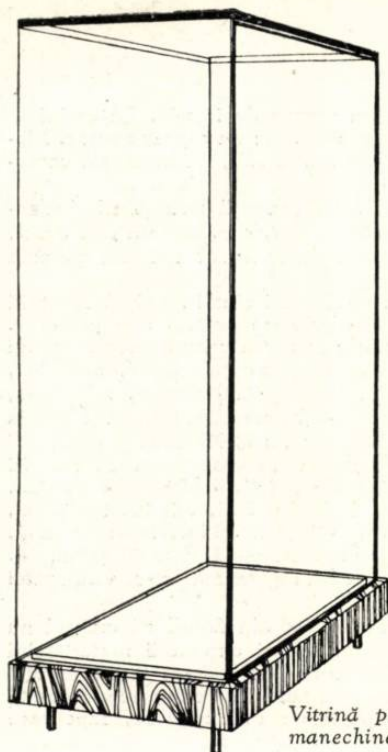
În unele sãli au fost expuse în vitrine speciale obiecte de artã a cãror valoare decorativã prezintã un interes deosebit. Este de ajuns sã citãm numai vestitele paramente (veșminte bisericesti) florentine care se aflã într-una din sãlile școlii italiene; ele sînt expuse într-o vitrinã centralã cu dublã expunere, avînd caracterele generale ale mobilierului muzeului.

Pentru depozite (care din nefericire nu au fost încã montate) au fost executate panouri de sîrmã întinsã pe rame metalice pe care se agãtã tablourile. Panourile, atașate la un sistem de șine pe care culiseazã cãrucioare metalice, sînt mobile și pot fi manevrate pentru a fi vizitate în cazul studiilor specialiștilor.

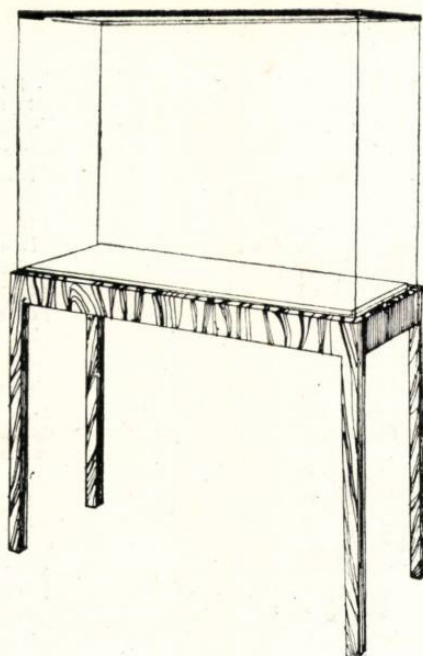
Alte formule de expunere, folosînd însă aceleași principii generale, au fost utilizate în cadrul secției de artã popularã. Aci, pe lingã expunerea obiectelor de artã care sînt concrete, se cerea și expunerea proceselor de producție a acestor obiecte. Aceste procese de producție artizanalã nu se pot expune în cadrul unui muzeu și cu posibilitãțile noastre tehnice decît prin fotografii și desene ale fazelor de execuție, paralel cu

Expunerea mobilierului țãrãnesc

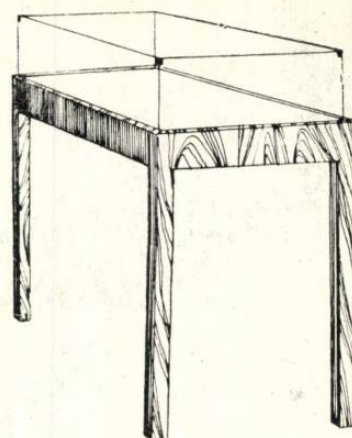

Vitrină pentru manechine

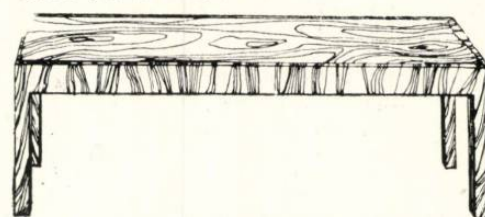

Vitrină de centru

Vitrină-masă de centru

Bancă pentru odihnă

prezentarea concretă a uneltelor cu care se execută. Aceste demonstrații cu caracter documentar didactic, care îmbină materialul grafic cu exponatul, avind un caracter deosebit de prezentare a exponatelor cu valoare artistică, sînt limitate la anumite săli. Această stare de fapt creează două feluri de expunere: prima, în care se explică idei prin texte, fotografii, desene și exponate, iar al doilea, în care mesajul artistic al obiectelor este singura legătură între public și exponate.

Un alt principiu care a fost urmat în studiul muzeului este cel al posibilității de restructurare, completare și modificare a expunerii, fără a face transformări de structură.

Pentru expunerea mixtă grafică-exponat au fost concepute panouri modulate — avind modulul de 100 cm — și furnizite cu paltin. Aceste panouri, datorită unui dispozitiv montat pe canturile elementelor modulare, pot fi întrebuițate ca suport pentru obiecte sau grafică. Panouri-aplice pentru fotografii și desene, cît și diferite tipuri de polițe destinate expunerii obiectelor, pot fi fixate la diferite înălțimi și în diverse poziții. De asemenea, pe aceste panouri se pot fixa obiecte plate de dimensiuni mari. Pentru exponatele cu volum mare s-au prevăzut podiumuri de mai multe tipuri, în funcție de mărimea obiectelor care sînt plasate sub aceste panouri. Panoul este astfel așezat, încît constituie și un fundal pentru obiectele plasate pe podiumuri. Alteori, podiumurile sînt plasate independent de poziția panourilor.

Polițele de pe panouri sînt, fie neprotejate pentru exponatele care nu au o valoare prea mare sau care nu necesită să fie ferite în mod special, fie protejate, protecția exponatului făcîndu-se printr-o casetă de sticlă. Toate aceste elemente permit o așezare variată a materialului și posibilitatea de a compune în mai multe feluri panourile, în cazul cînd expunerea ar suferi modificări.

Pentru obiectele de artă propriu-zise a fost adoptată expunerea în vitrine, afară de unele cazuri cînd exponatul, prin dimensiunile și prin natura sa, suportă să nu fie protejat de cristale. Așa este cazul mobilierului sau al vaselor foarte mari, obiecte care au fost expuse pe podiumuri.

Ideea care stă la baza proiectării vitrinelor este asigurarea unei vizibilități optime a obiectelor expuse. De aceea, toate tipurile de vitrine, rezultate din diversitatea felurilor de exponate, sînt formate dintr-un suport neutru ale cărui înălțimi și dimensiuni variază după necesitățile impuse de prezentarea obiectelor, și un paralelipiped construit din sticlă pentru protejarea obiectelor expuse.

Un alt deziderat al tehnicii expunerii îl constituie ușoara vizitare a interiorului vitrinei. Pentru a satisface acest deziderat, fețele frontale de sticlă ale vitrinelor au fost prevăzute cu care metalice de glisare, pe bile de rulmenți. Aceste care de glisare sînt cuprinse în suporturile de lemn ale vitrinelor, iar închiderea lor se obține prin blocarea carelor.

Vitrinele sînt de mai multe dimensiuni, astfel încît să se formeze o scară modulară cu care să se poată compune interioarele sălilor conform spațiului și exponatelor. În general, ele sînt mobile și numai în anumite cazuri sînt fixate de pereții sălilor.

Pentru secția de istorie se întrebuițează același tip de vitrine, însă expunerea, date fiind necesitățile tematice, capătă un caracter diferit. Sălile în care urmează să fie instalată secția au un caracter deosebit fiind fără excepție boltite; de asemenea, înălțimea la care se află tavanul este mică.

Pentru a conserva aspectul sălilor, care au o atmosferă plăcută, s-a evitat întrebuițarea tipului de panou folosit pentru secția de etnografie, care ar fi împiedicat percepția valorii plastice a spațiului și ar fi modificat înfățișarea lor.

Bineînțeles, un muzeu de istorie înfățișează evenimente istorice. Aceste evenimente sînt sugerate vizitatorului prin prezentarea exponatului însoțit de un material explicativ, fie că provine din trecut (stampe, basoreliefuluri, picturi în ulei), fie că e format din reprezentări grafice actuale care reconstituie epoca. Necesitatea unor panouri

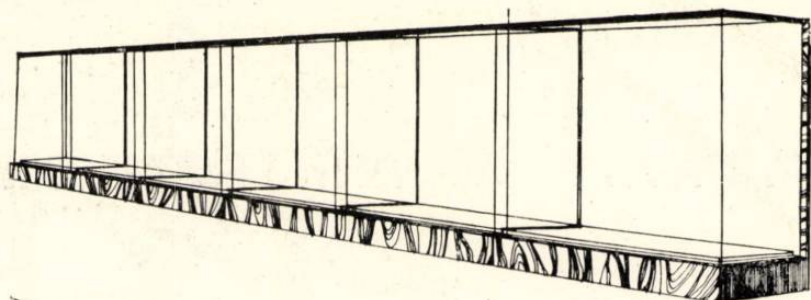
care să conțină acest material se impunea. Pentru a păstra intact caracterul sălilor, acest material este cuprins pe o serie de panouri de mici dimensiuni, care alternează cu vitrinele care conțin exponatele. Panouri mari nu au fost prevăzute decît în cazuri speciale, cum ar fi, de exemplu, cele destinate colecțiilor de arme din secolele al XVI-lea, al XVII-lea și al XVIII-lea. Condiția specifică a prezentării materialului în cazul secției de istorie a fost influențată de considerentul respectării monumentului de arhitectură, pe care o formulă de expunere prea personală și lipsită de moderație l-ar fi compromis. Dacă facem un bilanț al celor realizate la muzeul Brukenthal în domeniul artei de a expune, putem afirma că față de obiectivele propuse, care se identifică cu dezideratele în acest domeniu ale muzeografiei moderne, s-a obținut o bună circulație în vizitarea muzeului, iar parcursul nu obosește și menține pînă la sfîrșit interesul nealterat al vizitatorului. Materialul expus s-a adaptat dimensiunilor sălilor, iar expunerea este explicită și conformă intențiilor tematice. Se poate spune că s-a reușit, pe de o parte, să se satisfacă cerințele intelectuale și sensibilitatea specialiștilor și, pe de altă parte, a fost creată o formulă educativă didactică la îndemina marelui public.

Din nefericire, în organizarea unui muzeu, expoziția nu este singurul spațiu important; depozitele, cabinetele de studiu, atelierile etc. au și ele importanța lor, iar în cazul nostru, spațiul necesar a lipsit pentru o judicioasă amenajare a acestor servicii. Chiar dacă toate aceste funcțiuni ar fi instalate în încăperi cuprinse în clădirile alăturate muzeului (cum este vorba să se facă), o bună schemă de circulație, conformă muzeului funcțional modern, nu ar putea fi obținută, legăturile recomandabile între diferitele servicii și săli fiind imposibil de realizat.

Numeroasele critici aduse de cei care au urmărit cu atenție lucrările executate la muzeul Brukenthal au fost foarte diferite. De la ideea că este o impietate să nu mobilezi palatul Brukenthal cu mobilier rococo, sau mai bin zis neorococo pînă la ideea că este de dorit doar o rezolvare în spiritul muzeografiei moderne și că în consecință expunerea muzeului este reușită, toate părerile au fost reprezentate. Au fost chiar anumiți amatori de compromisuri, care socoteau că pentru a înregistra într-adevăr un succes ar fi fost necesar să se adauge cîteva profiluri decorative mobilierului pentru a satisface sensibilitatea artistică.

Desigur, toate aceste păreri, oscilînd de la o poziție extremă la cealaltă sau reprezentînd o serie de compromisuri ale unor comentatori nedeciși și concilianți, nu ies cu nimic din comun. O singură părere merită a fi comentată, deoarece duce la concluzii pline de interes. Unul dintre vizitatorii atenți ai muzeului mi-a spus — cum probabil au spus și alții, în alte ocazii — că muzeul este frumos, dar că nu pricepe cu ce au contribuit arhitecții care au colaborat la deschiderea muzeului. Într-adevăr, purtătorul acestei păreri considera că nu am fi contribuit cu nimic sau că aportul nostru nu se manifesta cu nimic vizibil în această realizare muzeistică.

Trebuie să recunosc că a fost părerea care mi-a făcut cea mai mare plăcere, deoarece reprezenta confirmarea, cel puțin din partea unei singure persoane, a unei reușite indiscutabile. Frumusețea operelor de artă conservate la Brukenthal, valoarea spirituală și educativă a mesajului lor către vizitatorii care le privesc, reprezintă singurul scop al amenajării muzeului. Faptul că amenajarea decorativă și modul de expunere nu se afirmă ca o valoare în sine, față de vizitator, ci dimpotrivă, se păstrează discretă și auxiliară în măsura în care îi este contestată existența, reprezintă însăși intenția urmărită. La Brukenthal, scopul nu era să se facă o demonstrație de cultură generală prin elaborarea unui mobilier într-o pasișă de stil care să reamintească trecutul și nici nu era cazul să se justifice o activitate tehnică și plastică, menită să copleșască pe vizitator. Singura intenție care ne-a condus a fost conservarea și punerea în valoare a operelor de artă, prin intermediul unor soluții tehnice care să permită rezolvarea acestei duble probleme.

Vitrină consolă

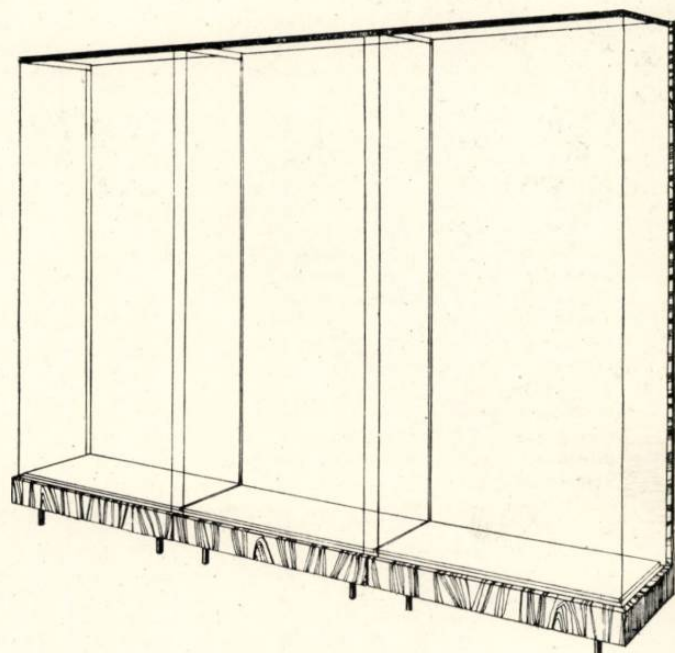

Expunerea pieselor de ceramică populară

Sala costumului popular

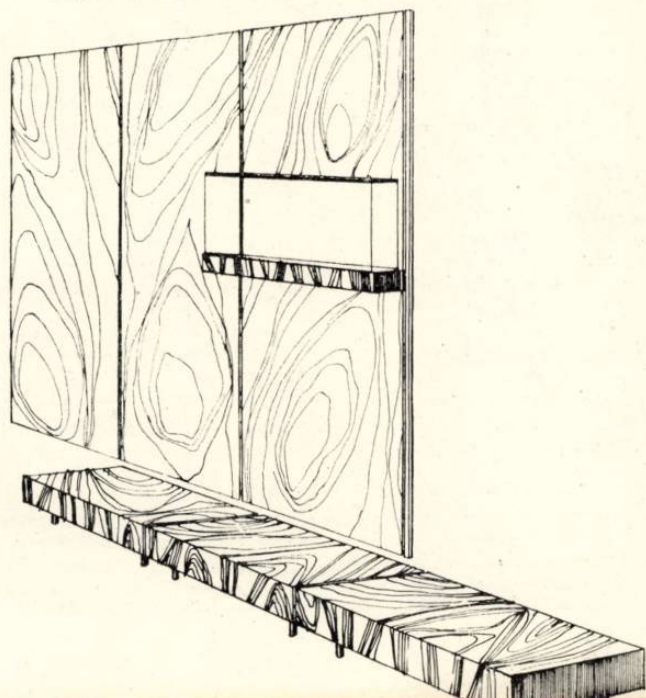
Expunerea pieselor de ceramică populară

Vitrină pentru expozate textile mari

Panou de expunere cu podium și casetă

AL V-lea CONGRES AL UNIUNII INTERNAȚIONALE A ARHITECȚILOR

Cu prilejul celui de al V-lea Congres al Uniunii Internaționale a Arhitecților care a avut loc la Moscova între 20 și 27 iulie, a fost prezentată, printre altele, și expoziția consacrată temei congresului: « Construcția și reconstrucția orașelor, 1945—1957 ».

Din partea Uniunii Arhitecților din R.P.R. au fost trimise, pentru a fi incluse în această expoziție, 18 panouri de câte 1×1 m, cuprinzând material referitor la studiile de sistematizare ale orașelor București și Galați, a regiunii Văii Jiului și a litoralului Mării Negre. Publicăm, în acest număr al revistei, fotografiile acestor panouri.

1
2 3
4

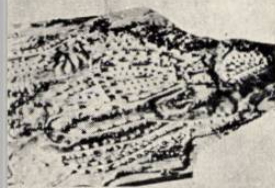
Galați

1. Eșalonarea etapelor
2. Planul de reconstrucție a centrului orașului
3. Plan de sistematizare
 Populația actuală: 95 700 de locuitori
 Populația la sfârșitul perioadei studiate: 150 000 de locuitori
 Suprafața locuibilă la sfârșitul perioadei studiate: 1 189 500 m² (8 m² pentru un locuitor)
4. Macheta centrului orașului conform planului de sistematizare

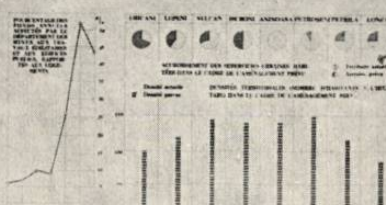
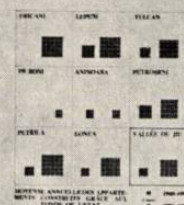
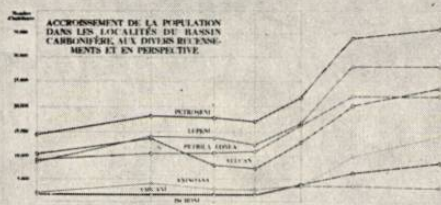
Fotografiile (de sus în jos):

- 1—2. Construcții din centrul orașului
3. Studiul pieței centrale a orașului (variantă)

PLAN GÉNÉRAL D'AMÉNAGEMENT DU BASSIN CARBONIFÈRE DE LA „VALLÉE DU JIU“

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

Projet d'un quartier d'habitation à Vulcan

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

ZONE DE PETROȘANI-PETRILA SITUATION EXISTANTE AVANT 1948

ZONE DE PETROȘANI-PETRILA ÉTAT ACTUEL ET PROPOSITIONS D'AMÉNAGEMENT

Projet d'un quartier d'habitation à Vulcan

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

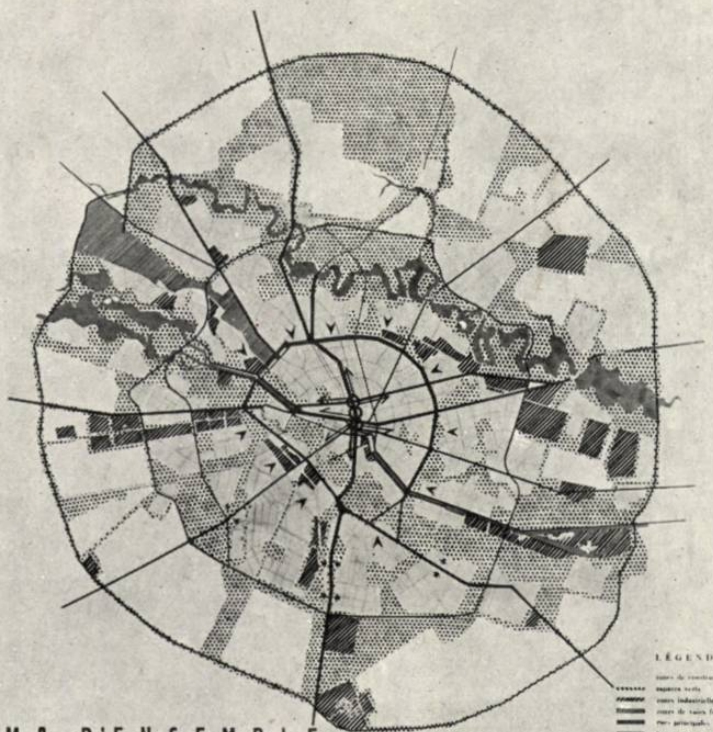

Projet d'un quartier d'habitation à Lupeni

I				
2	3	4	5	
6				12
7	10		11	13
8				14
9				15

1. Planul general de sistematizare al bazinului carbonifer din Valea Jiului
2. Macheta unui cartier proiectat la Lupeni
3. Graficul creșterii populației din localitățile bazinului carbonifer, pe baza diferitelor recensăminte efectuate și în perspectivă
4. Graficul mediei anuale a apartamentelor construite din fondurile statului
5. Macheta unui cartier proiectat la Isroni

- 6-7. Nou cartier de locuințe la Uricani
8. Nou cartier de locuințe la Petrila
9. Institutul de mine din Petroșani
10. Zona Petroșani-Petrila - Situația din 1948
11. Zona Petroșani-Petrila - Situația actuală și propuneri de amenajare
12. Nou cartier de locuințe la Vulcan
- 13-14. Nou cartier de locuințe la Lonea
15. Nou cartier de locuințe la Lupeni

HEMA D'ENSEMBLE

L'aménagement de la Place de la République, située au centre de la ville (superficie environ 2 ha) comprend l'aménagement de l'espace situé autour de trois édifices importants, sous forme de trois places groupées. Les travaux comprennent: l'extension de l'édifice faisant face au Palais de la R.P.R., l'exécution d'un pavage décoratif ainsi que l'extension de l'aménagement du jardin sis à l'arrière du Palais. Trois statues orneront ces places: celles de Nicolae Bălcescu, Mihail Eminescu et George Enescu.

LE QUARTIER „GRIVIȚA ROȘIE”

Superficie: 4 ha
Hauteur des immeubles: 5 étages
Superficie construite: 20%
appartements: 795
habitants: 1520
densité: 370 hab/ha

LE QUARTIER „MIHAI BRAVU”

Superficie: 12 ha
Hauteur des immeubles: max 5 étages
Superficie construite: 20%
appartements: 1100
habitants: 5500
densité: 275 hab/ha

LE QUARTIER „FLOREASCA”

Superficie: 57 ha
Hauteur des immeubles: 2-5 étages
Superficie construite: 29,3%
appartements: 2500
habitants: 10.000
densité: 270 hab/ha

LE QUARTIER „VATRA LUMINOASĂ”

Superficie: 5,5 ha
Hauteur des immeubles: 5 étages
Superficie construite: 27%
appartements: 780
habitants: 980
densité: 270 hab/ha

SITUATION ACTUELLE

POPULATION DE LA VILLE

en 1944	980.000 habitants
en 1956	1.236.000 habitants
en 1970	1.550.000 habitants

DENSITÉ

	existante	prévue
brute	130 hab/ha	120 hab/ha
nette	223 hab/ha	293 hab/ha

TERRITOIRE

	existant	prévu
habitations	1900 ha (144,0 m²/hab)	5600 ha (196,2 m²/hab)
édifices publics	1744 ha (14,3 m²/hab)	2100 ha (15,5 m²/hab)
espaces verts	400 ha (3,0 m²/hab)	2000 ha (15,0 m²/hab)
laes	400 ha (3,0 m²/hab)	400 ha (3,0 m²/hab)
TIEN	1710 ha (13,5 m²/hab)	2500 ha (15,0 m²/hab)

ZONE DES LOGEMENTS

Hauteur des immeubles, rapportée à l'étendue du territoire		existant	prévu
sans étage		86%	20%
à 1-2 étages		15%	20%
à 3 étages et plus		1%	60%

SUPERFICIE HABITABLE

	existant	prévu
	5,8 m²/hab	8,0 m²/hab

DIFFÉRENTES ÉTAPES DE LA CONSTRUCTION

1956-1960	15.000 appartements
1961-1965	58.000 appartements
1966-1970	67.000 appartements

A.

1
2 6
3
4
5

A—1. Schema de ansamblu

2. Noi ansambluri construite în cartierul « Grivița Roșie »
3. Noi ansambluri construite în cartierul « Mihai Bravu »
4. Noi ansambluri construite în cartierul « Floreasca »
5. Noi ansambluri construite în cartierul « Vatra Luminoasă »
6. Sistemizarea Pieței Republicii, situată în centrul orașului (suprafața aproximativă 2 ha), cuprinde amenajarea spațiilor situate în jurul a trei edificii importante, sub forma a trei piețe grupate. Lucrările cuprind extensiunea clădirilor din fața palatului R.P.R., executarea unui pavaj decorativ, precum și extinderea grădinii din spatele palatului. Trei statui vor împodobi această piață: aceea a lui Nicolae Bălcescu, Mihail Eminescu și George Enescu

B.

1
2 3
4 5
6 7

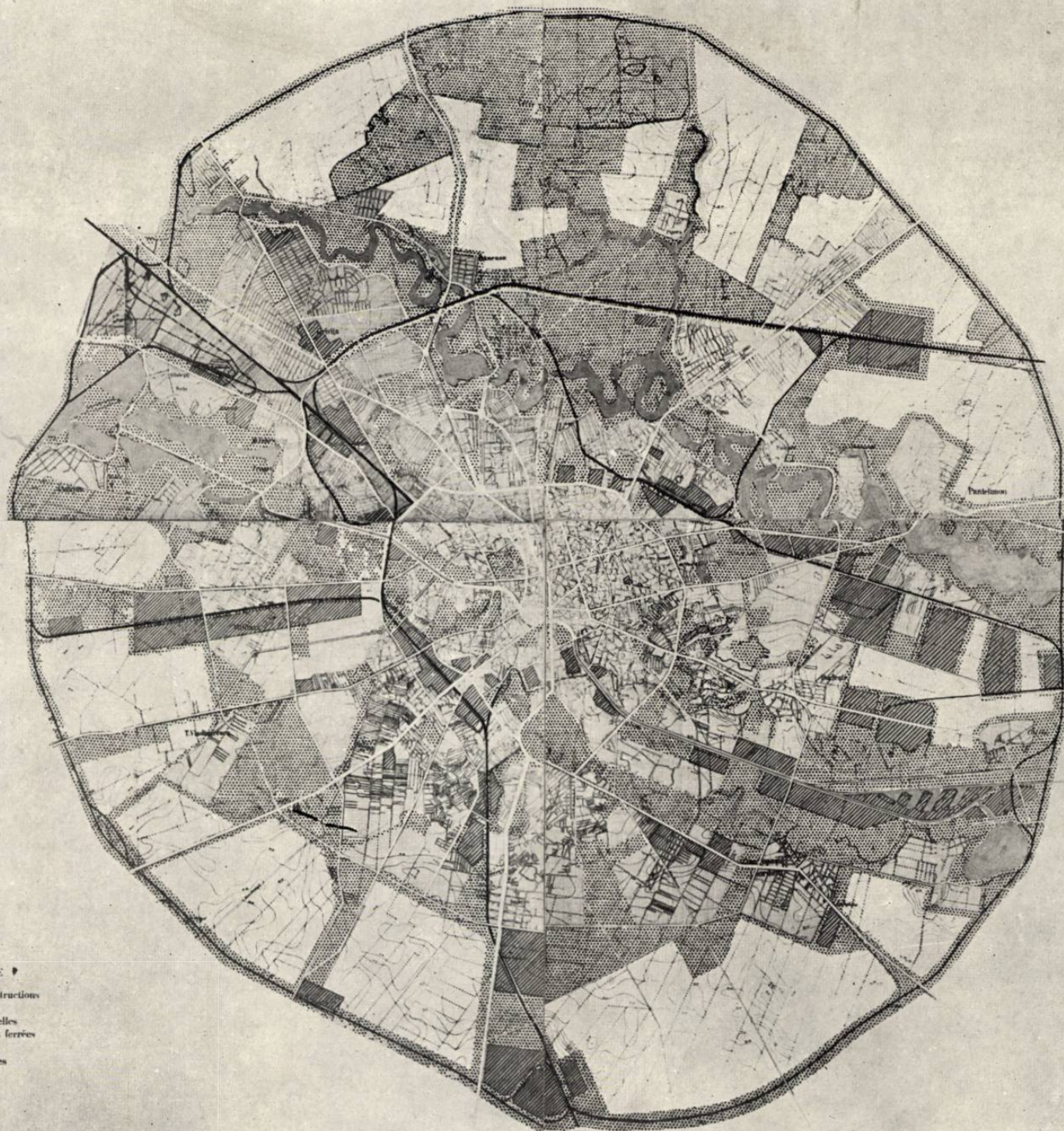
B—1. Plan înfățișând situația actuală

2.—a. Populația orașului

în 1944	980 000 de locuitori
în 1956	1 236 000 de locuitori
în 1970	1 550 000 de locuitori

b. Densitatea

	Existentă	Prevăzută
bruto	130 locuitori/ha	120 locuitori/ha
neto	223 locuitori/ha	293 locuitori/ha

LÉGENDE

- zones de constructions
- espaces verts
- zones industrielles
- zones de voies ferrées
- voies ferrées
- rues principales
- lacs, rivières

BUCUREȘTI-ESQUISSE DU PLAN GÉNÉRAL D'AMÉNAGEMENT

C

c. Teritoriu

	Existent	Prevăzut
locuințe	3 500 ha (44,0 m ² /locuitor)	5 600 ha (362 m ² /locuitor)
clădiri publice	1 744 ha (14,1 m ² /locuitor)	2 100 ha (13,5 m ² /locuitor)
spații verzi	461 ha (3,6 m ² /locuitor)	2 950 ha (19,0 m ² /locuitor)
lacuri	400 ha (270 ha asanate)	600 ha
străzi	1 710 ha (3,8 m ² /locuitor)	2 300 ha (15,0 m ² /locuitor)

3. a. Zona de locuințe — Înălțimea imobilelor raportată la întinderea teritoriului

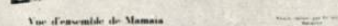
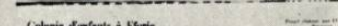
b. Suprafață locuibilă

c. Diferite etape de construcție

1956—1960	15 000 de apartamente
1961—1963	38 000 de apartamente
1966—1970	67 000 de apartamente

4. Combinatul poligrafic «Casa Scintei» — Autori, arhitecții N. Bădescu, H. Maicu; coautori, arhitecții M. Locar, M. Alifanti
5. Stadionul «23 August» — Arh. W. Juster, arh. G. Filipeanu, ing. A. Aznavorian
6. Aerogara «Băneasa» — Arh. N. Bădescu, arh. T. Ionomu, arh. A. Damian, arh. C. Alifanti, arh. M. Alifanti, arh. P. Macovei
7. Complexul sportiv «Floreasca» — Arh. T. Evolveanu, arh. W. Juster, arh. S. Ungureanu

C. — București — Schița planului general de sistematizare

[illegible]

	Case de construction		Espaces verts
	Case industrielle		Vieses latentes
	Mer		River
	1:50		Espaces de circulation principale
	1:50 pour le cas		Espaces de circulation secondaire
	Plages		Délimitation de zones

ESTUAIRES

LA MER NOIRE

LE LAC TECHNOMIC

TETES-LOUQUES

VILLAGE-BASTIA

TETE-A

L'ensemble industriel l'Éclair-Vaillat-Rouët-Léghal se développe autour du site de l'Éclair.

Le plan d'aménagement prévoit un développement de l'industrie de l'Éclair, en tenant compte de la capacité de son ensemble local. Cette capacité sera portée de 10.000 vitamines par semaine à 20.000 vitamines, simultanément.

Les localités sont principalement séparées deux ans. L'une est réservée aux maisons de ville et aux constructions à population permanente. L'autre est réservée aux constructions temporaires. La zone entre l'Éclair et Vaillat-Rouët prévoit un centre entièrement réservé aux colonies d'été.

Tous les travaux additionnels nécessaires sont mis à l'œuvre actuelle.

En 1955 et 1959, de nouveaux règlements de zones de repère et de constructions, d'une portée plus de 100 km, seront mis à la disposition de la population.

	Èsca de macerats i de residus de paper.		Mar
	Esca de biomassa.		Lau
	Esca d'estralls i d'altres grans materials sòlids.		Plas
	Esca compostable.		Impressió
			Resines
	Paper.		Escales de fusta
	Fusta de col·lecte perillós.		Escales de plàstic
	Altres materials de fusta.		Escumes de segell

- 1
2
- 3 1. Planul de ansamblu al localităților Vasile Roaită, Eforie și
4 Techirghiol în 1955.
5 2. Planul de sistematizare a ansamblului Vasile Roaită — Eforie
6 — Techirghiol. Ansamblul balnear Eforie — Vasile Roaită —
7 Techirghiol se desfășoară în jurul lacului cu același nume.
Planul de sistematizare prevede o creștere considerabilă a
capacității acestui ansamblu balnear. Această capacitate va
ajunge de la 19 000 de vizitatori pe sezon (cifra actuală) la
60 000 de vizitatori simultan. Aceste localități vor fi orga-
nizate în două zone. O zonă rezervată caselor de odihnă și
sanatoriilor pentru populația sezonieră, iar cealaltă pentru
personalul permanent al stațiunii. Cordonul litoral între Eforie
și Vasile Roaită prevede printre altele o zonă rezervată special
coloniilor de copii. Toate lucrările edilitare necesare sînt
terminate la ora actuală. În 1958 și 1959, noi ansambluri
de case de odihnă și sanatorii, cu o capacitate de peste 6 000
de paturi, vor fi puse la dispoziția populației
3—4—5. Complexul de la Eforie
6—7. Amenajarea falezii de la Eforie

Arh. V. Sebestyen

PARTICIPAREA STUDENȚILOR ARHITECȚI LA CONCURSUL INTERNAȚIONAL AL U.I.A.

Cu prilejul celui de al V-lea Congres al Uniunii Internaționale a Arhitecților de la Moscova se va organiza și o expoziție cuprinzând lucrări ale studenților arhitecți. În vederea selecționării proiectelor ce urmează a fi expuse, comitetul de organizare a hotărât instituirea unui concurs internațional cu tema: «Centrul unei mici localități» (cca. 10 000 de locuitori).

Conducerea Institutului de arhitectură «Ion Mincu» a hotărât ca această temă să constituie programul ultimului proiect de anul V, admitând totodată participarea la acest proiect și a studenților de anul VI care-și pregătesc lucrarea de diplomă.

Pentru ca această lucrare să poată reprezenta într-o măsură cât mai mare specificul țării noastre, tema dată studenților a fost adaptată cerințelor reale a două localități, și anume: Sulina și Ceahlău.

La Sulina, studenții au avut de rezolvat, în funcție de sistematizarea studiată, prin care s-au fixat traseele străzilor importante, regimul și schema generală a orașului, centrul social-administrativ care urmează să asigure legătura între canalul navigabil și restul orașului, care se dezvoltă paralel cu canalul.

La Ceahlău, în cadrul unei noi localități ce se va crea pe un teren cu un relief destul de frământat, lângă lacul de acumulare de la Bicaz, problema era oarecum similară, diferind numai în ceea ce privește specificul unei noi localități situate într-o regiune muntoasă.

În general, se poate afirma că studenții au lucrat proiectul cu foarte mult interes și că rezultatele obținute au fost foarte bune.

Problemele cele mai dificile în cadrul ambelor teme au fost acela de a se crea o compoziție la scara orașului, care să se integreze firesc în schema structurală a acestuia și de a găsi ponderea justă în ceea ce privește valoarea legăturilor cu elementul natural dominant (lacul la Ceahlău și canalul la Sulina).

Corpul didactic al institutului a încercat, și în majoritatea cazurilor a reușit, să dirijeze studiul pe linia creării unei piețe care să aparțină orașului, în care arterele principale ale acestuia să convergă firesc, abandonându-se soluțiile — reprezentate într-un număr mare la începutul studiului — în care piața era concepută ca un spațiu orientat exclusiv spre elementul natural.

Lămurind funcțiunile pieței principale a așezării respective, majoritatea studenților au înțeles și mulți au reușit să și exprime în cadrul proiectelor o piață a cărei compoziție este rezultatul preocupării pentru satisfacerea necesităților funcționale, de circulație și de justă utilizare a terenului, urmărindu-se totodată și justa amplasare și gradarea dotărilor respective.

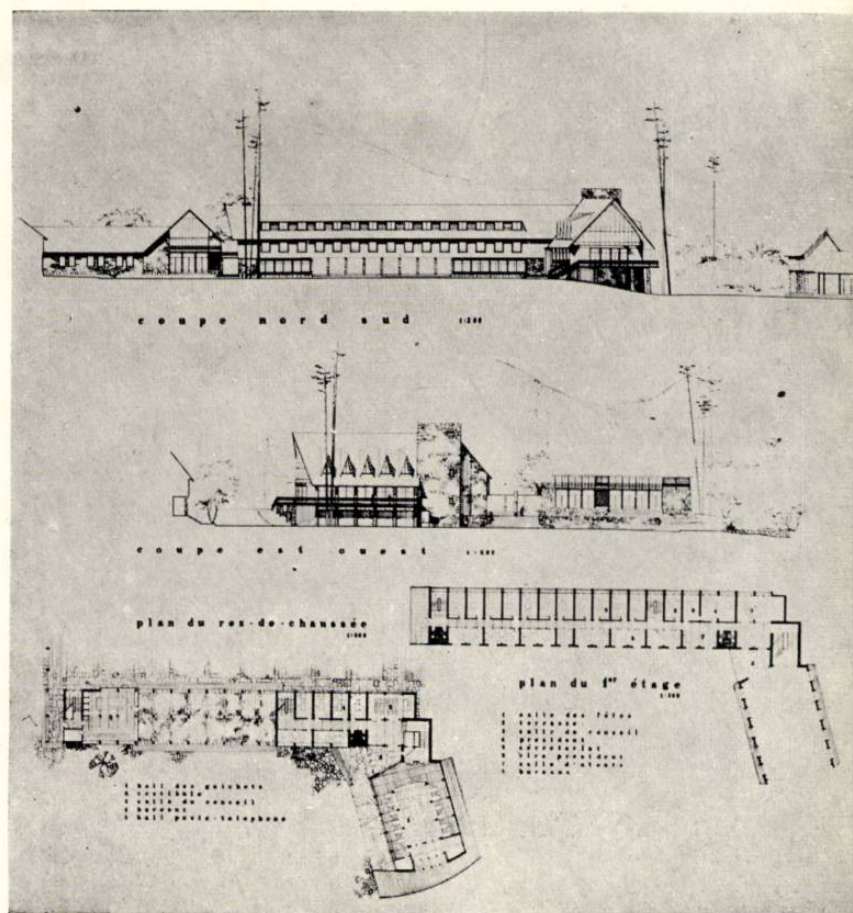
Consider că în proiectele care au câștigat concursul, autorii au reușit să creeze ansambluri care să poată satisface necesitățile legate de viața interioară și de dezvoltarea orașului, abandonând linia unei compoziții care — asemenea unei vitrine — să fie frumoasă pentru un spectator din afară, dar să întoarcă spatele orașului, având o compunere indiferentă față de acesta.

Soluțiile cele mai apreciate: centrul orașului Ceahlău al studenților Perianu Ștefan (atelier prof. arh. O. Doicescu) și Wiesel Gabriel (atelier conf. arh. M. Alifanti), precum și centrul orașului Sulina al studentului Lebădă Marius (atelier șef de lucrări arh. L. Staadecker) au fost acelea care, în locul unei false monumentalități, exprimate cu ajutorul unei rigidități exagerate, au căutat să compună în așa fel ansamblul, încât, printr-o seamă de imagini arhitecturale foarte variate și interesante privite din diverse puncte, acesta să se prezintă ca o unitate organic legată cu terenul și cu străzile principale date prin temă, creînd totodată o ambianță plăcută la scara orașului.

În cadrul acestui proiect, soluțiile nu au apărut ca rezultat al unei concepții apriorice a studentului, urmărind în special o plastică adecvată, ci ca o concluzie a unei situații apropiate de realitate, în care partul se închea treptat pe măsura soluționării judicioase a unor probleme concrete de circulație, legături, relief etc.

Din punctul de vedere al plasticii construcțiilor s-a constatat la multe lucrări și în special la cele premiate tendința de a crea, cu ajutorul unor procedee constructive posibile și actuale, o arhitectură contemporană care să nu distoneze cu arhitectura și peisajul înconjurător. Consider că plastica realizată prin proiectele studenților Perianu, Wiesel și Lebădă merită să fie subliniată, înscriindu-se pe linia justă de dezvoltare a arhitecturii noastre contemporane.

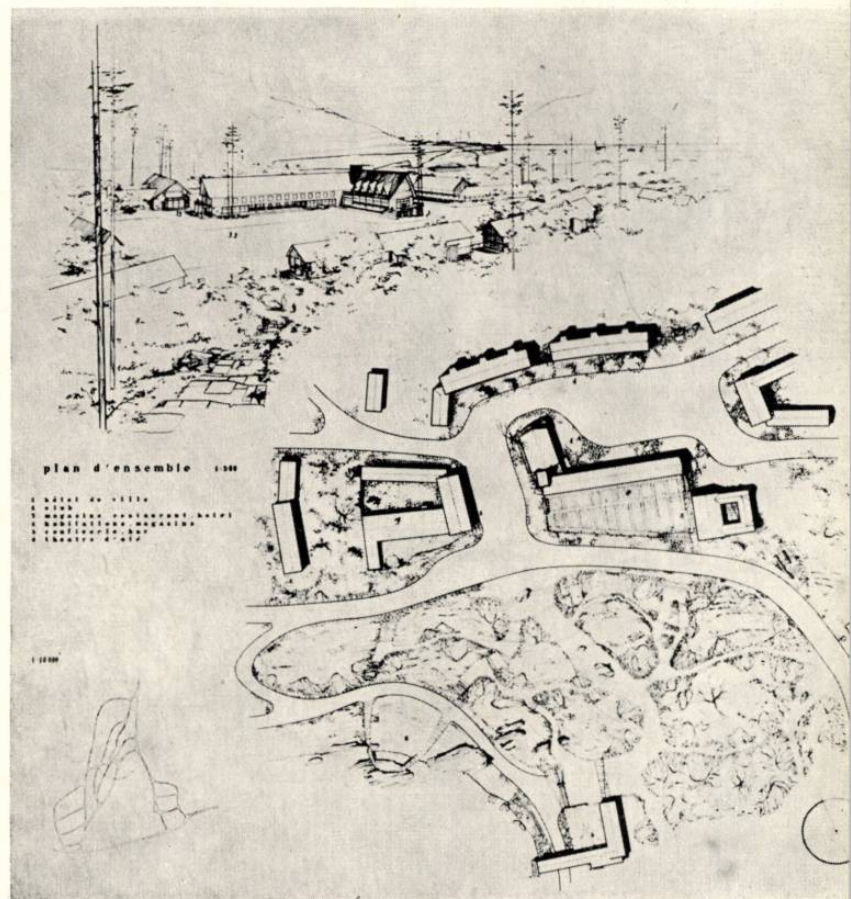
În afară de rezultatele pozitive obținute în general, la acest proiect cred că cele trei lucrări care au fost trimise la Moscova vor putea să reprezinte cu cinste străduințele depuse în ultima vreme în Institutul de arhitectură în vederea creării unei arhitecturi contemporane specifice țării noastre.

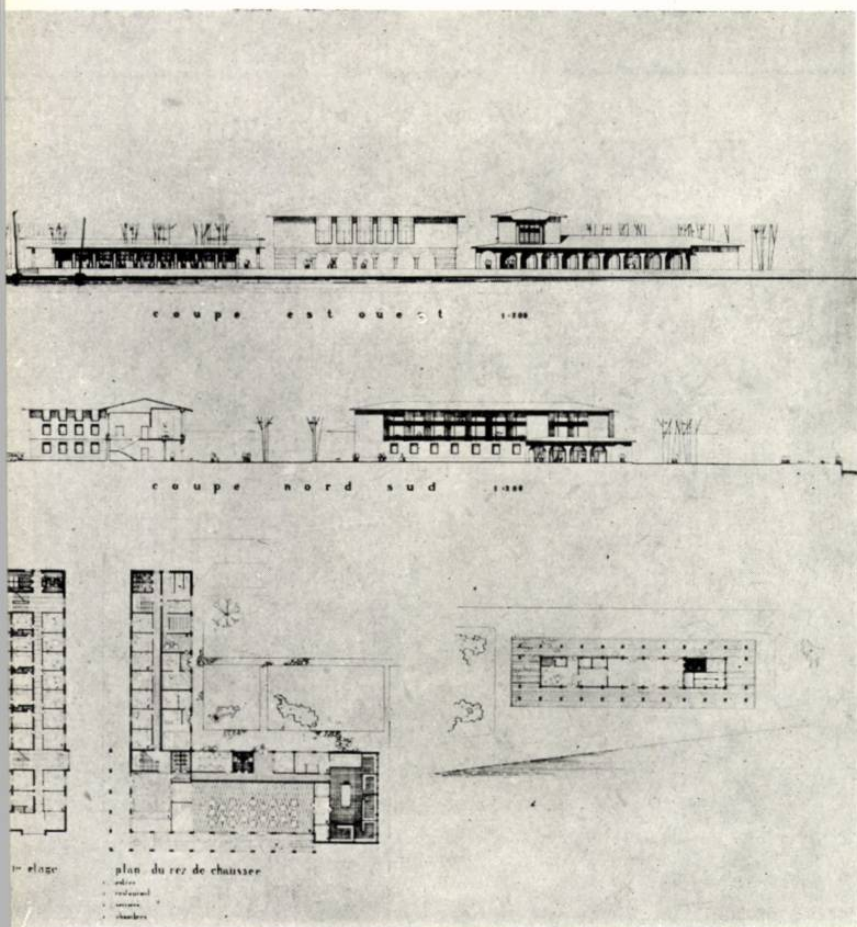

Desfășurări și planurile Sfatului Popular

Centrul orașului Ceahlău — Perianu Ștefan, student anul V —
Atelier prof. arh. O. Doicescu

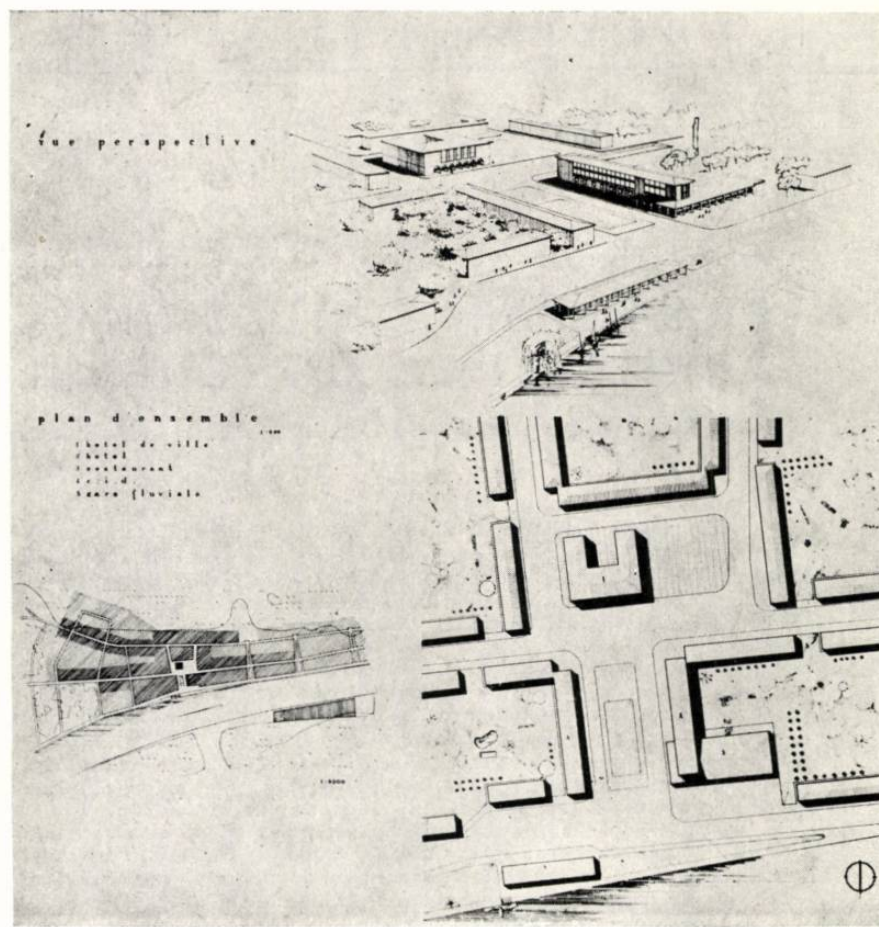
Plan de ansamblu și perspectivă de ansamblu

Desfășurări, planurile hotelului și gării fluviale

Centrul orașului Sulina — Lebădă Marius, student anul V
Atelier șef de lucrări L. Staadecker

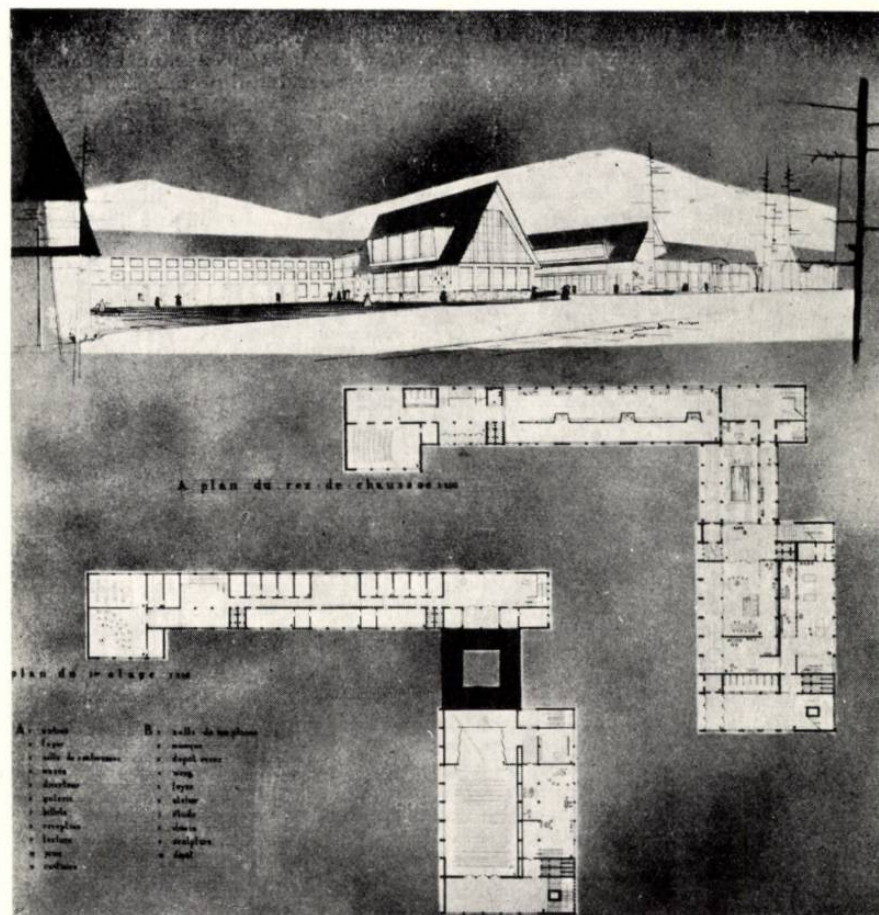
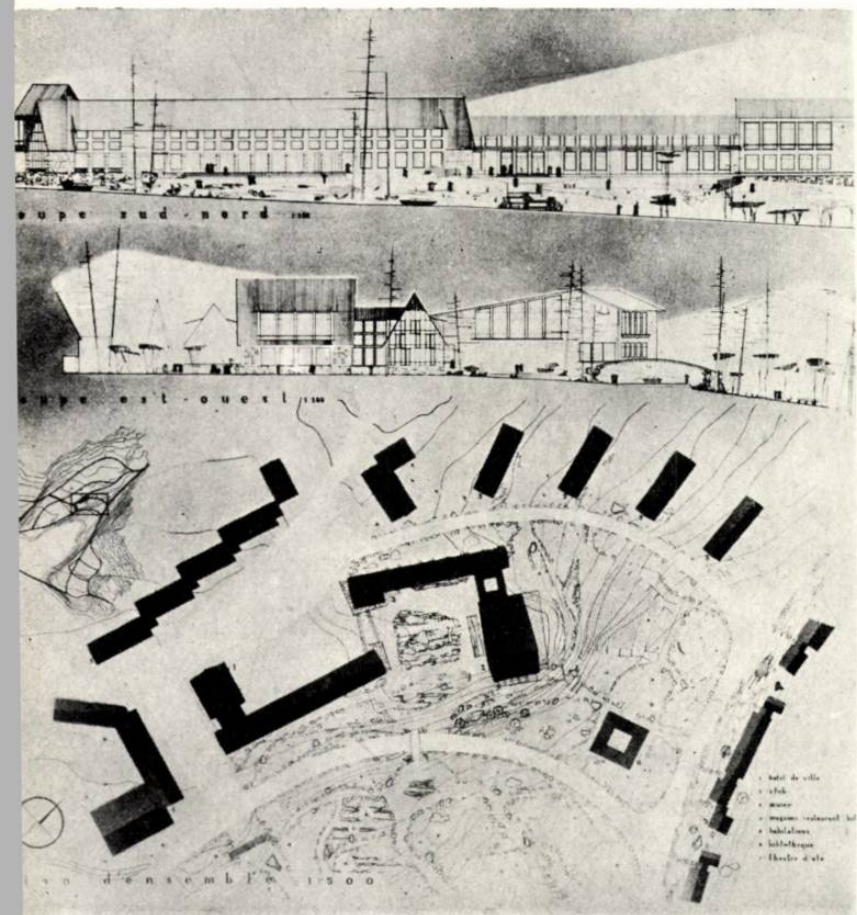

Plan de ansamblu și perspectivă de ansamblu

Perspectivă de ansamblu și planul clubului-muzeu

Centrul orașului Ceahlău — Wiesel Gabriel, student anul VI
Atelier conf. arh. M. Alifanti

Plan de ansamblu și desfășurări

P. Abrosimov

Prim secretar al Comitetului
Uniunii Arhitecților Sovietici

O IMPORTANTĂ ETAPĂ ÎN DEZVOLTAREA ARHITECTURII SOVIETICE

Conferința unională a constructorilor, care a avut loc între 8 și 10 aprilie, a analizat rezultatele muncii intense depuse de constructorii și arhitecții sovietici în perioada care a precedat conferința și a trasat căile pentru îmbunătățirea continuă a construcțiilor în U.R.S.S.

În chemarea participanților la conferință către toți oamenii muncii din industria construcțiilor se spune:

«Pentru îmbunătățirea continuă a indicilor de calitate în domeniul construcțiilor capitale trebuie să îmbunătățim neconținut proiectarea, să tindem la folosirea completă a tuturor rezervelor de care dispunem pentru reducerea costului construcțiilor prin proiectare, să perfecționăm organizarea și metodele proiectării, tip să reglementăm unificarea parametrilor elementelor și detaliilor de construcție, să extindem folosirea în proiectele tip a materialelor de construcție locale. În scopul elaborării de noi soluții avansate de proiectare trebuie să se dezvolte pe scară mai largă construcțiile experimentale».

La precedenta conferință unională a constructorilor au fost dezvăluite și supuse criticii greșelile serioase ale arhitecților, greșeli care au constituit o piedică în calea avântului general în domeniul construcțiilor și arhitecturii și a dezvoltării industrializării construcțiilor. A fost necesară o serioasă schimbare în conștiința unei mari părți dintre arhitecți. Hotărârile partidului și guvernului în legătură cu problemele construcțiilor și arhitecturii, și în special hotărârea «Cu privire la înlăturarea exagerărilor în proiectarea și executarea construcțiilor», au avut un rol hotărâtor în deznădăcinarea deficiențelor din arhitectura noastră.

Hotărârea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la dezvoltarea construcțiilor de locuințe, care se sprijină pe hotărârile Congresului al XX-lea al partidului, a devenit principalul document călăuzitor, care conduce activitatea de creație și de producție a arhitecților, proiectanților și constructorilor.

În raportul de activitate ținut la Congresul al XX-lea al P.C.U.S., tov. Hrușciov ne-a trasat sarcina creării unui stil arhitectural socialist. Această nobilă sarcină de creație însușește pe arhitecții sovietici spre neobosite căutări ale noului, spre perfecționarea măiestriei lor, în lupta pentru un înalt conținut de idei și principialitate în muncă.

Arhitecții sovietici, urmînd consecvent indicațiile partidului și guvernului, au realizat în perioada dintre cele două conferințe o cotitură radicală în orientarea creatoare a arhitecturii sovietice. În practica lor din ultimii ani, arhitecții au început să dea mai multă atenție problemelor de economie, de confort și problemelor legate de dezvoltarea progresivă a tehnicii de construcție.

Majoritatea arhitecților sovietici au trecut conștient și cu convingere de la o concepție estetizantă și unilaterală a sarcinilor arhitecturii la adevărata înțelegere a acestora.

Îndeplinind Hotărârea din 4 noiembrie 1955 a C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S., arhitecții au revizuit în 1955—1956 proiectele executate anterior. Ca rezultat al înlăturării exagerărilor s-a reușit să se economisească, pe întreaga țară, aproximativ 10 miliarde ruble, adică mai mult de 2% din costul total al construcțiilor.

La schimbările efective din practica arhitecturii și construcțiilor și a orientării creatoare a arhitecturii sovietice a contribuit munca depusă de numerosul colectiv de arhitecți și ingineri pentru elaborarea unor noi proiecte tip de clădiri de locuit, de construcții civile, industriale și agricole.

Chemarea partidului și a guvernului de a se asigura într-un termen scurt obiectele construcțiilor de masă cu proiecte tip economice și de calitate superioară a găsit cel mai larg ecou printre arhitecți.

Marea masă a arhitecților s-a convins că proiectarea tip este într-adevăr singura cale cu ajutorul căreia se poate îndeplini grandiosul program al construcției de locuințe în Uniunea Sovietică, pentru lichidarea totală a nevoii de locuințe, în decurs de 10—12 ani.

Concursurile pentru cele mai bune proiecte tip de clădiri de locuit și publice, organizate în 1956—1957 de Gosstroï U.R.S.S. și de Uniunea Arhitecților Sovietici, au atras aproape zece mii de participanți. Acest fapt a asigurat elaborarea unor proiecte tip economice de clădiri, îmbunătățite calitativ, a făcut ca arhitecții să renunțe hotărît la repetarea necritică a vechilor forme arhitecturale, care nu corespund metodelor industriale de construcție.

Practica organizării concursurilor publice pentru cele mai bune proiecte de clădiri de locuit și publice trebuie să capete o extindere și mai mare. Ea permite să se găsească, în timpul cel mai scurt, soluțiile optime pentru problemele și sarcinile ce se pun, stimulează căutarea unor soluții arhitecturale progresiste și contribuie la creșterea nivelului profesional al cercurilor largi de arhitecți.

În prezent putem afirma cu satisfacție că, în ansamblu, proiectele tip elaborate pe baza celor premiate la concursuri au asigurat o importantă reducere a costului de execuție și îmbunătățirea calității construcțiilor; folosirea noilor proiecte tip de clădiri, aprobate în 1957, ne permite să avem ca tip principal de locuință apartamentul unifamilial. Totodată, în noile proiecte tip, costul unui metru pătrat de suprafață locuibilă a scăzut cu 8—11%. Ușurînd și perfecționînd elementele de construcție, reducerea prețului de cost pe metru pătrat va fi dusă pînă la 15%.

Mult mai tîne stau acum lucrurile și în privința introducerii proiectelor tip. Tipizarea a devenit linia principală în dezvoltarea construcțiilor și arhitecturii în Uniunea Sovietică.

Practica de construcție a orașelor după proiecte tip a arătat că acolo unde arhitecții au o poziție creatoare față

de folosirea proiectelor tip, tipizarea dă rezultate pozitive, nu numai asupra indicilor prețului de cost ai construcțiilor, dar și asupra aspectului artistic al cvartalelor și chiar al orașului în ansamblu.

O dovadă a acestui lucru ne oferă cvartalul nr. 9 din Noviiere Cereomușki din Moscova, cvartalele din raionul Scemilovka din Leningrad, ansamblurile — executate după proiecte tip — ale orașelor Angarsk, Novaia Kahovka, Sumgait, Salavat, Zaporojie, Voljsk, raionul Krasnaia Gorka din Novosibirsk și multe altele.

În proiectele și construcțiile din ultimii ani, sarcinile artistice-arhitecturale sînt soluționate în special prin legătura organică dintre formele arhitectonice și destinația funcțională a clădirilor, precum și prin justa folosire a materialelor și elementelor de construcție.

În arhitectura sovietică s-a conturat precis o orientare sănătoasă, care se manifestă prin renunțarea la orice fel de detalii decorative inutile, care n-au legătură cu destinația clădirii și care sînt în contradicție cu metodele moderne, industriale, de construcție. Arhitecții se străduiesc să obțină expresivitatea arhitecturală cu ajutorul unor mijloace specifice: simplitatea formelor, proporțiile bune ale clădirilor și ale elementelor lor, buna amplasare a clădirilor în ansamblu, folosirea pricepută a vegetației și a lucrărilor edilitare, precum și prin afirmarea multilaterală a elementelor noi de construcție, industrializate.

În chemarea participanților la ultima conferință a constructorilor se arată că « Majoritatea covârșitoare a proiectanților și arhitecților a tras concluziile cuvenite din critica serioasă adusă activității lor, și au pășit pe calea industrializării și tipizării construcțiilor. În prezent arhitecții acordă mai multă atenție problemelor economice, creării confortului maxim pentru populație, ținînd seama de sarcina dezvoltării tehnicii construcțiilor. Totuși, lupta împotriva concepțiilor greșite, unilaterale despre arhitectură, lupta împotriva exagerărilor în proiectare și execuție trebuie să fie continuată, deoarece manifestările de formalism și de rutină în arhitectură nu au fost încă definitiv înlăturate ».

Prin urmare, relevînd rezultatele pozitive ale reconstrucției, nu putem trece cu vederea o serie de lipsuri foarte importante care sînt încă prezente în activitatea arhitecților. Mai există printre noi numeroși arhitecți care nu sînt încă pătrunși de seriozitatea și răspunderea muncii creatoare de proiectare a complexelor de locuințe cu proiecte tip, care consideră adaptarea proiectului tip ca o muncă pur mecanică, care nu înțeleg necesitatea studierii adînci și introducerii în practică a metodelor progresiste de construcție.

Proiectele tip existente nu satisfac încă nici pe departe, în întregime, întreaga varietate crescîndă a cerințelor vieții, nu corespund întru totul condițiilor locale și materialelor locale de construcție, progresului tehnicii.

Una dintre cauzele principale ale acestei situații o constituie și atenția insuficientă dată construcției experimentale. Proiecte tip cu adevărat durabile, economice și de calitate superioară nu pot fi create decît dacă se asigură tratarea complexă, științific fundamentată, a tuturor problemelor legate de proiectarea tip și verificarea experimentală a soluțiilor adoptate.

Faptele ne arată că încă în anii 1956 și 1957, într-o serie de orașe, dintr-o inerție care se apropie de lipsa de răspundere, nu au fost luate măsurile necesare pentru lichidarea exagerărilor la clădirile a căror execuție fusese începută.

Ca exemplu citez clădirea Școlii medii nr. 145 din Tașkent pentru 800 de elevi, construită în 1956. Autorul proiectului « a uitat » să proiecteze vestiarele (elevii din clasele elementare se dezbracă direct în sălile de clasă), școala nu are sală de festivități, nici camera pionierilor, iar bufetul nu are oficiu. Sala de sport este separată de vestiar și dușuri printr-o scară neîncălzită, din care cauză copiii sînt în pericol să răcească. Distribuția interioară a clădirilor este extrem de nerațională: din 22 de clase — 9 au o dublă orientare, iar 6 sînt orientate spre sud-vest, lucru inadmisibil în condițiile climatice din Tașkent; la fiecare etaj sînt cîte două camere complet întunecoase, iar școala nu are curte. În schimb, în fațadă există o colonadă uriașă, pe trei niveluri, iar costul a atins suma de 5 000 000 ruble, adică aproape dublul costului unei școli tip de aceeași capacitate.

Cu exagerări asemănătoare a fost proiectată și clădirea unui mare restaurant din plin centrul Tașkentului. Se mai comit exagerări și la construcțiile din Alma-Ata, Stalingrad și alte orașe.

Unii arhitecți continuă să se agațe și în prezent de formele arhitecturale care și-au trăit traiul. În presă vedem reproduceri după numeroase clădiri noi al căror aspect ne amintește, fie așa-numitele « clădiri oficiale » de la sfîrșitul secolului trecut, fie vilele empire.

Asta dovedește că unii arhitecți și conducători ai organizațiilor de proiectare au înțeles schimbările în domeniul arhitecturii și construcțiilor în mod îngust, formal, ca pe o sarcină mecanică de reducere « cantitativă » a exagerărilor.

Lupta neînteruptă împotriva tuturor exagerărilor și arhaismului trebuie să constituie trăsătura caracteristică a orientării creatoare a arhitecturii sovietice. Munca depusă pentru înlăturarea exagerărilor constituie doar un început și trebuie continuată.

Trebuie să subliniem că în domeniul exagerărilor și al arhaismului în arhitectură, recidivele se manifestă uneori și ca urmare a unor gusturi și cerințe înapoiate ale beneficiarilor.

La Ministerul Căilor de Comunicație de exemplu, problema expertizei și avizării proiectelor unor construcții atît de importante cum sînt gările este soluționată necompetent. Gările se mai proiectează și astăzi folosindu-se formele arhitecturii de la sfîrșitul secolului al XIX-lea. Se pot întîlni conducători de organizații orașenești care nu-și pot imagina o clădire de club fără o colonadă monumentală sau care consideră că strada principală a orașului trebuie neapărat construită pe ambele părți cu o bandă continuă de clădiri înalte, cu magazine la parter.

Trebuie neapărat să se lupte împotriva acestor gusturi bazate pe concepții învechite care și-au trăit traiul. Dacă arhitecții vor dovedi suficientă tărie, o bună orientare creatoare și cerințe progresiste, întreaga rutină a beneficiarilor va putea fi ușor învinsă.

★

Hotărîrea partidului și guvernului cu privire la dezvoltarea construcțiilor de locuințe stabilește orientarea creatoare și principalele sarcini ale arhitecților pentru anii imediat următori.

Descoperirea tuturor rezervelor pentru îndeplinirea înainte de termen a planului construcției de locuințe este una dintre sarcinile principale. Pentru îndeplinirea ei, o importanță cu totul deosebită o are reducerea costului construcțiilor. Un mijloc efectiv pentru această reducere îl oferă și o clarvăzătoare politică urbanistică.

Sistematizarea și construirea orașelor trebuie să fie strîns legate de o planificare științific fundamentată și nu subordonată acțiunii unor factori vremelnici, de conjunctură. Dacă exagerările, formalismul, înfrumusețarea cu orice preț și arhaismul manifestate în diversele clădiri au fost supuse adesea unei critici severe și condamnate, în schimb s-a făcut prea puțin pentru lichidarea exagerărilor în domeniul construcției de orașe, unde daunele provocate de folosirea unor metode de sistematizare învechite se evaluează în numere cu multe cifre.

În practica construcției de orașe, noile metode de construcție, noile principii de sistematizare nu și-au găsit încă o largă aplicare. Aici există rezerve numeroase, mari surse de economie.

Trebuie neapărat să se aplice o economie cît mai strînsă la folosirea terenurilor orașenești, să se construiască mai intens, în orașele mari să se construiască clădiri cu 4—5 niveluri, să nu se admită crearea unor magistrale și bulevarde « de fațadă » și nici a străzilor și piețelor exagerat de largi.

Corecta amplasare a noilor clădiri de locuit constituie o sarcină de creație dintre cele mai importante. De soluția aleasă și de respectarea disciplinei urbanistice depind foarte multe în construcția orașelor.

Rezerve de economie există și în domeniul industriei de construcții. Dacă în trecut arhitecții noștri erau înclinați să subaprecieze rolul tehnicii moderne, progresiste, în arhitectură, în prezent arhitectul și inginerul lucrează în strînsă colaborare, căutînd să folosească soluții tehnice progresiste. E suficient să se compare arhitectura pavilioanelor de la Expoziția unională agricolă cu cea a pavilionului U.R.S.S. la Expoziția internațională din Bruxelles sau cu proiectul pavilionului pentru Expoziția permanentă de construcții, pentru a ne convinge de remarcabilul progres tehnic al arhitecturii sovietice. Dacă

acum trei ani și jumătate proiectanții și constructorii acuzau pe bună dreptate pe arhitecți de rutină, de înapoiere tehnică și de arhaism, astăzi arhitecții au, la rîndul lor, pretenții la adresa inginerilor, constructorilor și, în special, la adresa lucrătorilor din industria materialelor de construcții.

Nomenclatura insuficientă și, în parte, calitatea nesatisfăcătoare a materialelor și elementelor de construcție livrate de industrie rămîne una dintre principalele lipsuri ale construcțiilor noastre.

De exemplu, aproape pe toate șantierele continuă și azi să se folosească pentru executarea pereților, cărămida, care, de obicei, este de calitate inferioară.

Lipsa de cantități suficiente de materiale raționale pentru pereți împiedică dezvoltarea producției industriale a elementelor de construcție pentru pereți și reducerea masivă a greutateii panourilor, blocurilor și elementelor pentru pereți și planșee astfel încît să se poată obține o reducere esențială a costului pe metru pătrat de suprafață locuibilă.

Căile pentru scăderea continuă a costului construcțiilor noastre trebuie căutate în special în această direcție.

De marile posibilități pe care le oferă folosirea materialelor pentru pereți și a elementelor de construcție raționale ne putem da seama din exemplul corpului de clădire nr. 14 din cvartalul experimental din Novîie Cereomuški. Noile principii de construcție aplicate aici au deschis posibilități deosebite de mari pentru reducerea consumului de materiale și a greutateii clădirilor. Se poate spune că, în ceea ce privește consumul mic de beton armat pe metru pătrat de suprafață locuibilă, această clădire nu-și are egal nici în țară și nici în străinătate.

Acest lucru dovedește că în detaliile și elementele de construcție se mai pot găsi rezerve însemnate de reducere a costului de execuție.

O mare îngrijorare provoacă și calitatea construcțiilor noastre rămasă pînă în ultimul timp încă la un nivel nesatisfăcător.

Calitatea scăzută a lucrărilor ne obligă să prevedem coeficienți de siguranță mari. Se folosesc o serie de legături inutile, numai datorită montajului, se îngroașe pereții despărțitori pe seama suprafeței de locuit, se prevăd cantități prea mari de armătură de montaj la construcțiile de beton armat. Se pune deci întrebarea dacă, datorită calității proaste a lucrărilor, nu se reduce cumva la zero economia pe care ne străduim s-o realizăm reducînd suprafețele, înălțimea etajelor etc.?

Ca urmare a calității nesatisfăcătoare a lucrărilor de construcție apare, în general, necesitatea de a se efectua înainte de vreme reparații capitale la clădirile construite, fără a mai vorbi de marile cheltuieli făcute cu reparațiile curente și de neplăcerile suferite de locatari.

Îmbunătățirea calității este una dintre căile eficiente de reducere a costului construcțiilor și a cheltuielilor de exploatare.

Pentru arhitecții sovietici, problemele legate de introducerea noilor materiale și elemente de construcție raționale, a noilor materiale de finisaj, cele legate de îmbunătățirea radicală a calității construcțiilor au o importanță uriașă și din cauză că întreg acest complex de probleme este legat indisolubil de schimbarea radicală a orientării creatoare a arhitecturii sovietice, de lupta împotriva exagerărilor și a înfrumusețării cu orice preț, de căutările unui nou stil arhitectural socialist.

Dacă am renunțat hotărît la exagerările decorative în arhitectură, căutînd să soluționăm sarcinile artistice la proiectarea încărcărilor construcții cu ajutorul mijloacelor proprii tipului respectiv de clădire, devine clar că pentru aspectul exterior al construcției capătă o deosebită importanță, în primul rînd, calitatea materialelor, a elementelor și a lucrărilor de construcție.

E greu să te aștepti la mari realizări în dezvoltarea stilului arhitectural atît timp cît mijloacele principale de care dispune arhitectul continuă să rămînă cărămida de calitate inferioară și tencuiala.

Este necesar să se pună la punct producția și să se introducă în construcție elemente și materiale de construcție raționale, din betoane celulare și alte materiale eficiente, producția cărămizilor de fațadă, geamuri de mari dimensiuni, mase plastice, aluminiu, obiecte de tîmplărie de calitate superioară etc.

Este necesar să se stimuleze și să se dezvolte pe toate căile construcția experimentală demonstrativă, care ne oferă exemple sugestive asupra bunei calități a lucrărilor de construcție. Ar

trebui ca în fiecare oraș să se creeze un cvartal experimental-demonstrativ asemenea cvartalului nr. 9 din Novîie Cereomuški din Moscova. Acest lucru va constitui o reală și importantă contribuție la îmbunătățirea calității construcțiilor.

Trebuie just soluționată și o altă problemă importantă, direct legată de lupta pentru îmbunătățirea calității construcțiilor, și anume problema rolului și poziției arhitectului în proiectarea și executarea construcțiilor.

În decursul deceniilor s-a creat la noi o situație anormală: arhitectul este, de fapt, rupt de construcție, nu participă direct în procesul creării bunurilor materiale.

Așa-numitul control al autorului aduce practic prea puțin folos. Autorul proiectului (arhitectul, proiectantul) are dreptul să viziteze șantierul numai la anumite zile și ore, întrucît organizația de proiectare, care nu poartă răspunderea pentru calitatea obiectelor ce se construiesc, îi cere doar o anumită muncă: proiecte noi. Lucrurile ajung pînă acolo încît ieșirea arhitectului pe șantier se consideră adesea ca o încălcare a disciplinei în muncă. Conform situației existente în ceea ce privește controlul autorului, autorul proiectului este pe șantier doar o persoană care emite pretenții, dar nu are dreptul să oprească lucrările de construcție, atunci cînd se desfășoară nesatisfăcător, la un nivel calitativ scăzut sau nerespectîndu-se proiectul.

Trebuie modificate radical, atît situația existentă în domeniul efectuării controlului exercitat de autor asupra șantierei de către organizațiile de proiectare, cît și activitatea acestor organizații, pe linia apropiierii lor de șantier. Arhitectul trebuie să fie un constructor. Întocmirea proiectului trebuie să constituie doar începutul muncii sale de creație, iar darea în exploatare a unei clădiri bine construite trebuie să fie desăvîrșirea acestei munci.

O situație anormală s-a creat și în domeniul conducerii arhitecturii și construcțiilor în republicile unionale.

Volumul lucrărilor de construcție a orașelor crește an de an, se înalță orașe noi, volumul construcției de clădiri de locuit și social-culturale crește vijelios, se dezvoltă industrializarea construcțiilor tot mai amplu, iar proiectarea tip devine tot mai mult o problemă a organelor locale. În aceste condiții, construcția orașenească necesită respectarea unei linii unitare în întregul complex de probleme de sistematizare și construcție a orașelor, în construcția de locuințe, de clădiri social-culturale și industriale.

Or, în prezent, conducerea construcțiilor se face în mod diferit în fiecare dintre republici. În R.S.F.S.R., toate drepturile au fost transmise Ministerului Gospodăriei Comunale; în unele republici au fost menținute comitetele pentru problemele de construcție, în altele de problemele construcțiilor se ocupă, fie comitetele de stat ale planificării, fie ministerele construcțiilor, iar în alte cazuri, conducerea construcțiilor este împărțită la cîteva departamente.

A venit timpul să se creeze un sistem unitar de conducere a construcțiilor și arhitecturii.

Hotărîrea C.C. al P.C.U.S. și a Consiliului de Miniștri al U.R.S.S. cu privire la dezvoltarea construcției de locuințe prevede răspunderea deosebită ce revine Uniunii Arhitecților. Această sarcină poate fi soluționată cu succes numai în cazul în care arhitecții și constructorii vor asigura șantierele cu proiecte raționale de sistematizare și construcție a orașelor și cvartalelor, cu proiecte tip desăvîrșite de clădiri, cu soluții constructive progresiste și economice.

Activitatea de creație a membrilor Uniunii Arhitecților trebuie să contribuie la reducerea considerabilă a costului construcțiilor, la economisirea materialelor de construcție, la reducerea consumului de muncă și, pînă la urmă, la accelerarea ritmului construcției de locuințe.

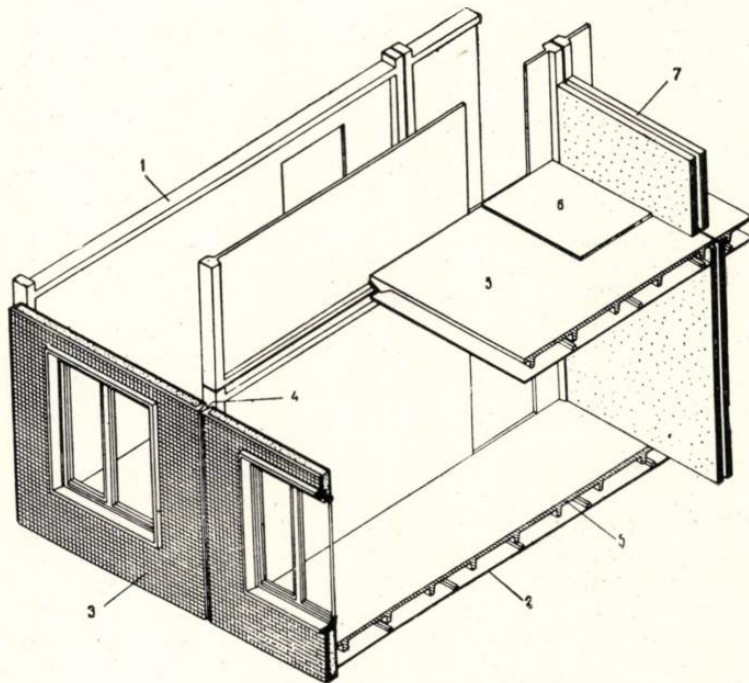
Dezvoltarea tuturor tipurilor de construcții de locuit pe baza tehnicii industriale, a tipizării, precum și pe baza metodelor moderne de formare a unor ansambluri valoroase constituie cea mai importantă problemă de creație a arhitecturii sovietice.

Arhitecții sînt chemați să contribuie prin munca lor la rezolvarea unor probleme de o uriașă importanță socială și anume la lichidarea lipsei de locuințe. Ei vor depune toate forțele de care dispun, toate cunoștințele și întregul lor talent pentru a îndeplini cu cinste această sarcină nobilă și de mare răspundere.

Publicăm mai jos un articol al autorului soluției constructive, ing. V. Lagutenko, în care se analizează această soluție.

PE O NOUĂ BAZĂ CONSTRUCTIVĂ

Posibilitățile tehnicii moderne, care permite executarea unor pereți despărțitori de mărimea «unei camere», trebuie astfel folosite, încât pereții despărțitori să nu lucreze la compresie, ci la încovoiere, ca grinzile de înălțimea unui etaj și cu deschiderea egală cu lățimea camerei, rezemându-se una pe alta numai la capete. Această schemă de construc-

ție a fost folosită la noua clădire și în aceasta constă cea de-a doua caracteristică — hotăritoare — a ei.

Baza sistemului de construcție a clădirii îl constituie peretele despărțitor de contur, subțire, de beton armat, cuprins parcă într-un cadru, adică peretele-grindă, care preia sarcinile planului numai în limitele etajului său și care le transmite apoi pe îngroșările laterale ale conturului, care formează un fel de original schelet al clădirii. După cum s-a arătat mai sus, în această soluție se folosesc calitățile oferite de dimensiunile mari ale elementelor — care rămăneau nefolosite la pereții despărțitori din panouri obișnuite — care lucrează la compresiune.

Nervura superioară și cea inferioară a panoului de perete despărțitor au destinații separate. Pe cea inferioară, care constituie un fel de talpă de grindă în dublu T, se așază panourile portante de beton armat ale planșului, iar pe cea superioară, panourile fonoizolatoare ale tavanului.

Între tronsoane se pun panouri duble de pereți despărțitori, cu aceleași dimensiuni ca și ale celor dintre apartamente, dar fără goluri, cu un joc de 4,5 cm.

Planșeele prefabricate de beton armat folosite în prezent au, de obicei, suprafața inferioară și cea superioară netede. Pe cea superioară se aplică mai multe straturi de materiale diferite, inclusiv de umplutură și de egalizare, care dau planșului calitățile fonoizolante necesare, dar care îl fac mai greu. De aceea, în catalogul folosit în prezent, sarcina de calcul pe planșeu, la o clădire de locuit, trece de 750 kg/m², în timp ce sarcina utilă nu depășește 150 kg/m²; grosimea betonului armat în aceste elemente este de la 11,7 până la 9,5 cm. În plus, această construcție implică executarea diferitelor procese pe cale meșteșugărească.

În clădirea noastră experimentală, planșeu este format din două panouri. Primul este un panou de beton armat cu nervuri dese, de dimensiunea unei camere. Interaxele nervurilor sînt de 65 cm, iar înălțimea de 16 cm; grosimea plăcii este de 3 cm. Greutatea unui astfel de panou, cu pardoseala de linoleum, este de 150 kg/m². El reazemă pe talpa inferioară a peretelui despărțitor din fiecare cameră.

Panoul inferior al planșului este format dintr-un schelet de lemn, din rigle, umplut cu vată minerală și căptușit cu foi de tencuială uscată.

Se formează un tip de planșeu demontabil la care grosimea redusă a betonului armat este de cca. 5 cm, adică de două ori mai mică decît la cele mai răspîndite planșee de astăzi, la care sînt excluse straturile de umplutură și de egalizare și gradul de finisare a panoului, cu pardoseală, atinge aproape 100% (deoarece stratul de linoleum pe mastic poate fi aplicat la fabrică). În plus acest planșeu din straturi care nu vin în contact satisface întru totul necesitățile de izolare fonică.

Pereții sînt executați din panouri de beton armat din mai multe straturi. Panourile sînt formate dintr-un strat de plăci de penocheralit de 11 cm grosime, placat la exterior cu plăci ceramice subțiri pe un strat de ciment, armat cu plasă și avînd fața interioară tencuită. Greutatea panourilor este de 150 kg/m², grosimea lor fiind de 16 cm. Ele se suspendă pe capetele ramelor de beton armat ale peretelui despărțitor și se sudează de piesele metalice de legătură.

Acoperișul este executat din aceleași panouri cu nervuri dese, ca și planșeele, și se acoperă cu un covor din materiale în sul, în trei straturi.

Conductele interioare pentru scurgerea apelor, amplasate în casele scărilor, exclud folosirea burlanelor și jgheburilor metalice la exterior.

CARE ESTE ÎNSĂ PRINCIPALUL EFECT ECONOMIC AL ACESTOR ELEMENTE DE CONSTRUCȚIE?

Construcția experimentală din Noviiere Cereomușki a demonstrat marile avantaje economice ale clădirii de locuit experimentale, din panouri mari. În comparație cu alte clădiri analoge, de cărămidă sau din blocuri, consumul de materiale este considerabil redus. Deși clădirea este executată din elemente de beton armat și nu conține de loc cărămizi, s-a consumat o cantitate de beton armat de două ori mai mică decît la clădirile de cărămidă. Clădirea a rezultat foarte ușoară; greutatea unui metru pătrat de suprafață de locuit este de 1150 kg, în timp ce la clădiri cu aceeași suprafață locuibilă este de 3650 kg.

Datorită aplicării noilor principii constructive, noua clădire nu-și are egal în ceea ce privește indicii, nici în U.R.S.S. și nici în străinătate, unde, după cum se știe chiar și în cele mai bune soluții, aplicate de exemplu de firma « Camus » din Franța, consumul de beton armat pe metru pătrat de suprafață de locuit este de 0,550—0,600 m³.

Date fiind calitățile remarcabile ale acestei clădiri din panouri mari, Comitetul Executiv al Sovietului din Moscova a adoptat hotărîrea de a construi în acest an, în cvartalul nr. 75 de pe șoseaua Horoshevskoe — Mnevnik, un masiv format din 20 de asemenea clădiri.

CE A DOVEDIT ȘANTIERUL EXPERIMENTAL?

Ținînd seama de practica de construcție a clădirii experimentale, vom îmbunătăți distribuția interioară și sistemul de construcție.

Îmbinările și soluționarea fonică a panourilor de tavan sînt dintre cele mai reușite. În direcție longitudinală s-a adoptat un singur interax de 3,20 m, iar în direcție transversală, deschiderea a fost redusă de la 5,60 la 5 m. Acest lucru permite îmbunătățirea proporțiilor camerelor și a comportării pereților-grindă.

Numărul de elemente, de tipuri și dimensiuni diferite, de beton armat se reduce de la 31 (în prima clădire) la 25.

Folosirea acoperișului combinat și alte îmbunătățiri aduse construcției au permis să se reducă consumul de beton armat de suprafață locativă, la toate elementele de construcție, inclusiv fundațiile, cu încă 5%, adică să ajungă la 0,300 m³.

« STROITELNAIA GAZETA » — 13 aprilie 1958

1. Vederea generală a clădirii experimentale din panouri mari, construită în cvartalul nr. 9 din Noviiere-Cereomușki (Moscova)

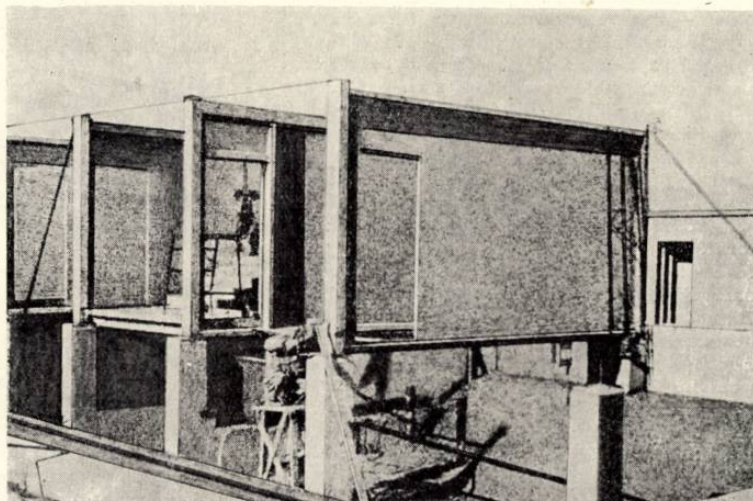
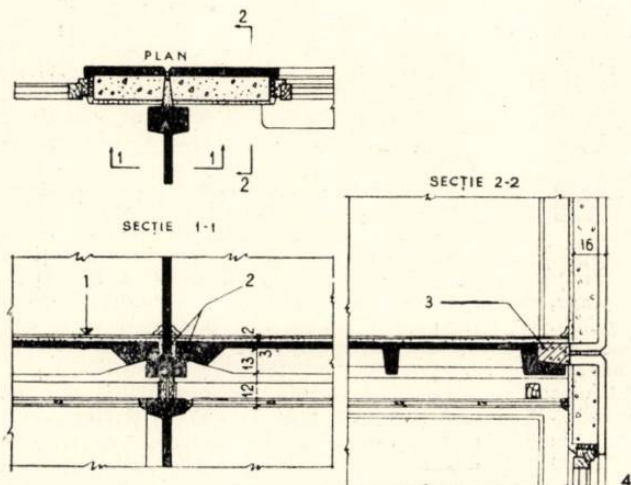
2. Plan etaj curent

3. Secțiune axonometrică

1. Panou-perete despărțitor, portant, de beton armat, cu grosimea de 5 cm — 2. Panou-tavan, fonoizolant — 3. Panou — perete exterior, cu grosimea de 16 cm — 4. Rost vertical (se umple cu spărtură de penocheralit cu mortar de ciment) — 5. Panou-planșeu, de beton armat cu nervuri dese, cu grosimea de 5 cm — 6. Linoleum — 7. Perete despărțitor din plăci de ipsos, laminate, avînd grosimea de 8 cm.

4. Noduri de asamblare a peretelui despărțitor, planșeului și peretelui exterior — 1. Nivelul pardoselii — 2. Straturi fonoizolante — 3. Beton cald

5. Montarea pereților despărțitori de beton armat. În primul plan, stîlpul de beton armat

GRIGORE IONESCU

ARHITECTURA POPULARĂ ROMÎNEASCĂ

În anul 1957, Editura Tehnică a publicat lucrarea «Arhitectura populară românească» de prof. arh. Grigore Ionescu. Realizată în condiții tehnice și grafice destul de bune, legată în pinză, cartea conține 246 de pagini și un important material ilustrativ (183 de figuri și 8 planșe colorate).

Lucrarea, după cum afirmă însuși autorul în introducere, are scopul «... să contribuie la lămurirea unor probleme legate de frumusețea și de aspectele variate ale arhitecturii populare românești...». Folosindu-se de un material ilustrativ foarte variat, înfățișând «... câteva din cele mai originale și mai reprezentative tipuri de sate și clădiri culese din toată țara...», autorul încearcă să realizeze «o lucrare de sinteză», prima încercare de acest fel în literatura noastră de specialitate. Publicarea unei asemenea lucrări este, prin însăși prezența și actualitatea sa, nu numai importantă, dar și semnificativă pentru prețuirea pe care o acordăm astăzi tezaurului artistic excepțional creat și în domeniul arhitecturii de geniu al poporului nostru.

În cuprinsul lucrării se analizează în linii mari următoarele aspecte ale arhitecturii populare de la noi: așezările satești, locuința și anexele ei, gospodăria, clădirile populare cu caracter economic gospodăresc legate de viața colectivității, aspectele monumentale, materialele și procedeele de construcție, metodele folosite la realizarea frumosului, aportul meșterilor populari în realizarea de clădiri pentru clasele dominante, iar în încheiere, o foarte scurtă trecere în revistă a arhitecților și a realizărilor contemporane inspirate de creațiile meșterilor populari.

Conținutul lucrării este, în general, interesant; totuși — poate din cauza spațiului foarte redus acordat expunerii — mărturisim că așteptam din partea autorului, nu numai descrierea sumară a aspectelor mai importante — descriere care, prin însăși natura lucrării, nu putea fi dezvoltată mai mult — ci și, așa cum ne promisese în introducere, sintetizarea acestor lucruri, prezentarea unor teze sau concluzii proprii care să generalizeze aspectele într-adevăr specifice ale arhitecturii noastre populare din trecut.

De asemenea, regretăm că autorul nu a insistat mai mult asupra studierii critice a felului cum au folosit arhitecții din generațiile trecute moștenirea populară și mai ales că nu a încercat să-și aducă aportul său în rezolvarea acestor probleme în arhitectura de azi.

În afară de aceasta, în unele generalizări ale sale ni se pare că autorul îngustează problematica fenomenelor analizate și sărăcește chiar calitățile arhitecturii noastre populare, reducându-le uneori la aspecte prea vagi și

generale. Astfel, la pagina 9, autorul consideră că trăsătura fundamentală, particularitatea națională a artei noastre populare o constituie «...unitatea aceasta de caracter și de stil în ansamblu». Sîntem convinși că aceasta este o caracteristică importantă a artei noastre populare, dar dacă la aceasta s-ar reduce particularitatea ei națională, putem spune pe drept cuvînt că prin aceasta încă nu am aflat ce deosebește arta noastră populară de arta populară a altor țări, ce anume formează tocmai originalitatea ei unanim recunoscută. Iar în ceea ce privește arhitectura — care ne-ar fi interesat mai îndeaproape — autorul nu încearcă nici o generalizare de acest fel. Numai în ceea ce privește așezările satești, autorul conchide la pagina 15: «De aci decurge caracterul specific, prețios, al satului românesc, de orice categorie ar fi el, anume: așezarea lui în mijlocul naturii, adaptarea la teren și legătura lui organică cu peisajul înconjurător».

De asemenea, cu ocazia analizei mijloacelor folosite de meșterul popular în obținerea frumosului, ni se pare că autorul analizează mult prea sumar această problemă de deosebită importanță și care ar fi putut genera multe concluzii interesante. Prin restrîngerea mijloacelor artistice la așezarea în cadru, la simetrie și asimetrie, la proporții și decor se sărăcește mult valoarea reală a arhitecturii noastre populare și în același timp se rupe de conținutul său material. Autorul nu accentuează suficient importanța excepțională a utilului în arhitectura noastră populară și în ce măsură caracterul constructiv și funcțional al acesteia determină caracterul său plastic, claritatea, sinceritatea soluțiilor, economia de mijloace de expresie atît de specifică arhitecturii noastre populare, după cum nu sînt analizate nici multe alte metode de a obține frumosul, ca: folosirea contrastelor, întrebuintarea policromiei etc.

Cu toate aceste observații, considerăm apariția lucrării prof. arh. Grigore Ionescu ca un prim pas important în direcția analizei și soluționării problematicei puse de tradițiile arhitecturii populare românești și de felul în care ele pot fi folosite și prelucrate în arhitectura zilelor noastre.

Arh. A. Moisescu

ERICH DUBOWY

Sighișoara

un oraș medieval

Un oraș te poate atrage sau te poate respinge, te invită sau te face să treci nepăsător și grăbit. În țară la noi sînt destul de puține orașe care să prezinte în ansamblu un interes și o atracție mai puternică decît Sighișoara, vechi oraș medieval din Transilvania. Autorul e îndrăgostit de oraș și ne face să simțim acest lucru aproape în fiecare pagină; ne apropiem de el cu un sentiment de încîntare și curiozitate

crescîndă, plimbîndu-ne pe dealurile din împrejurimi, fie că este vorba de Lunca Poștei sau Dealul Țiganilor. Pătrundem cu emoție în cetate, pe sub arcadele Turnului cu ceas, și împreună cu autorul descoperim la fiecare pas un colț pitoresc, o casă veche, un turn sau o biserică ce ne amintesc evenimente importante sau truda și ingeniozitatea meșterilor din trecut. În felul acesta și legînd descrierea unor monumente sau locuri de fapte care s-au petrecut aci, lectura devine mult mai atrăgătoare și cunoașterea mai precisă. Preferăm acest gen celui prea sec și rigid — în care obiectele sînt catalogate — folosit în multe alte lucrări; orașul este înțeles și redat ca un organism viu, în care fiecare loc are ceva de spus.

Ne putem da perfect de bine seama de imaginea orașului de altădată și împărtășim regretul autorului că prin «adăugiri» sau prin înlăturarea unor monumente, Sighișoara și-a pierdut ceva din farmecul de odinioară (înlătura școlii germane din deal, care strică silueta cetății, podul de beton armat de peste Tîrnava, împrejurimile de prefabricate ale scuarului din piața Lenin care creează o notă discordantă pentru oraș, și construcția palatului fostului Comitat). Ar fi bine ca aceste exemple să fie luate în seamă de forurile care se ocupă de conservarea și restaurarea monumentelor de cultură, pentru a lua măsurile necesare salvării acestui neprețuit ansamblu.

Metoda folosită de autor nu scade cu nimic din prezentarea științifică a Sighișoarei, condițiile geografice, economice și istorice fiind analizate cu multă competență. Uneori însă, nu este indicată sursa (de exemplu, cînd se vorbește de numele românesc Sighișoara, întîlnit abia în anul 1435, nu ni se comunică în care document); altele lipsește o părere personală bazată pe o cercetare mai amănunțită (de exemplu, în ceea ce privește figurile altarului bisericii din Deal, unde sculptura, avînd caracter specific barocului, pare a fi mai de grabă din secolul al XVIII-lea decît din al XVII-lea N.N.). De asemenea, remarcăm o contradicție în legătură cu data la care se consideră începuturile de așezări omenești pe teritoriul de astăzi al Sighișoarei. Vorbînd despre orașul de jos și despre traseul arterei principale, autorul susține «că acest drum datează, desigur, cel puțin din secolul al XIII-lea, adică din timpul cînd au existat primele începuturi de așezări omenești în acest loc», afirmație care este opusă celei adevărate, expuse în capitolul «Din trecutul orașului» și unde se precizează că au existat aci așezări foarte vechi, din timpul societății primitive și sclavagiste. Poate că autorul s-a referit la primele așezări ale sașilor din secolul al XIII-lea, dar acest lucru ar fi trebuit precizat, pentru a nu da naștere la confuzii.

În ceea ce privește afirmația că cetatea Sighișoarei făcea parte chiar de la început dintr-un sistem de fortificații, sînt de părere că acest lucru s-a întîmplat mai tîrziu. Desigur că o așezare pe un vîrf de deal care domina împrejurimile și supraveghea drumul de pe valea Tîrnavei a fost ales de la început pentru calitățile sale de relief, care permitea o apărare ușoară, dar adevăratul rol strategic se reliefează abia în secolul al XIV-lea și al XV-lea, cînd se fortifică întreaga regiune și cînd, împreună cu Sibiu și Brașovul, constituia scheletul sistemului de apărare al Transilvaniei centrale și de sud.

Lucrarea acordă o atenție deosebită imaginii plastice și urbanistice a ansamblului — unul dintre cele mai reprezentative din țară — și este un material prețios pentru arhitecți și pentru oamenii de artă. Valoarea unei perspective sau eleganța unor detalii, expresivitatea unei siluete sau pitorescul unui colț de stradă sînt bine puse în relief prin descrieri sau prin desene și fotografii de calitate.

Prezentarea cărții este îngrijită, cu excepția unor fotografii prost reproduse, și cuprinde o bogată ilustrație, dar nu epuizează nici pe departe posibilitățile grafice. Sighișoara vorbește, atît prin silueta sa, cît și prin culoare.

Farmecul decorului este pregnant, și, împreună cu silueta Turnului cu ceas și a bisericii din Deal, constituie «caracterul» orașului; descrierea nu este suficientă și am fi preferat să existe reproduceri colorate după unele lucrări ale artiștilor noștri plastici sau cel puțin câteva fotografii în culori.

Adresându-se, atât specialiștilor, cât și profanilor în egală măsură, accentuând obiectivele esențiale fără a omite alte aspecte, autorul se dovedește a fi un ghid inteligent și sensibil, pe care îl urmărim cu multă plăcere și cu interes deosebit.

Publicarea de către Editura Tehnică a valoroasei lucrări «Sighișoara, un oraș medieval» a împlinit un gol resimțit de mult în literatura noastră și sperăm că ea va constitui punctul de plecare pentru o serie de publicații asemănătoare.

Arh. S. Julman

Apărută în Editura Tehnică în 1957 sub semnătura arh. I. Glückman și ing. A. Poenaru-Bordea, cartea, legată în pînză, conține 340 de pagini și 290 de figuri. Condițiile tehnice și grafice de apariție sînt foarte bune, chiar pedante, pentru scopul ce și-a propus lucrarea.

Autorii consideră în prefață că lucrarea — prima de acest gen în țara noastră — «răspunde unor necesități acute în domeniul proiectării, constituind un îndreptar pentru pregătirea desenatorilor și chiar a studenților sau tinerilor absolvenți ai institutelor de arhitectură și construcții».

Credem că lucrarea ar fi fost mai utilă dacă ar fi fost realizată în caiete pe specialități, deoarece aproape nici un desenator nu are nevoie de toate categoriile de desene.

Specialitățile tratate în conținutul lucrării, în afară de noțiuni generale de desen pentru toate categoriile, sînt:

- desenul pentru proiecte de arhitectură;
- desenul pentru proiecte de sistematizare;
- desenul pentru proiecte de rezistență;
- desenul pentru proiecte de instalații;
- desenul pentru problemele auxiliare ale proiectării construcțiilor și sistematizărilor.

Lucrarea este meritorie, îngrijit lucrată, frumos desenată și minuțios pregătită, constituind efectiv o documentare bună pentru desenatori.

Arh. A. Moiescu

bibliografie

TEORIA ȘI ISTORIA ARHITECTURII

Bordenache R., Stern H. — DOCUMENTAR ANALITIC

Studiul ordinilor și elementelor de arhitectură clasică; antichitatea greco-romană și Renașterea. București, Editura Tehnică, 1957

100 pagini, 63 planșe, 48 schițe, ilustrații

Apariția unui documentar care să folosească studiului teoretic și aplicării ordinilor de arhitectură era necesară studenților, ca și cercetătorilor.

Inițiată în anul 1951 de prof. arh. H. Stern, lucrarea a fost reluată și amplificată de prof. arh. R. Bordenache, împreună cu un grup de arhitecți tineri.

Lucrarea conține o fascicolă cu text, în care se găsesc o serie de probleme teoretice, istorice și arheologice privind realizările din perioadele cercetate și 3 mape cu planșe, conținând desene și fotografii după lucrări originale și reconstituiri.

Stănculescu Fl., Gheorghiu Adr., Stahl P., Petrescu P. — ARHITECTURA POPULARĂ ROMÎNEASCĂ — DOBROGEA

București, Editura Tehnică, 1957

106 pagini, 184 figuri și fotografii

Grupul de autori ai acestei lucrări și-a propus ca într-o serie de monografii să prezinte cadrul de viață și caracterele arhitecturale specifice ale diferitelor regiuni ale patriei noastre.

În volumul Dobrogea se depășește cadrul regiunii administrative Constanța, incluzându-se o parte din regiunea Galați și excluzînd raionul Fetești de dincolo de Dunăre.

Zachwatowicz J. și Bieganski P. — DIE ALTSTADT IN WARSCHAU

Orașul vechi din Varșovia

Varșovia, Editura pentru construcții și arhitectură, 1956

cca. 150 pagini, 124 figuri

Este cunoscut volumul uriaș al distrugerilor provocate de fasciști Varșoviei, între anii 1939—1945. Prima parte a volumului prezintă, în fotografii și planuri, stadiul de la care s-a pornit lucrul după eliberare.

Cu pricepere și deosebită artă și-au refăcut varșovienii partea istorică a capitalei lor. Planurile, desfășurările și mai ales numeroasele fotografii de ansamblu și de detaliu reflectă munca depusă și rezultatele impresionante ce s-au obținut.

Bibl. C.D.T. D. 3044

URBANISM

Martin Roland — L'URBANISME DANS LA GRÈCE ANTIQUE

Urbanismul în Grecia Antică

Paris, Editura A. și J. Picard și Co., 1956, 303 pagini, 64 figuri, 32 planșe

Lucrarea cuprinde trei mari părți, și anume:

- Principii și reglementări
- Dezvoltarea arhitecturală a orașelor
- Elementele de compoziție și estetică urbană

Se analizează nașterea și dezvoltarea teoriilor urbanistice, crearea și formarea orașelor; dezvoltarea orașelor în diferitele perioade istorice ale statului grec: școala milesiană și urbanismul funcțional, Pergamul și urbanismul monumental etc.

În ultima parte sînt analizate elementele de structură generală, formele de locuit și centrele vieții publice.

Bibl. C.D.T. D. 3039

CONSTRUCȚII SOCIAL-CULTURALE, SANITARE ȘI PUBLICE

ВОПРОСЫ ПРОЕКТИРОВАНИЯ ЦЕНТРАЛИЗОВАННЫХ БОЛЬНИЦ

Probleme de proiectare a spitalelor centralizate

Moscova, Editura de stat pentru construcții și arhitectură, 1957

174 pagini, 174 figuri, tabele și norme

Lucrarea, apărută prin grija Academiei de construcții și arhitectură a U.R.S.S. în redacția generală a lui G. A. Gradov, conține o foarte amplă «analiză a practicii proiectării și construcției spitalelor orașenești» în ansamblu (partea I a lucrării) și «secțiunile și elementele complexelor spitalicești centralizate din orașe».

Lucrarea servește în egală măsură pentru rezolvarea problemelor de program, ca și a celor de indici tehnico-economici.

Bibl. C.D.T. C. 1221

Schauer F. și Bahnsch U. — SCHULBAU IN DER DEUTSCHEN DEMOKRATISCHEN REPUBLIK

Construcția de școli în Republica Democrată Germană

Berlin, Editura Volk und Wiesen, 1955

116 pagini, cca. 150 planuri și fotografii

Lucrarea prezintă o serie din realizările de construcții școlare din R.D. Germană începînd din anul 1949.

În introducere sînt analizate elementele componente ale construcțiilor școlare, începînd cu sălile de curs, laboratoare, săli de sport etc., ajungîndu-se la prezentarea mobilierului, a utilajului și instalațiilor.

În cuprins sînt exemplificate, cu planuri și fotografii, școlile de toate gradele, începînd cu grădinițele pentru copii mici, școli cu 4, 8, 16, 24 de săli de clasă, școli superioare, internate etc. Bibl. C.D.T. D. 3043

Vahlefeld Raf și Jacques Friederich — GARAGEN UND TANKSTELLENBAU ANLAGE, BAU AUSSTATUNG

Garaje și stații de benzină

Amplasament, construcții, echipament München, Editura Georg D. W. Callwey, 1956 252 pagini, 368 fotografii, cca. 1000 desene

După un scurt istoric privind construcția de garaje pentru autovehicule, lucrarea continuă cu un studiu complex privind dotarea orașelor cu garaje de toate tipurile și dimensiunile.

Sînt apoi prezentate garaje individuale de cartier, pentru întreprinderile de transport etc.; se tratează de asemenea problemele amplasării construcției și echipării tehnice a stațiilor de benzină de la cele mai simple la cele conținînd ateliere, stații de gresare etc.

Bibl. M.C.M.C. Nr. 21942

SCHOOL CONSTRUCTION 1955—1956

Construcții școlare

Londra, Editura «Councils and education» 1956 154 pagini, cca. 150 figuri

Prima parte a lucrării — cu caracter analitic — este deschisă de un articol privind problemele proiectării de construcții școlare în anii 1946—1956.

Alte materiale analizează problemele: ansamblului școlar, iluminatului, echipării sanitare etc.

În partea a doua — în două subgrupe — sînt prezentate realizări de școli primare și secundare din diferite localități din Anglia.

Materialul este ilustrat cu planuri, secțiuni și fotografii.

Bibl. C.D.T. C. 1202

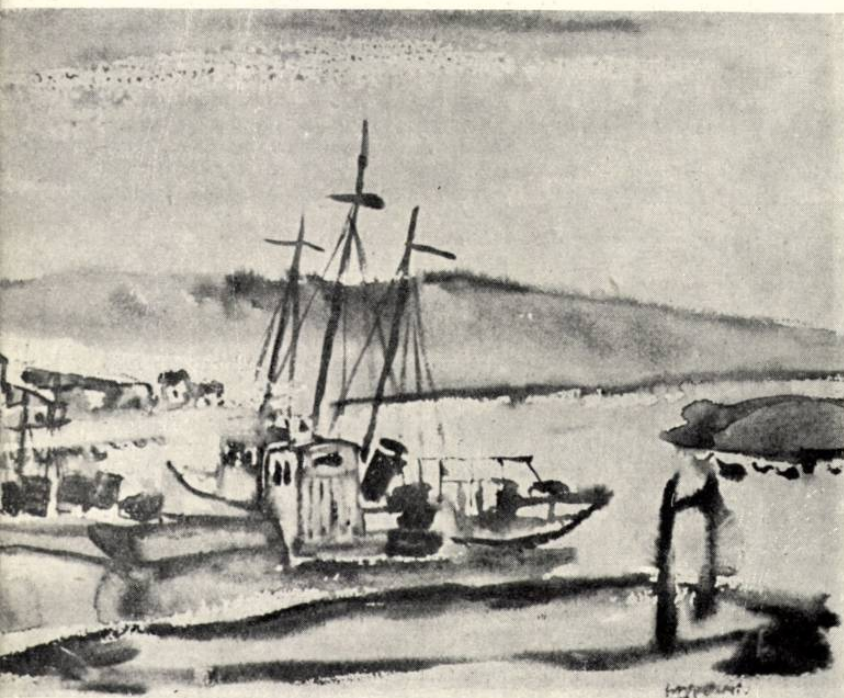

Peisaj marin la Costinești

Tulcea — Stradă

Tulcea — Bărci

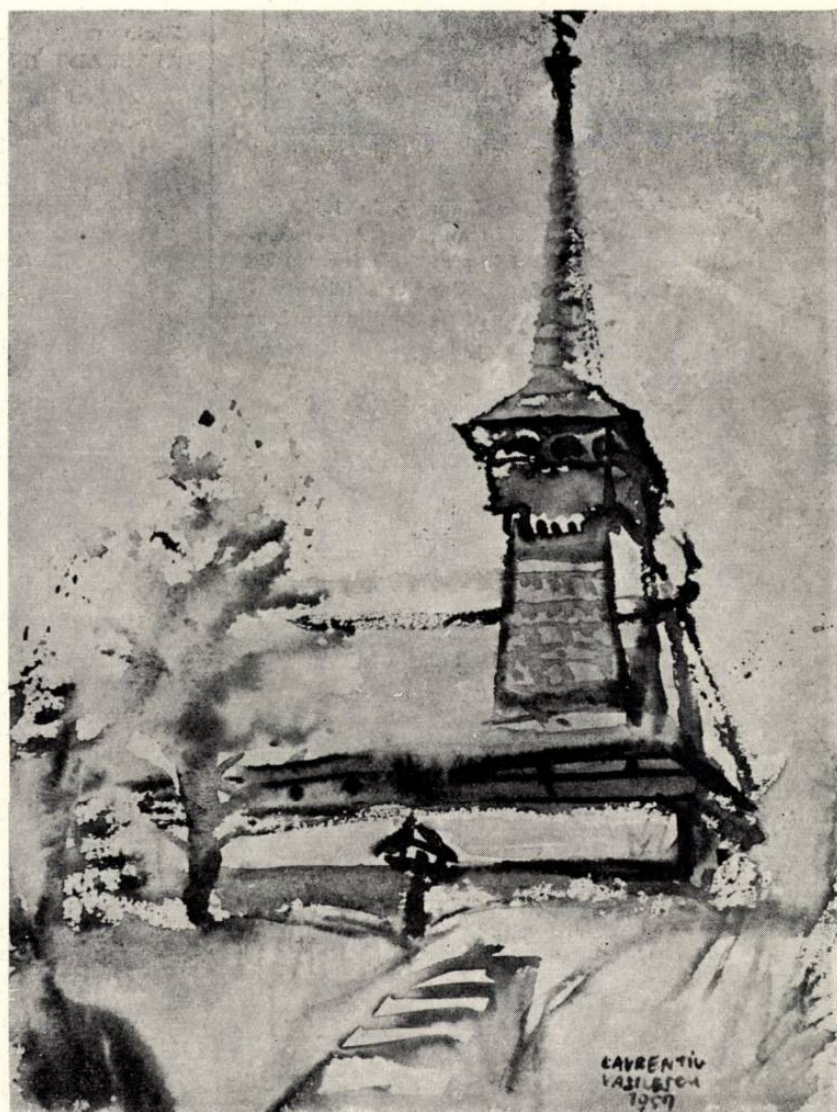
EXPOZIȚIA DE DESENE ȘI ACUARELE

a arh. Laurențiu Vasilescu

Între 4 și 18 mai a fost deschisă la Casa Arhitectului expoziția de acuarele și desene a arhitectului Laurențiu Vasilescu.

Au fost expuse 60 de tablouri executate în anii 1956—1958, reprezentând monumente de arhitectură, peisaje, portrete etc. Prezentăm câteva dintre lucrările expuse.

Biserică de lemn din Muzeul Satului

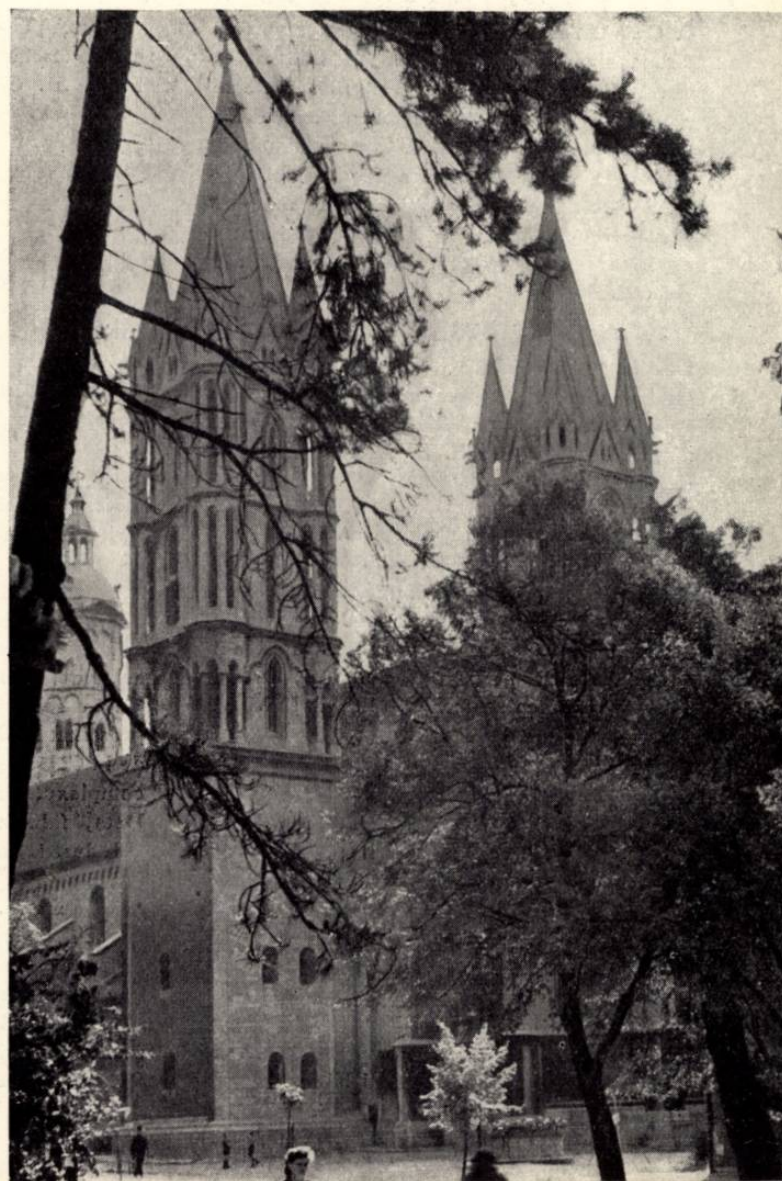
1

2

**DIN EXPOZIȚIA DE DESENE, ACUARELE
ȘI FOTOGRAFII EXECUTATE DE ARHITECȚI
ÎN ANUL 1957**

1. PRAGA — MALA STRANA
Desen acuarelat, arb. Anton Dimboianu
2. MĂNĂSTIREA SECU — TURNUL
DE INTRARE
Acuarelă, arb. Constantin Jugurică
3. R.D. GERMANĂ — NAUMBERG —
CATEDRALA
Foto, arb. Solari Aron Grimberg

DIN ACTIVITATEA UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R. P. R.

ȘEDINȚA BIROULUI U.A.

În ziua de 28 iunie a.c. biroul U.A. a ținut o ședință în care s-au discutat probleme în legătură cu pregătirile ce se fac pentru plenara a V-a U.A., precum și stadiul acestor pregătiri, adoptând totodată unele măsuri ce trebuie luate în această privință.

Biroul a hotărât fixarea datei acestei plenary pentru toamnă, deoarece elaborarea materialelor pentru plenară nu a fost terminată. Cu această ocazie au fost luate măsuri pentru asigurarea continuării elaborării materialului.

În aceeași ședință, biroul a exclus din rîndurile U.A. pe arhitecții: Mazzolini Remigio și Ricmann Paul din filiala Ploiești și Zeană Valentin din filiala Craiova, pentru abateri grave săvîrșite de aceștia, abateri care au fost sancționate și de organele de justiție. Filialele respective trebuie să aducă la cunoștința tuturor membrilor lor această hotărîre.

CONFERINȚE

La Casa Arhitectului din București a continuat ciclul de conferințe al Uniunii Arhitecților în colaborare cu S.R.S.C. La 25 iunie a avut loc conferința arh. S. Julman cu tema «Biserici-cetăți din Transilvania».

EXPOZIȚII

Între 12 iunie și 1 iulie a.c. a fost deschisă la Casa Arhitectului din București expoziția «Restaurarea monumentelor de arhitectură din R.P.R.»; expoziția a cuprins proiecte și fotografii ale monumentelor istorice din țara noastră, restaurate.

Între 1 și 6 iulie a.c. a fost deschisă la Casa Arhitectului expoziția «Prietenia cu popoarele din Asia și Africa» organizată de Liga pentru prietenia cu popoarele din Asia și Africa.

RELAȚII CU STRĂINĂTATEA

Între 12 și 14 iunie a.c. a avut loc la Belgrad Congresul arhitecților iugoslavi.

Din partea Uniunii Arhitecților din R.P.R. a participat prof. arh. H. Maicu, membru în biroul U.A.

*

La 16 iunie a.c., în cadrul acordului cultural cu R.P. Ungară, a sosit în București arhitectul maghiar Imre Egressy care a stat în țară 15 zile. În acest timp d-sa a vizitat monumente de arhitectură și construcții noi din București, precum și din Iași, Orașul Stalin, regiunea Suceava, litoralul Mării Negre și Valea Prahovei.

*

La Congresul U.I.A. care a avut loc la Moscova între 20 și 27 iulie a.c. a participat din partea R.P.R. cu grup compus din 33 de membri ai Uniunii Arhitecților din R.P.R. precum și 2 studenți ai Institutului de arhitectură «Ion Mincu».

Grupul de arhitecți romini a plecat din București în ziua de 18 iulie și s-a întors în ziua de 2 august a.c.; în cadrul excursiilor organizate cu ocazia congresului, ei au vizitat orașele Moscova, Leningrad și Kiev.

DIN ACTIVITATEA FILIALELOR ȘI CERCURILOR U.A.

ARAD — Filiala Arad și-a exprimat intenția să colaboreze cu muzeul local și cu Arhivele Statului pentru întocmirea unei colecții documentare cu privire la dezvoltarea orașului.

În planul filialei este prevăzută organizarea unei expoziții a lucrărilor realizate de arhitecții din Arad în ultimii ani.

*

BAIA MARE — În cadrul cercului U.A. din Baia Mare au avut loc discuții de creație asupra problemelor privind cvartalul I. V. Stalin din Baia Mare, clădirea noului muzeu din Satu Mare etc.

Cercul U.A. din regiune mobilizează pe membrii săi să participe în colectivele care activează pentru înfrumusețarea orașelor Baia Mare și Satu Mare.

*

CLUJ — Cîțiva membri ai filialei Cluj colaborează în prezent la întocmirea unei monografii a regiunii.

*

CONSTANȚA — Filiala Constanța pregătește organizarea unei deplasări de studii la cetatea Histria.

*

GALAȚI — La Palatul Cultural din Galați a fost deschisă o expoziție de lucrări realizate în I.R.P. Galați, cu ocazia împlinirii unui

an de la înființarea acestui institut. La organizarea acestei expoziții a contribuit și filiala U.A.

*

ORAȘUL STALIN — În cadrul filialei U.A. din Orașul Stalin s-a discutat problema amenajării parcului din cartierul Bartholomeu — Dealul Spreng și a dotării parcului cu un lac artificial pentru sporturi nautice.

Filiala Orașul Stalin a hotărât să contribuie la elaborarea unei teme de proiectare pentru un concurs de locuințe unifamiliale economice organizat de Sfatul popular în cursul lunii iulie a.c.

Sub egida filialei U.A. a fost deschisă în cursul lunii mai a.c., la Muzeul regional, expoziția «Arhitectura din R.P. Chineză» cuprinzînd fotografii realizate de arh. M. Locar.

*

PITEȘTI — În cadrul filialei Pitești au avut loc discuții de creație asupra unor proiecte realizate în regiune. Astfel, au fost discutate casa de odihnă Trivale, stadionul orașenesc, proiectul unei fîntini decorative etc.

Filiala a inițiat elaborarea unui ghid al monumentelor de arhitectură din regiune.

*

TIMIȘOARA — În cadrul filialei Timișoara au avut loc discuții de creație asupra problemelor de economie în construcții, asupra stadionului orașenesc de 30 000 de locuri și asupra soluționării împrejurii catedralei.

EXPOZIȚIA DE PROIECTE

A INSTITUTULUI DE PROIECTARE A CONSTRUCȚIILOR INDUSTRIALE

Cercul Uniunii Arhitecților din Institutul de proiectare a construcțiilor industriale, în colaborare cu cercul A.S.I.T., a organizat în luna mai o expoziție cuprinzînd cîteva proiecte realizate în cursul anului trecut și în perioada primului trimestru din anul acesta.

Expoziția organizată constituie prima manifestare a arhitecților reuniți în urma comasării celor trei institute: I.P.C. — IPROIL — ISPIMC.

Pe panourile prezentate au putut fi vizionate proiecte tratînd o gamă largă de programe legate de diferite preocupări ale arhitecților din institut.

Din sectorul industriei lemnului au fost prezentate printre altele, fabrica de placaje de la Gălăuțași, fabrica de lăzi de la Serdaru, complexul forestier Balta Sărată, IPROIL — Deta, fabrica de mobilă Iași.

Industria materialelor de construcții a fost ilustrată prin proiectele fabricii de marmură de la Simeria, fabricii de sticlă de la Scăeni, fabricii de carton asfaltat de la Teleajen, precum și ale fabricilor de ciment de la Sian-Tar (Indonezia) și In-San (Coreea).

În expoziție au fost prezentate de asemenea o serie de lucrări cu tehnologii diferite, ca, de exemplu: laboratoarele Aca-

demiei R.P.R. — filiala Timișoara, proiectul noii clădiri a Comitetului geologic din București sau castelele de apă de la UCECOM și Progresul — București, ale căror soluții deosebite au atras atenția vizitatorilor.

În afara acestor lucrări, care constituie preocuparea principală a institutului, au fost prezentate și o serie de proiecte privind construcții social-culturale sau de locuit aflate în curs de execuție.

Printre acestea menționăm noua sistematizare a cartierului Petroșani — aeroport, sistematizarea localității Onești (Bacău) și proiectul spitalului din Phenian (Coreea) pe care țara noastră îl execută în țara prietenă.

Modestă în alcătuirea ei, expoziția a fost susținută de o prezentare deosebită, ilustrînd prin planșe și machete activitatea arhitecților din I.P.C.I.

Schimbul de idei ce a avut loc cu prilejul acestei expoziții, precum și discuțiile de creație ce se vor organiza, vor contribui la ridicarea nivelului profesional al membrilor cercului U.A. din institut și totodată la clarificarea multora dintre problemele de arhitectură puse astăzi în fața arhitecților din țara noastră.

Arh. E. Gluckman

ЗА СНИЖЕНИЕ СТОИМОСТИ ЖИЛИЩНОГО СТРОИТЕЛЬСТВА (стр. 2).

Для обсуждения вопросов, связанных с выполнением задач, поставленных партией и правительством относительно снижения себестоимости жилых домов, Правление Союза Архитекторов организовало в Бухаресте 18 и 19 июня с.г. расширенное пленарное заседание. Все докладчики и участники прений подчеркнули важность вопросов экономии в области строительства, высказав несколько основных идей: экономия — главный вопрос жилищного строительства; необходимость осуществления новых типов дешевых и удобных квартир; проектирование и осуществление ансамблей — важный источник экономии; осуществление экономии при проектировании — основная задача архитекторов; стройплощадка — главный источник экономии.

Доклады и прения конкретно анализировали положение, существующие в области жилищного строительства, раскрыв отрицательно действующие на строительство факторы, и внесли много предложений для дальнейшего развития этого важного сектора.

На основании обсуждений были сделаны заключения, которые помогут улучшить будущую деятельность.

ЗАКЛЮЧЕНИЯ РАСШИРЕННОГО ПЛЕНУМА ПРАВЛЕНИЯ СОЮЗА АРХИТЕКТОРОВ ПО ВОПРОСУ СНИЖЕНИЯ СТОИМОСТИ ЖИЛИЩНОГО СТРОИТЕЛЬСТВА (стр. 4).

ПРОМЫШЛЕННАЯ АРХИТЕКТУРА

Арх. Лучиан Шварц, арх. Думитру Ефтиму — ПАРОВОЗНОЕ ДЕПО В ВИШЭУЛ ДЕ ЖОС (стр. 6). Паровозное депо в местности Вишэул де Жос представляет опытную ячейку для хранения паровозов. Эту ячейку можно повторять вплоть до создания расположенного полукругом депо.

Покрытие каждой ячейки выполнено с помощью тонкого железобетонного полотноща.

Депо отделано снаружи кирпичной облицовкой; цоколь, как и наличники дверей и окон — из имитации камня.

ЖИЛЫЕ ДОМА

Арх. И. Джурдже, арх. Д. Штефанеску-Гоанга — ЖИЛЫЕ ДОМА НА ПРОСПЕКТЕ ИМ. ИЛИЕ ПИНТИЛИЕ — БУХАРЕСТ (стр. 8). На проспекте имени Илие Пинтилие строится многоквартирный дом для служащих Министерства промышленности предметов ширпотреба. Вместе с соседними новыми многоквартирными домами, новая постройка составит стройный архитектурный ансамбль на этой крупной артерии движения. На небольшой стройплощадке (225 кв. м) построена 21 квартира, расположенная на 7 этажах.

КУЛЬТУРНО-БЫТОВОЕ СТРОИТЕЛЬСТВО

Арх. И. Дешку, арх. Бодяну, арх. М. Флоря — ХИРУРГИЧЕСКИЙ ПАВИЛЬОН НА 100 КОЕК В ПИТЕШТАХ (стр. 9). В городе Питешты в 1954—1957 гг. был построен хирургический павильон, вмещающий в общей сложности 100 коек.

В силу необходимости ориентации, как и для того, чтобы обеспечить павильону наилучшие условия работы, плану придана форма буквы «L», что позволило разместить все палаты на южной стороне здания, а операционные и кухню — на северной.

ГРАДОСТРОИТЕЛЬСТВО

Арх. Ж. Монда — ВИД НОВЫХ ЗДАНИЙ НА ЮГО-СЕВЕРНОЙ МАГИСТРАЛИ СТОЛИЦЫ (стр. 10). Автор статьи, спроектировавший сам два больших дома, выстроенных довольно давно на проспектах имени Балдеску и Магеру, указывает на то, что беспорядочный образ строительства в прошлом привел к отсутствию архитектурной однородности на этих артериях. Положение можно улучшить посредством идущей ныне застройки незастроенных мест, при условии, однако, более внимательного отношения к включению здания в окружающую обстановку — при изучении фасадов, а также при условии подчинения строительных решений облику ансамбля.

Ввиду того, что наличное архитектурное окружение, отличающееся большим разнообразием, делает стилистическую унификацию невозможной, следует ограничиться осуществимым, а именно: созданием ритмической гармонии между новыми и старыми зданиями. В смежных фасадах следует избегать, главным образом, нарушения ритма, несходства в масштабах и колористических контрастов. Это бросается в глаза гораздо больше, чем различие в стилях.

МУЗЕЕВЕНИЕ

Арх. Р. Крайничану — ПЕРЕУСТРОЙКА БРУКЕНТАЛЬСКОГО МУЗЕЯ В Г. СИБИУ (стр. 12). Музееведение, наука содержания в сохранности и демонстрирования собраний экспонатов, — область, в которой архитекторы всегда вносили и вносят свой важный вклад.

В данном случае, требовалось обновление оформления — естественно, устаревшего — музея Брукенталь в Сибии, одного из старейших музеев страны. Это было сделано при учете принципов современного музееведения, как-то: удобное движение по залам, нейтрализация подставок, критическое отношение к экспонатам, экспонирование представительных предметов, наилучшая видимость и т.д.

В КОНГРЕСС МЕЖДУНАРОДНОГО СОЮЗА АРХИТЕКТОРОВ (стр. 16). Публикуются проекты, посланные Союзом Архитекторов РНР на выставку, посвященную теме: «Строительство и реконструкция городов» и, имевшую место в Москве от 20-го до 27-го июня с.г. по случаю V Конгресса М.С.А.

ТЕОРИЯ АРХИТЕКТУРЫ

П. Абросимов — ВАЖНЫЙ ЭТАП В РАЗВИТИИ СОВЕТСКОЙ АРХИТЕКТУРЫ (стр. 23), статья, переведенная с русского, из журнала «Архитектура СССР» № 5/1958 г.

ИЗОБРАЗИТЕЛЬНЫЕ ИСКУССТВА

С ВЫСТАВКИ АКВАРЕЛЕЙ, РИСУНКОВ И ФОТОГРАФИЙ, ВЫПОЛНЕННЫХ АРХИТЕКТОРАМИ В 1957 ГОДУ (стр. 31). Здесь помещен ряд репродукций премированных или отмеченных похвальным отзывом работ, экспонированных на ежегодной выставке архитекторов.

Арх. Л. Василеску — ВЫСТАВКА АКВАРЕЛЕЙ И РИСУНКОВ (стр. 30). С 4-го по 18-го мая в Доме архитектора состоялась Выставка акварелей и рисунков архитектора Л. Василеску.

ТЕХНИЧЕСКИЕ НОВОСТИ

Инж. В. Лагутенко — «НА НОВОЙ КОНСТРУКТИВНОЙ ОСНОВЕ» (стр. 26). Статья, переведенная из № 46 — 13 апреля 1958 г. журнала «Строительная газета».

ОБРАЗОВАНИЕ

Арх. В. Себестен — УЧАСТИЕ СТУДЕНТОВ АРХИТЕКТОРОВ В МЕЖДУНАРОДНОМ КОНКУРСЕ М.С.А. (стр. 21). По случаю V Конгресса М.С.А. в Москве будет организована выставка работ студентов архитекторов. Для ее подготовки организационный комитет постановил открыть международный конкурс на тему «Центр населенного пункта». Автор статьи разбирает три проекта представленных на конкурс, имевший место в Архитектурном институте им. Ион Минку.

РЕЦЕНЗИИ (стр. 28). Печатаются рецензии арх. А. Мойеску о работах: «Румынская народная архитектура» — автор Григоре Йонеску и «Архитектурное строительство и планировочное черчение» авторы арх. И. Глюкман, инж. А. Поэну-Бордеа, а также рецензия «Сигишоара, средневековый Город», автор арх. Эрих Дубови.

БИБЛИОГРАФИЯ (стр. 29)

ХРОНИКА (стр. 32). Содержит информацию о деятельности Союза Архитекторов РНР в июне 1958 г., а также и информацию, полученную от М.С.А.

ПОУР LA REDUCTION DU PRIX DE REVIENT DES CONSTRUCTIONS DE LOGEMENTS (p. 2) Le comité directeur de l'Union des Architectes a tenu le 18 et 19 Juin à Bucarest, une séance plénière pour débattre sur les problèmes concernant la réalisation de la tâche indiquée par le parti et le gouvernement — la réduction substantielle du prix de revient des logements. Les participants aux discussions ont souligné l'importance des problèmes d'économie dans le domaine des constructions, concrétisés en quelques idées principales: l'économie, problème essentiel dans la construction des logements; la nécessité de réaliser de nouveaux types de logement bon marché et confortables; la projection et la réalisation d'ensembles est une source importante d'économies; la réalisation d'économies par la projection, tâche principale des architectes; le chantier est une source importante d'économies.

Les travaux présentés et les discussions ont fait l'analyse concrète de la situation existant dans le domaine de la construction de logements, en dévoilant les facteurs qui exercent une action négative sur l'activité dans le bâtiment et en faisant de nombreuses propositions pour le développement continu de cet important secteur d'activité.

En marge de ces discussions, on a tiré des conclusions destinées à aider à l'amélioration du travail à l'avenir.

LES CONCLUSIONS DE LA SÉANCE PLÉNIÈRE DU COMITÉ DIRECTEUR DE L'UNION DES ARCHITECTES SUR LE PROBLÈME DE LA RÉDUCTION DU PRIX DE REVIENT DES CONSTRUCTIONS DE LOGEMENTS (p. 4)

ARCHITECTURE INDUSTRIELLE

L. Schwarz, D. Eftimiu, architectes — DÉPÔT DE LOCOMOTIVES À VISEUL DE JOS (p. 6). Le dépôt de locomotives de Viseul de Jos représente une cellule expérimentale pour remiser des locomotives, cellule pouvant être répétée jusqu'à l'obtention d'un dépôt semi-circulaire complet.

On a recouvert chaque cellule à l'aide de voiles minces de béton armé.

Le finissage extérieur a été effectué par placage de briques; le socle et les encadrements des portes et des fenêtres ont été exécutés en similipierre.

LOGEMENTS

I. Giurgea, D. Ștefănescu-Goangă, architectes — BLOC DE LOGEMENTS SUR LE BOULEVARD ILIE PINTILIE — BUCAREST (p. 8) On construit sur le Boulevard Ilie Pintilie un bloc de logements pour les salariés du Ministère de l'Industrie des biens de consommation; avec les nouveaux blocs d'à côté, la nouvelle construction formera un ensemble architectonique sur cette grande artère de circulation. Sur une superficie restreinte (225 m²) on a réalisé 21 appartements à 7 niveaux.

CONSTRUCTIONS SOCIALES-CULTURELLES

I. Desco, M. Bodianu, M. Florea, architectes — UN PAVILLON CHIRURGICAL À PITEȘTI (p. 9). On a construit à Pitești, au cours des années 1954—1957, un pavillon chirurgical ayant une capacité totale de 100 lits.

Avant en vue l'orientation tout comme le bon fonctionnement, on a donné au plan la forme d'un «L», en situant ainsi tous les salons au sud, tandis que les groupes opératoires et la cuisine au nord.

URBANISME

J. Monda, architecte — L'ASPECT DES NOUVELLES CONSTRUCTIONS SUR LA MAGISTRALE SUD-NORD DE LA CAPITALE (p. 10). L'auteur qui a d'ailleurs élaboré lui-même les projets de deux grands immeubles construits sur les Boulevards N. Bălcescu et Magheru, prouve que la manière désordonnée de construire par le passé, a mené aux aspects hétéroclites que revêtent ces artères. Moyennant les bâtisses que l'on érige actuellement sur les terrains vagues, la situation pourrait être améliorée si, lors de l'étude des façades, on accordait une plus grande attention à l'encadrement local, si leur projection serait subordonnée à l'effort d'ensemble.

L'unification de style étant impossible dans une ambiance architecturale aussi variée, on pourrait réaliser tout au plus un rythme harmonieux entre immeubles anciens et nouveaux. Si les façades sont l'une à côté de l'autre, ce qu'il faut tout particulièrement éviter ce sont: les ruptures de rythme, la différence d'échelle et les contrastes de couleurs. Ces éléments frappent beaucoup plus que les styles différents.

MUSÉOGRAPHIE

R. Crăinicianu, architecte — RETABLISSEMENT DU MUSÉE BRUKENTHAL DE SIBIU (p. 12). La muséographie qui est la science de la conservation et de la présentation des collections, est un domaine auquel les architectes apportent et ont à apporter une importante contribution.

Dans le cas du musée Brukenthal, qui est l'un des plus anciens du pays, l'exposition des ouvrages — qui naturellement était devancée par le temps — réclamait un renouvellement. Pour ce faire, on a tenu compte des principes de la muséographie moderne, et notamment: bonne circulation, neutralisation des supports, attitude critique à l'égard des pièces exposées, exposition des pièces représentatives, bonne visibilité, etc.

LE V-e CONGRÈS DE L'UNION INTERNATIONALE DES ARCHITECTES (p. 16) On présente les panneaux avec les projets envoyés par l'Union des Architectes de la R.P.R. à l'exposition sur le thème «Construction et reconstruction des villes» qui a eu lieu à Moscou du 20 au 27 Juillet 1958, à l'occasion du V-e Congrès de l'Union Internationale des Architectes.

ENSEIGNEMENT

V. Sebestyen, architecte. — PARTICIPATION DES ÉTUDIANTS EN ARCHITECTURE AU CONCOURS INTERNATIONAL DE L'U.I.A. (p. 21) Une exposition des travaux des étudiants en architecture sera organisée à l'occasion du V-e congrès de l'Union Internationale des Architectes, de Moscou. A cette fin, le comité d'organisation a décidé d'ouvrir un concours international sur le thème «Le centre d'une localité».

L'auteur de l'article fait l'analyse des trois projets choisis aux concours qui a eu lieu à l'Institut d'architecture «Ion Minco».

THEORIE DE L'ARCHITECTURE

P. Abrosimov — UNE ÉTAPE IMPORTANTE DANS LE DÉVELOPPEMENT DE L'ARCHITECTURE SOVIÉTIQUE (p. 23) article traduit du No. 5/1958 de la revue «L'architecture de l'U.R.S.S.».

NOUVELLES TECHNIQUES

Ing. V. Lagutenko — UNE CONSTRUCTION LÉGÈRE EN MURS MINCES EN BÉTON ARMÉ (p. 26) article traduit du no 46/13 avril 1958 de la publication «Stroitelnaia gazeta».

COMPTES-RENDUS (p. 28)

On publie les comptes-rendus de l'architecte A. Moïesco sur les livres du prof. Grigore Ionesco; «L'architecture populaire Roumaine» et sur «Le dessin d'architecture, construction, aménagement» de l'architecte I. Gluckman et de l'ingénieur A. Poenaru-Bordea ainsi que le compte-rendu de l'architecte S. Julman sur l'œuvre de l'arch. Erich Dubovy: «Sighișoara, une ville du Moyen-Age».

BIBLIOGRAPHIE (p. 29)

PLASTIQUE

L. Vasilescu, architecte. EXPOSITION D'AQUARELLES ET DESSINS (p. 30). Une exposition d'aquarelles et de dessins de L. Vasilescu, architecte, a été ouverte du 4 au 18 Mai à la Maison de l'Architecte.

L'EXPOSITION D'AQUARELLES, DE DESSINS ET DE PHOTOGRAPHIES EXÉCUTÉES PAR DES ARCHITECTES EN 1957 (p. 31).

CHRONIQUE (p. 32) comprenant des informations sur l'activité de l'Union des Architectes de la R.P.R. — pendant les derniers mois.

ARHITECTURA R P R

ORGAN AL UNIUNII ARHITECȚILOR DIN R. P. R.

REDACȚIA ȘI ADMINISTRAȚIA: BUCUREȘTI STR. EPISCOPIEI NR. 9
TELEFON: REDACȚIA — 3.98.80 — ADMINISTRAȚIA — 4.61.65 —
ABONAMENTELE SE POT FACE LA:

- UNIUNEA ARHITECȚILOR DIN R. P. R. — CABINETUL DE ARHITECTURĂ — BUCUREȘTI STRADA EPISCOPIEI NR. 9.
 - TOATE OFICIILE POȘTALE DIN ȚARĂ, FACTORII POȘTALE ȘI DIFUZORII VOLUNTARI DIN INSTITUȚII ȘI ÎNȚEPRINDERI
- NUMERE VECHE SE POT PROCURA LA ADMINISTRAȚIA REVISTEI

LEI 15

I. P. 4, București

